

TREŠDIENA, 2009. GADA 15. JŪLIJS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

*
* *

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Lietuvas parlaments vakar balsoja par tiesību aktu par homoseksuālismu, par homoseksuālisma un biseksuālisma propagandēšanu. Lietuvas prezidents jau ir atteicies parakstīt šo tiesību aktu. Tas tika nosūtīts atpakaļ parlamentam. Šis tiesību akts ir tiešā pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un Lisabonas līguma 6. panta 1. punktam.

Es jūs aicinu, priekšsēdētāja kungs, Parlamenta vārdā iebilst pret šo tiesību aktu Eiropas vērtību interesēs, jo Pamattiesību harta, kā tas noteikts arī Lisabonas līgumā, paredz nediskrimināciju attiecībā uz seksuālo orientāciju, un šis tiesību akts ir diskriminējošs pret seksuālajām minoritātēm.

Eiropas Parlamenta vārdā es jūs aicinu nosūtīt Lietuvas parlamentam vēstuli, paziņojot, ka šis tiesību akts ir pretrunā Eiropas kopējai idejai.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies! Mēs turpinām ar darba kārtību.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jūs varat man pateikt, vai jūs plānojat rīkoties? Es jums kaut ko palūdzu izdarīt; jums man jāpasaka, vai jūs plānojat to darīt. Tas ir tas, ko es jums lūdzu.

Priekšsēdētājs. – Es uzzināšu, ko Lietuvas parlaments ir pieņēmis, un tad es nolemšu ko darīt. Es ar jums sazināšos par šo jautājumu.

3. Darba kārtība (sk. protokolu)

4. Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnijā notikušās sanāksmes rezultāti – Čehijas prezidentūras darbības pusgads (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem jautājumiem:

– Eiropadomes ziņojums un Komisijas paziņojums par Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnijā notikušās sanāksmes rezultātiem,

– Padomes iepriekšējās prezidentvalsts deklarācija par Čehijas prezidentūras darbības pusgadu.

Es vēlētos izmantot iespēju sveikt Čehijas Republikas premjerministru *Jan Fischer* kungu. Es arī vēlētos sirsnīgi sveikt Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *José Manuel Barroso* kungu.

Mūsu priekšā ir Padomes iepriekšējās prezidentvalsts deklarācija par Čehijas prezidentūras darbības pusgadu. Lūdzu, ļaujiet man sākumā teikt pāris vārdus. Vakār mēs uzsākām Eiropas Parlamenta septīto pilnvaru termiņu. Jūs man uzticējāt darbu, atbildību, lielo privilēģiju un godu vadīt Eiropas Parlamentu turpmākos divus ar pusi gadus. Šodien šajā otrajā dienā es vēlētos jūs vēlreiz ļoti sirsnīgi sveikt, lai pateiktos jums par uzticību, kuru jūs man esat izrādījuši. Es darīšu visu, lai pārliecinātu jūs, ka jūsu lēmums bija pareizs.

2009. gada pirmajā pusē prezidējošā valsts bija no otrās grupas, kas pievienojās Eiropas Savienībai pirms pieciem gadiem. Tādēļ mums ir iespēja kļūt arvien vienotākiem un tuvināties savā starpā. Mēs apzināmies,

ka tā bija grūta prezidentūra krīzes un arī enerģētikas problēmu dēļ. Krīze bija arī Gazā. Mums arī bija Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Tomēr, kā jūs zināt, Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā notiek mazāka saskarsme starp prezidentūru, Parlamentu un Eiropas Komisiju. Šodien mēs vēlamies dzirdēt, kā iepriekšējā Čehijas prezidentūra vērtē iepriekšējos sešus mēnešus un kādi secinājumi un galvenie komentāri tai ir par to, kas mums jādara tuvākajā nākotnē.

Tādēļ es vēlētos lūgt Čehijas Republikas premjerministru uzstāties ar runu un iepazīstināt ar prezidentūras atzinumu par iepriekšējiem sešiem mēnešiem un par to, kam jānotiek tuvākajā nākotnē.

Jan Fischer, *Padomes priekšsēdētājs*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man tas ir liels gods sveikt jūs jūsu piecu gadu pilnvaru termiņa sākumā. Čehijas prezidentūras termiņš ir beidzies, un jauns Eiropas Parlaments tikai sāk darbu. Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai apsveiktu jūs ar jūsu ievēlēšanu un ar to, ka jūsu valstīs vēlētajiem jums ir uzticējuši pārstāvēt viņus šajā svarīgajā Eiropas struktūrā. Es apsveicu *Jerzy Buzek* ar viņa ievēlēšanu par Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju kopā ar visiem priekšsēdētāja vietniekiem, kas tika ievēlēti vakar, un es novēlu jums visiem daudz veiksmes jūsu svarīgajā darbā un to ideju realizēšanā, ar kurām jūs sākat jūsu darbu Eiropas Parlamentā.

Čehijas Republika gatavo atskaiti par savu sešu mēnešu ilgo Eiropadomes vadīšanu citam Parlamentam, tam, kas darbojās, kad Čehija uzņēmās savu lomu. Tas, protams, neko nemaina attiecībā uz mūsu pašu veikto prezidentūras novērtējumu. Gluži pretēji, es to drīzāk redzu kā apstiprinājumu Eiropas politiku nepārtrauktībai. Tādā pašā veidā jaunā Zviedrijas prezidentūra turpinās pildīt divus no galvenajiem mērķiem, kas mūs nodarbina, mazinot globālās ekonomiskās krīzes sekas un risinot enerģētikas un energodrošības jautājumus. Šī gada pirmā puse Eiropas Savienības vēsturē paies kā tādu grūtu pārbaudījumu periods, kas izriet no sarežģītās ekonomiskās un politiskās situācijas. Mēs paredzējam dažus no šiem pārbaudījumiem, jo īpaši pastāvīgo un jau pilna mēroga ekonomisko krīzi un vajadzību pabeigt ES iestāžu reformu. Citi bija negaidīti un daži bija pilnīgi negaidīti, piemēram, konflikts Gazā un Krievijas gāzes piegāžu krīze pašās pirmajās Čehijas prezidentūras stundās. Mūsu spēja vadīt prezidentūru, protams, tad tika pārbaudīta vietējās politiskās situācijas rezultātā, kad Čehijas Republikā mainījās valdība tieši tad, kad bija pagājušas divas trešdaļas no prezidentūras termiņa. Pretstatā daudziem cilvēkiem es neuzskatu, ka politiskā krīze Čehijas Republikā nopietni kaitēja ES kopumam, lai gan es piekřītu, ka valdības atkāpšanās bija neveiksmīga. Tomēr es stabili uzskatu, ka mēs tikām galā ar prezidentūras administrēšanu bez minstināšanās un ka mums izdevās visu sešu mēnešu laikā izpildīt savas prioritātes, proti, plānotos uzdevumus, kas izrietēja no ES darba kārtības, un risināt negaidītus aktuālos jautājumus pastāvīgi un ar pilnu atdevi. Tam par iemeslu bija arī tas, ka visas speciālistu komandas Čehijas Republikā turpināja strādāt ar pilnu atdevi, lojalitāti un simtprocentīgu profesionalitāti. Tas notika arī pateicoties tam, ka Čehijas prezidentūra saņēma pilnu Komisijas atbalstu pēc valdības maiņas. Es personīgi guvu labumu no Komisijas priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* atbalsta un es tolaik saņēmu spēcīgu atbalstu arī no dažādiem dalībvalstu pārstāvjiem, ja jūs man ļausiet izdarīt personīgu piezīmi. Tolaik tas ļoti palīdzēja gan Čehijas valdībai, gan man personīgi.

Es gribu pabrīdīt, ka es neveikšu nekādu filozofisku vai politisku analīzi. Es nevēlos izvērtēt ES vadības politiskos aspektus vai neapstrīdamību, runājot par lielo un mazo valstu attiecībām vai veco un jauno valstu attiecībām, vai politisko un birokrātisko valdību plusiem un mīnusiem prezidējošajā valstī. Es to atstāšu citu ziņā un par pārējo es teikšu tikai to, ka atbilstīgā un no aizspriedumiem brīvā analizē ir jāievēro noteikta distance un jāizvairās no emocijām un īstermiņa interesēm. Turpmāk es izvairīšos no skaistiem vārdiem un patosa. Es drīzāk koncentrēšos uz tīriem faktiem, vajadzības gadījumā pamatojot tos ar statistiku, jo statistika galu galā ir mana profesija mūža garumā un, iespējams, pat mana kaislība, vai uz to, ko Čehijas Republikas pirmais prezidents *Tomáš Garrigue Masaryk* sauca par maziem ikdienas uzdevumiem. Kā jūs zināt, Čehijas Republika izteica savas galvenās prezidentūras prioritātes kā „trīs E”: ekonomika, enerģētikas politika un ES loma pasaulē. Manuprāt, apstākļi ir skaidri parādījuši, ka tie bija ļoti aktuāli, pamatoti temati, un to pamatotība nekādā veidā nav ierobežota ar 2009. gada pirmo pusi. Tās ir jomas, kurām arī turpmāk būs vajadzīgi visi mūsu kopējie centieni, lai Eiropas Savienība varētu pastāvēt pat nestabilitātes laikos un dot labumu saviem iedzīvotājiem, kas ir tās galvenais pastāvēšanas iemesls. Tās ir prioritātes, kas pakļauj pārbaudei integrācijas ideju, parādot praksē, cik uzticīgi mēs esam vērtībām, kas ir pastāvējušas no Kopienas dibināšanas sākuma un kas nosaka Eiropu kā kopēju brīvības, drošības un labklājības telpu. Mēs izvēlējamies moto „Eiropa bez barjerām”, lai attēlotu šos centienus simboliski. Ekonomiskā krīze pilnā mērā pārbaudīja mūsu uzticību integrācijas idejai, piešķirot vēl lielāku nozīmīgumu Čehijas prezidentūras moto. Pēdējā pusgada laikā notikušo daudzo diskusiju rezultāti un Eiropadomes secinājumi parāda, ka 27 dalībvalstis izturēja šo pārbaudījumu ar labiem panākumiem. Čehijas prezidentūras laikā mēs atteicāmies no protekcionisma un vienojāmies par kopēju un koordinētu pieeju krīzes seku risināšanai gan ES kontekstā, gan starptautiskā mērogā.

Tādā pašā veidā mums izdevās izpildīt uzdevumu, par kuru daudzi uzskatīja, ka mēs to nespējam; iestāžu reformas jautājums. Čehijas Republika pati veiksmīgi pabeidza Lisabonas līguma ratifikāciju abās parlamenta palātās. Tā bija skaidra un pārliecinoša politiskās gribas izpausme, un tas pavēra iespēju rast ticamu risinājumu jautājumam par Īrijas garantijām. Es stabili uzskatu, ka to garantiju rezultātā, par kurām notika vienošanās jūnija Eiropadomē, pastāv laba iespēja, ka arī Īrija pabeigs Līguma ratifikācijas procesu, lai tas varētu stāties spēkā līdz 2009. gada beigām. Čehijas prezidentūra arī nopietni attiecās pret uzdevumu, kas ir saistīts ar jaunā Eiropas Parlamenta ievēlēšanu, proti, uzsākot Komisijas norīkošanas procesu turpmākajam likumdošanas periodam no 2009.2014. gadam. Jūnija Eiropadomē tika sasniegta skaidra politiskā vienprātība par José Manuel Barroso kā nākamās Komisijas priekšsēdētāja kandidātu. Čehijas prezidentūras un nākamās Zviedrijas prezidentūras pilnvaras risināt sarunas ar Eiropas Parlamentu rada priekšnoteikumus iestāžu nepārtrauktības saglabāšanai. Kopumā Čehijas prezidentūrai ir izdevies sasniegt virkni konkrētu rezultātu vai pamanāmu progresu visās trijās prioritātes jomās. Likumdošanas jomā sarunas par vairāk nekā 80 konkrētiem pasākumiem tika veiksmīgi noslēgtas galvenokārt pateicoties ciešajai sadarbībai ar dalībvalstīm un ES iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu. Ar likumdošanu nesaistītajā jomā arī tika sasniegta virkne ievērojumu rezultātu, tostarp ārlietu politikas un enerģētikas krīzes risināšana gada sākumā, protekcionisma tendenču noraidīšana, apņēmīgi pasākumi Eiropas ekonomikas atbalstam, virzīšanās pretim enerģijas piegāžu dažādošanai un klimata aizsardzībai, kā arī rezultāti sarunās ar galvenajiem partneriem Eiropas Savienībā.

Runājot par individuālajām prioritātēm, vissvarīgākais uzdevums ekonomikas jomā bija risināt globālās krīzes sekas un turpināt īstenot Eiropas ekonomiskās atlabšanas plānu kā vienu no galvenajiem instrumentiem ekonomiskās labklājības atjaunošanai. Mēs arī izturējām pārbaudījumu attiecībā uz pasākumiem, kas tika pieņemti banku nozares stabilizēšanai. Mūsu pieņemtie pasākumi ir efektīvi. Ar garantiju un rekapitalizācijas palīdzību dalībvalstis nodrošināja bankām potenciālo atbalstu, kura apmērs bija vairāk nekā 30 % no Eiropas Savienības IKP. Kompromiss, kas tika sasniegts par vairāk nekā EUR 5 miljardu vērtu projektu kopumu enerģētikas un platjoslas interneta jomā, un pasākumi, lai pārbaudītu kopējās lauksaimniecības politikas efektivitāti, nodrošināja pozitīvu pavasara Eiropadomes vēstījumu. Vienošanās par ES dalībvalstu iemaksām, lai nodrošinātu EUR 75 miljonu lielu aizdevumu Starptautiskā Valūtas fonda resursu atbalstam, bija ārkārtīgi svarīga globālās ekonomiskās krīzes mazināšanas izteiksmē. Čehijas prezidentūras laikā ES ar lielu Komisijas atbalstu būtiski veicināja izcilos sagatavošanās darbus un G20 augstākā līmeņa sanāksmes gaitu Londonā, kā rezultātā tika panākta vienošanās par nozīmīgāko SVF resursu atbalstu un tādu resursu atbalstu, kas tiek izmaksāti caur citām starptautiskām iestādēm, lai cīnītos pret globālās ekonomiskās lejupslīdes sekām. ES arī ieguva stabilu vietu augstākā līmeņa sanāksmē pateicoties kopējiem secinājumiem, kas tika pieņemti pavasara Eiropadomē. Tādā veidā tā apstiprināja savu apņemšanos būt par spēcīgu pasaules līmeņa dalībnieku. Kā jau es iepriekš teicu, visi pasākumi, lai cīnītos pret krīzi Čehijas prezidentūras laikā, ir jāskata kopējās un skaidrās protekcionisma noraidīšanas kontekstā.

Likumdošanas pasākumu jomā Čehijas prezidentūrai izdevās panākt vienprātību atjaunošanas plāna sistēmā par iespēju piemērot samazinātas PVN likmes darbietilpīgiem vietējā mērogā sniegtiem pakalpojumiem. Šī vienošanās ievērojami veicina nodarbinātības saglabāšanu vismazāk aizsargātajās ekonomikas nozarēs, un tai ir jāpalīdz īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Izmaiņas finanšu tirgus regulēšanā un tirgus uzraudzībā ir vesels posms centienos cīnīties pret pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi. Čehijas prezidentūras laikā tika sasniegts milzīgs progress, atjaunojot uzticību. Mēs pabeidzam sarunas par visiem galvenajiem tiesību aktu priekšlikumiem, ko prezidentūra noteica kā savus mērķus. Galvenais no tiem bija Otrā maksātpējas direktīva apdrošināšanas, vērtējuma aģentūru regulējuma jomām un citām jomām. Stimulējošajās debatēs par finanšu tirgu regulējumu un uzraudzību tika panākta vienošanās par reformas pamatelementiem, kam ir jānodrošina stabilitāte dalībvalstu līmenī un atsevišķu finanšu iestāžu un to noteikumu līmenī. Jūnija Eiropadome apstiprināja Komisijas iesāktu darbu. Atbalstam, kas pausts Komisijas plāniem, ir jānoved pie konkrētu tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanas un apstiprināšanas šī gada rudenī.

Enerģētikas politika, kas bija Čehijas prezidentūras otrā prioritāte, tika smagi pārbaudīta pašās pirmajās prezidentūras dienās. Vienlaicīgi mēs redzējām, ka ne vienmēr ir prātīgi risināt enerģētikas krīzes problēmas *ad hoc*, jo krīze uzliesmo apmēram reizi sešos mēnešos. Mums drīzāk ir jāpieņem sistemātiski pasākumi, lai ES varētu būt droša un elastīga enerģijas piegāžu ziņā. Čehijas prezidentūras laikā mēs veicām pasākumus, lai palielinātu energodrošību, koncentrējoties uz darbībām, kas uzlabos enerģijas avotu un piegāžu maršrutu dažādošanu caur tā saukto dienviņu koridoru. Atbalsts energoefektivitātei, kas ir iekļauts pārskatītajās regulās Eiropas Reģionālajam attīstības fondam, arī ievērojami veicina energodrošību. Tas ļauj ieguldīt finanšu līdzekļus energoefektivitātes uzlabošanā un atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanā dzīvojamajās ēkās. Tas nodrošina saikni ar Zviedrijas prezidentūru, kurai energoefektivitāte ir viena no galvenajām prioritātēm. Arī šeit ir saskatāma nepārtrauktība, kas vajadzīga visas ES darbam. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais ir tas, ka marta un jūnija Eiropadome pilnībā apstiprināja, ka nebūtu prātīgi atteikties no mūsu ambiciozajiem mērķiem

samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vai no finanšu atvieglojumiem un piemērošanās pasākumiem jaunattīstības valstīs. Mēs arī noteicām skaidras prioritātes un mērķus, kas ir jāizpilda līdz ANO klimata pārmaiņu konferencei, kas notiks Kopenhāgenā šī gada decembrī, lai ES aizstāvētu savu līdera pozīciju klimata pārmaiņu jomā.

Trešā Čehijas prezidentūras prioritāte jeb trešais „E” bija par ES lomu pasaulē, un notikumi skaidri parāda, cik svarīgi ES ir attīstīt un īstenot kopēju ārpolitiku. Čehijas prezidentūras laikā tas tika plaši apliecināts. Lai gan ES izdevās atrisināt gāzes krīzi pateicoties tās vienotībai, otrā krīze gada sākumā, proti, krīze Gazā, kārtējo reizi parādīja, ka gadījumā, ja ES vēlas būt par īstu pasaules mēroga dalībnieku, tai ir jāiemācās paust vienots viedoklis. Abas šīs krīzes radās vienas prezidentūras laikā, kas pierāda to, ka tas, kurš patiesībā vada ES, nav tik svarīgi kā visu divdesmit septiņu dalībvalstu vienotība. Čehijas prezidentūrai izdevās oficiāli uzsākt Austrumu partnerības projektu, kas ir kaimiņattiecību politikas turpinājums, bet šoreiz austrumu virzienā. Čehijas prezidentūras galvenā ārlietu prioritāte bija ES paplašināšanās procesa turpināšana. Tas galvenokārt bija saistīts ar Eiropas perspektīvu Rietumbalkānu valstīm. Ņemot vērā situāciju reģionā, prezidentūrai bija ierobežota rīcības brīvība. Tomēr par spīti saspringumam pievienošanās sarunās ar Horvātiju, tika panākts progress vīzu režīma liberalizācijas procesā. Es esmu iepazīstinājis ar īsu un lietišķu Čehijas prezidentūras prioritāšu un to īstenošanas kopsavilkumu. Protams, ir pieejama detalizētāka informācija, un es tagad esmu gatavs atbildēt uz jūsu jautājumiem un komentāriem.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs – (FR)* Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, dāmas un kungi, tikko ievēlētā Eiropas Parlamenta pirmā plenārsēde ir unikāls politisks brīdis. Tā uzsāk likumdošanas termiņu, kas ietekmēs simtiem miljonu Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi un visa kontinenta likteni.

Es vēlētos sirsnīgi apsveikt visus tikko ievēlētos EP deputātus. Jūsu klātbūtne šajā palātā ir rezultāts lielākajai starptautiskajai demokrātijas izpaušmei pasaulē. Es novēlu jums veiksmi jūsu pilnvaru termiņa laikā.

Izaicinājumi, ar ko saskaras Eiropa un tie, kurus tai būs jāuzņem dažu turpmāko gadu laikā, ir milzīgi. Pirmkārt, ekonomiskā un finanšu krīze, kas rada vajadzību turpināt iesāktu sistemātisko rīcības koordinēšanu. Šai krīzei ir arī sociāla cena, kas ir mūsu galvenā prioritāte. Tad ir jautājums par cīņu pret klimata pārmaiņām un pāreju uz „zaļu” un ilgtspējīgu ekonomiku, kas parāda politisko virzienu, kurā mums jādosas.

Visi šie izaicinājumi arī ir izcēlušī Čehijas prezidentūru, kura tikko beidzās. Es vēlētos apsveikt premjerministru J. Fischer un viņa priekštecī Mirek Topolānek par rezultātiem, kas sasniegti īpaši grūtā posmā. Es pateicos viņiem un visai viņu komandai par viņu izcilo sadarbību par spīti dažām iekšējām politiskām grūtībām.

Es arī vēlētos uzsvērt šīs Čehijas prezidentūras politisko nozīmīgumu. Pirmo reizi valsts, kas tikai pirms pāris gadiem bija Varšavas pakta locekle, ir vadījusi mūsu Eiropas brīvības un solidaritātes projektu. Tas ir ļoti svarīgs punkts, kas parāda pakāpi, līdz kurai mēs Eiropā esam attīstījušies.

Čehijas prezidentūras laikā mums izdevās praktiski sasniegt dažus iesaistīgus rezultātus: ar koplēmuma palīdzību tika pieņemti 54 dokumenti. Es vēlētos īpaši pieminēt vienošanos par plašu pasākumu klāstu par finanšu tirgu regulēšanu un par EUR 5 miljardiem Eiropas atjaunošanas plāna kontekstā, un jūs visi labi zināt, cik smagi mums, proti, Komisijai un Parlamentam bija jācīnās, lai to sasniegtu. Es arī vēlētos pieminēt Globalizācijas pielāgošanas fonda pārskatu. Es atzinīgi vērtēju iekšējā enerģijas tirgus un iekšējā transporta tirgus attīstību.

Visās šajās jomās Komisija sagatavoja mērķtiecīgus priekšlikumus, ko Parlaments atbalstīja. Es atzinīgi vērtēju pēdējās Eiropadomes vienbalsīgo atbalstu rīcības plānam, ko Komisija ierosināja attiecībā uz finanšu tirgu uzraudzību. Šobrīd mums ir sasniegta ambicioza vienprātība, ko neviens necerēja sasniegt pirms pāris mēnešiem, kad es tikos ar augsta līmeņa ekspertu grupu *de Larosičre* kunga vadībā. Tas mums ļaus vadīt starptautiskās finanšu sistēmas reformu. Turklāt tādā pašā garā mēs piedalījāmies G20 sanāksmē Londonā, veicinot dažu ļoti svarīgu lēmumu pieņemšanu.

Papildus likumdošanas darbam Čehijas prezidentūra arī spēja risināt politiskas dabas izaicinājumus, daži no kuriem bija ārkārtīgi jutīgi un patiešām nopietni. Mums bija jātiek galā ar gāzes krīzi starp Ukrainu un Krieviju, kas kārtējo reizi uzsvēra Eiropas vajadzību stiprināt savu energodrošību. Pēdējo sešu mēnešu laikā mēs esam sasnieguši lielu progresu, piemēram, izstrādājot Baltijas valstu satarpsavienojumu plānu.

Aizvakar es piedalījos ceremonijā par godu Nabuko projekta parakstīšanai starp Turciju un četrām dalībvalstīm, proti, Austriju, Ungāriju, Bulgāriju un Rumāniju, piedaloties daudzām valstīm, no kurām mēs ceram importēt gāzi nākotnē. Tas ir patiešs Eiropas projekts, un es lepojos, ka Komisija spēja tajā darboties kā koordinators, jo šī loma tika atzīta par būtisku visiem dalībniekiem.

Priekšsēdētāja kungs, Čehijas prezidentūras laikā bija arī ļoti svarīgi notikumi attiecībā uz Lisabonas līgumu. Pēdējā Eiropadome vienojās par vajadzīgajām garantijām, kas ļauj Īrijas valdībai sasaukt otro referendumu, pilnā pārliecībā, ka Īrijas iedzīvotāju paustās bažas ir pienācīgi izskatītas. Neaizmirsīsim, ka arī Čehijas prezidentūras laikā Čehijas Senāts pabeidza parlamentāro ratifikāciju, papildinot līdz 26 dalībvalstīm to dalībvalstu kopējo skaitu, kas ir pabeigušas parlamentāro apstiprināšanas procesu.

Tagad Čehijas prezidentūra ir nodevusi stafetes kociņu Zviedrijas prezidentūrai, bet izaicinājumi, ar kuriem Eiropa saskaras, turpinās un krietni pārsniedz vienas prezidentūras darbības jomu.

Eiropas projekts vienmēr ir bijis ilgtermiņa projekts. Mēs sasniedzam progresu, kad strādājam kā komanda. Tāpat kā komanda, katrs tās loceklis ir svarīgs panākumu gūšanā: Padomei, Komisijai un Parlamentam ir pildāma svarīga loma, realizējot mūsu kopējos Eiropas mērķus Eiropas iedzīvotāju interesēs.

Mums ir jāturpina kopā veidot stipra Eiropa, atvērta Eiropa, solidaritātes Eiropa. Šāda Eiropa piedāvā maksimāli daudz iespēju saviem iedzīvotājiem; Eiropa, kas tiek veidota, pamatojoties uz tās kontinentālajiem aspektiem, un pilnībā izmanto tās iekšējā tirgus iespējas, kuras ir tik svarīgas patērētājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; zināšanu un jauninājumu Eiropa; Eiropa, kas ciena vidi un nodrošina savu energodrošību; Eiropa, kas vērsas pie citiem pasaules mēroga dalībniekiem ar vēlmi veidot partnerattiecības, lai kopā risinātu kopējus izaicinājumus.

Šajā globālās krīzes laikā mums ir vajadzīga stipra Eiropa vairāk nekā jebkad agrāk, un stipra Eiropa nozīmē vienota Eiropa, kas gatava pieņemt un veidot savu likteni. Strādāsim kopā – Parlaments, Padome, Komisija, lai parādītu, ka Eiropas iedzīvotāju cerības ir drošās rokās; ka viņu vēlme pēc brīvības, taisnīguma un solidaritātes netiks ignorēta.

(Aplausi)

Ádám Kósa, PPE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es esmu dziļi aizkustināts, stāvot šeit Eiropas Parlamentā kā pirmā kurlā persona, kas var vērsties pie jums savā dzimtajā valodā, proti, Ungāru zīmju valodā. Es to daru ne tikai sevis un kurlo cilvēku kopienas labā, bet arī ikvienas personas ar trūkumiem labā. Tagad es sāku just, ka es piederu Eiropas sabiedrībai, kurā pat minoritātes var gūt panākumus. Kaut vai paņemiet par piemēru *Robert Schuman*, kurš bija no Elzasas-Lotringas un kurš pirms 50 gadiem kļuva par ES dibinātāju. Aptuveni ES iepriekšējās Čehijas prezidentūras beigās diemžēl izveidojās notikumi, kuriem es arī vēlētos pievērst ES nākamās Zviedrijas prezidentūras uzmanību. Pirms divām nedēļām Slovēnijas parlaments pieņēma regulu, kas nopietni ierobežos šajā valstī dzīvojošo minoritāšu tiesības lietot savu valodu. Kā zīmju valodas lietotājs es jūtu pienākumu iestāties par cilvēku tiesībām Eiropā lietot savu valodu un par tā svarīgumu. Tas ir iemesls, kāpēc es strādāšu šeit Eiropas Parlamentā. Tomēr es vēlos dot vēstījumu ikvienam Eiropas iedzīvotājam. Es vēlos Eiropu, kurā ikvienam tiek garantētas tiesības dzīvot savu dzīvi pilnībā un piepildīt savu potenciālu. Es vēlos Eiropu, kurā kurlie cilvēki, kurus pārstāvu es vai jebkura persona, kas sadzīvo ar invaliditāti, šajā sakarā tiešām saņem līdzvērtīgas iespējas. Es vēlētos īpaši pateikties Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) grupas priekšsēdētājam *Joseph Daul* par sniegto iespēju uzrunāt jūs šajā īpašajā dienā. Tas arī pierāda, ka Eiropas pamatā tiešām ir dažādība, iecietība un vienlīdzīgas iespējas.

Libor Rouček, S&D grupas vārdā. – (CS) Premjerministr *J. Fischer*, Komisijas priekšsēdētāj *J. M. Barroso*, dāmas un kungi, šī gada janvārī es brīdināju šo cienjamo asambleju, ka Čehijas prezidentūra nebūs viegla un ka, iespējams, to raksturos milzīga nestabilitāte. Manu baiļu iemesls bija nestabilitāte Čehijas valdības koalīcijā, nesaskaņas starp valdību un opozīciju un strīdi starp valdību un prezidentu. Es vēlētos īsumā teikt, ka Čehijas prezidenta *Václav Klaus* runa šajā cienījamajā asamblejā diemžēl apstiprināja manas bailes par nestabilitāti, parādot, ka prezidentūru tiešām raksturo nestabilitāte un ne tikai dēļ valdības izjukšanas. Par spīti tam sešu mēnešu laikā dažas ietas ir bijušas veiksmīgas, citas ne tik veiksmīgas. Runājot par pozitīvo, es vēlētos pieminēt enerģētikas politiku, par kuru tika runāts iepriekš. Manuprāt, Čehijas Republikai ļoti labi izdevās atrisināt šī gada janvāra gāzes krīzi. Nabuko nolīguma parakstīšana, ko pieminēja *Barroso* kungs, arī bija Čehijas prezidentūras veiktā darba rezultāts. Diemžēl ekonomiskās krīzes risināšana neatbilda Eiropas un Eiropas Parlamenta gaidītajam. Atcerēsimies bijušā Čehijas premjerministra *M. Topolānek* runu, kad viņš sūtīja ASV prezidentu *B. Obama* pie velna kopā ar viņa ekonomikas politiku.

Par spīti tam nobeigumā es vēlētos pateikties premjerministram *J. Fischer* īpaši par Čehijas prezidentūras izglābšanu. Jūnija augstākā līmeņa sanāksme ir tam pierādījums, jo visa augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtība tika veiksmīgi īstenota. Es arī vēlētos pateikties simtiem Čehijas amatpersonu, ne tikai Briselē, bet arī visās Čehijas ministrijās. Manuprāt, šīs amatpersonas paveica ļoti labu un profesionālu darbu, un tās nevar vainot par to, kas notika uz Čehijas politiskās skatuves.

Alexander Graf Lambsdorff, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos jūs apsveikt ar jūsu ievēlēšanu. Es novēlu jums daudz veiksmes turpmākajos divos ar pusi gados. Es pat sapratu jūsu pēdējo lūgumu ievērot uzstāšanās laiku, neizmantojot austiņas.

Premjerministr, jūsu priekštecim nebija viegls vai pozitīvs darba sākums. Uzsvars visnotaļ pamatoti tika likts uz enerģētiku, ekonomiku un ārējām attiecībām, bet, kā bieži dzīvē gadās, realitāte dažkārt ļoti krasi atšķiras no plānotā. Gazas konflikta gadījumā Padomes prezidentūra uzreiz iejaucās, vispirms nevienojoties par kopēju Eiropas pieeju. Gāzes strīdā starp Krieviju un Ukrainu miljoniem cilvēku cieta no aukstuma, pirms jūsu valdība spēra pirmo soli un sāka rīkoties kā starpnieks ar ļoti labiem rezultātiem.

Par spīti kritikai jūs bijāt veiksmīgs arī citās jomās. Tas ir paliekošs Čehijas prezidentūras sasniegums, ka Eiropas Savienība neizdarīja kļūdu, ieslēgšot protekcionismā, kā tas notika divdesmitā gadsimta trīsdesmitajos gados. Tas bija un joprojām ir liels drauds. Šajā jautājumā prezidentūra ieņēma skaidru nostāju, ko īpaši atbalstīja konkurences komisārs. Daudzi cilvēki vēlas izmantot krīzi, lai veicinātu jaunu ekonomisko nacionālismu. Tas būtu katastrofāli. Liberāli un demokrāti uzskata brīvu un taisnīgu konkurenci, kā tas noteikts Līgumos, par veidu, kā sasniegt izaugsmi un labklājību.

Tomēr, ja mūsu iedzīvotāji pieņems brīvo konkurenci, viņi vēlas un viņiem vajag būt drošiem, ka noteikumi visiem ir vienādi. Kompetences izkropļojumi, tiesību zaudēšana, priekšrokas došana valsts īpašumā esošajiem uzņēmumiem – visas šīs lietas nepalīdzēs pārvarēt krīzi, bet gan pa taisno novedīs strupceļā. Savas prezidentūras laikā Čehijas Republikai kā jaunai dalībvalstij pamatoti bija jālūdz daudzas vecās dalībvalstis ievērot kārtību, ko diemžēl vajadzēja darīt, ņemot vērā to, ka iekšējo tirgu nedrīkst vājināt un ka ir jāievēro noteikumi.

Čehijas valdība galu galā izrādījās bezspēcīga pret pastāvīgajiem Prāgas pils uzbrukumiem un neuzticības balsojumu. Tās atkāpšanās prezidentūras termiņa vidū bija bezprecedenta gadījums. Visa Eiropa skatījās uz Prāgu ar izbrīnu. Ar šo rīcību Čehijas politiskā klase izdarīja sliktu pakalpojumu gan savai valstij, gan Eiropai.

Tomēr jūs, premjerministr, parādījāt, ka politikā tāpat kā futbolā spēle joprojām var beigties neizšķirti, ja spēlētāju maiņa netiek veikta līdz papildlaikam. Jūnija Eiropadomē darbības virziens tika noteikts uz to, lai pamatīgi pārbaudītu finanšu tirgus uzraudzību. Tagad Komisijas uzdevums ir apņēmīgi turpināt šo iniciatīvu. Jūs risinājat sarunas par garantijām Īrijai, tādēļ, cerams, referendums 2. oktobrī būs veiksmīgs. Dalībvalstis ir oficiāli vienojušās par Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu un tādējādi izpildījušas svarīgu mūsu grupas prasību.

Premjerministr, jūs personīgi esat paveicis labu darbu un ieguvis lielu cieņu. Tomēr Čehijas pirmā prezidentūra visdrīzāk neieņems vēstures grāmatās vietu, kādu mēs cerējām, ka tā ieņems. Tomēr mums ir jāatceras jūsu moto: „Eiropa bez barjerām”.

Rebecca Harms, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, Komisijas priekšsēdētāj, nav viegli izvērtēt progresu, kas būtu bijis jāsasniedz Čehijas prezidentūras laikā. Es esmu ļoti smagi centusies to izdarīt savas grupas vārdā, bet nenotika tas, ko mēs būtu gribējuši redzēt, proti, to, ka Čehijas prezidentūra gatavojas izaicinājumiem.

Attiecībā uz finanšu krīzi, kad mēs atkal sanāksim šeit septembrī pēc vasaras pārtraukuma, mēs būsīm runājuši par vajadzīgo finanšu tirgus regulu veselu gadu, bet mēs nebūsīm sasnieguši praktiski nekādu progresu šajā sakarā. Ir sniegti daudzi paziņojumi, lai nomierinātu iedzīvotājus, bet patiesībā nekas daudz netiek darīts.

Runājot par ekonomisko krīzi, Eiropas atjaunošanas plāns, kura biežā pieminēšana man šķiet gandrīz vai mulsinoša, tomēr ir tikai šķietama programma, lai ļautu mums runāt par Eiropas atjaunošanas plānošanu, bet tai trūkst jebkāda reāla pamata. Tās budžets ir tikai EUR 5 miljardi, un tad notiek sīkmanīgie strīdi par to, kā šos EUR 5 miljardus ir jāizmanto. Es neuzskatu, ka mums ar to ir jālepojas. Programma, pie kuras mēs esam smagi strādājuši, proti, atbilstīga programma energoefektivitātei Eiropā, kas nodrošinātu miljoniem darbavietu, nemaz nav īsti izskatīta.

Tagad es pievērsīšos klimata krīzei, un man diez vai ir jālūdz „zaļos” politikas novērtēt politiku šajā jomā. ANO augstākā amatpersona klimata jautājumos Ivo de Boer un Ban Ki-moon pēc pēdējās konferences Bonnā radīja iespaidu, ka visas pasaules valstis, kas bija apgalvojušas, ka tās uzņemsies vadošu lomu šajā pasaules mēroga politikā, lai cīnītos pret klimata krīzēm, ir paveikušas krietni mazāk nekā būtu patiesībā vajadzējis. Ja mēs paņemam Eiropas enerģētikas politiku kā mērvienību tam, ko mēs kā eiropieši patiesībā vēlamies darīt, tad, manuprāt, mēs tiešām nevaram uzskatīt pastāvīgi konkurējošo stratēģiju, kas tik skaidri tika

izmantota saistībā ar *North Stream* un Nabuko projektiem, par sākumpunktu kopējai uz nākotni orientētai Eiropas enerģētikas politikai.

Kāpēc tā? Kādi tam ir iemesli? Manuprāt, kritika par to nav īsti jāvērs jūsu virzienā, *Fischer* kungs. Valsts, kuru manas grupas vadītājs *Cohn-Bendit* kungs apmeklēja, vedot savā somā Eiropas karogu, lai to pasniegtu prezidentam, patiesībā bija vāja. Un diemžēl, *Barroso* kungs, lai gan bieži tiek runāts par jūsu spēku, kur bija šis spēks šīs Padomes prezidentūras vājuma brīžos? Mēs tam neredzējam nekādus pierādījumus.

(Aplausi)

Jan Zahradil, ECR grupas vārdā. – (CS) Premjerministr, Komisijas priekšsēdētāj, man ir liels gods uzstāties šodien kā pirmajam runātājam no daudzām jaunajām Eiropas Konservatīvo un Reformistu grupām un arī kā Čehijas EP deputātam, runājot par Čehijas prezidentūru. Tomēr es runāšu kā Eiropas Parlamenta deputāts nevis no šauras valsts perspektīvas. Tajā pašā laikā es runāšu kā savas grupas pārstāvis un tādēļ es ņemšu vērā tās politiskās prioritātes. Man jau bija iespēja runāt janvāra plenārsēdē, kad Čehijas premjerministrs M. Topolānekšeit iepazīstināja ar Čehijas prezidentūras prioritātēm, un es šodien runāju, kamēr Čehijas premjerministrs J. *Fischer* iesniedz ziņojumu par Čehijas Republikas sasniegumiem. Es to nepieminu nejausi. Es vēlētos pievērst uzmanību tam, ka Čehijas valdībai izdevās saglabāt gan prezidentūras politisko, gan organizatorisko nepārtrauktību par spīti valdības sabrukumam, kas notika tīri iekšēju politisko faktoru rezultātā. Šajā vietā es vēlētos uzslavēt premjerministra runas toni, jo tas bija tiešs Čehijas prezidentūras tonis, lietišķs un uz rezultātiem orientēts. Manuprāt, dažu kritisko novērtējumu pamatā bija noteiktu Eiropas pārstāvju vai plašsaziņas līdzekļu darbinieku subjektīvās jūtas, un tas nekādā veidā nav veicinājis mūsu augsti vērtēto Eiropas kohēziju, drīzāk piederot pie privātajām politiskajām kampaņām, kuru mērķis bija vietējā auditorija.

Tagad es vēlētos pievērsties trim Čehijas prezidentūras prioritātēm. Attiecībā uz ekonomiku es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka Čehijas Republikai izdevās atvairīt draudošu valstu protekcionisma pasākumu vilni, kas būtu nopietni apdraudējis Eiropas integrācijas pamatvērtības un īpaši vienotā tirgus principus. Runājot par enerģētikas politiku, izrādījās, ka jautājums par drošām un uzturamām piegādēm enerģētikas nozarei, ir labi izvēlēts temats. Čehijas prezidentūras pirmajās dienās tika veiksmīgi novērsta draudoša gāzes piegāžu krīze, protams, paturot prātā, ka jebkādam īstam progresam šajā jautājumā vajadzēs ilgtermiņa stratēģiskus pasākumus, tostarp piegādes dažādošanu un iekšējā enerģijas tirgus liberalizāciju. No cita ES ārējo attiecību mērķa simboliskās perspektīvas es vēlētos uzsvērt augstākā līmeņa sanāksmes ar lielāko globālo dalībnieku piedalīšanos jeb ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi, kas atkārtoti apstiprināja transatlantisko attiecību būtisko nozīmi, kā arī ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi un ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi. Es arī vēlētos uzsvērt Austrumu partnerības iniciatīvas nozīmīgumu un tās īstenošanu. Nobeigumā es uzskatu, ka Čehijas prezidentūru kopumā var raksturot kā pierādījumu tam, ka vidēja lieluma valstis un tā sauktās jaunās dalībvalstis var tikt galā ar šādu lomu, ievērojot cieņu un augstus standartus.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Miloslav Ransdorf, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Es vēlētos teikt, ka Čehijas prezidentūru patiesībā izglāba *Fischer* kunga valdība un pats *Fischer* kungs. Es vēlētos uzsvērt, ka prezidentūras laiks sakrita ar to politisko izmaiņu divdesmito gadadienu, ko plašsaziņas līdzekļi raksturo kā liberālismu, bet ir pagājuši arī divdesmit gadi nepiepildītu solījumu, jo Čehijas Republikā ir ātri pazeminājies sabiedrisko lietu administrācijas kompetences līmenis. Es arī vēlētos teikt, ka no šī skatupunkta *Fischer* kunga valdība ir bijusi patīkams pārsteigums. Viņš ir premjerministrs un cilvēks, kas atsakās melot. Viņa vārdu es pirmo reizi pamanīju, kad viņš iestājās pret statistikas datu viltošanu Čehijas Republikā. Viņš ir cilvēks, kas izvairās no skaļām frāzēm, ko mēs šeit esam dzirdējuši dažādu prezidentūru laikā, un kas rīkojas pārdomāti. Manuprāt, tas ir ļoti labi, ka šāds cilvēks beigu beigās vadīja Čehijas prezidentūru. Tagad, kad mēs atzīmējam 500. gadadienu kopš Kalvina dzimšanas Francijā 1509. gada 10. jūlijā, es vēlētos teikt, ka vienīgā lieta, kas patiešām mūs izglābs šajā grūtajā divu krīžu situācijā... (Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Nigel Farage, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Čehijas prezidentūra ir sekojusi jau līdz izmisumam pazīstamam paraugam — nepārtrauktība vairāk vai mazāk vienā un tajā pašā virzienā, nepārtraukta apsēstība ar klimata pārmaiņām un nepārtraukts darbs pie jauniem tiesību aktiem. Jūs minējāt, ka šīs prezidentūras laikā ir izstrādāti tiesību akti 18 jaunās jomās, un, šķiet, esat lepnī par to. Manuprāt, šajā laikā mēs esam atkāpušies pāris soļus atpakaļ, un es teiktu, ka Eiropas Savienībā mums ir ieviests pārmērīgi regulēts modelis, kas ļoti slikti atbilst mūsu vajadzībām šajā lejupslīdes zemākajā punktā.

Un tomēr tas vēl vairāk ir *status quo*. Jūs atbalstījāt ideju par Barroso kunga aizdzīšanu, lai gan šajā saistībā nenotika nekādi lieli strīdi, bet visvairāk mani ieinteresēja Lisabonas līgums. Jūs ratificējāt Līgumu savās parlamenta palātās, protams, neapsverot iespēju noorganizēt referendumu savas valsts iedzīvotājiem, lai viņi varētu paust savu viedokli. Bet mani patiešām ieinteresēja situācija Īrijā. Jūs teicāt, ka vēlaties, lai Īrijā tiktu īstenota uzticama politika, noorganizējot otru referendumu; tādēļ jūs sniežāt šīs garantijas, un te nu tās ir — garantijas, kas attiecas uz tiesībām dzīvot, nodokļiem, kā arī drošību un aizsardzību.

Šim dokumentam nav nekāda juridiska spēka. Tas pat nav vērts tā papīra, uz kā tas uzrakstīts. Jūs var vainot kaunpilnajā mēģinājumā negodīgi pierunāt Īrus atbalstīt Lisabonas līgumu gaidāmajā referendumā. Protams, šajā lietā jūs atbalstīja Barroso kungs. Viņš nekad neņem vērā demokrātisku referendumu rezultātus; tā tas bija gan Francijas un Nīderlandes, gan Īrijas gadījumā. Viņš saka, ka mums šie rezultāti jāignorē un jāiet tālāk. Runa ir par varu. Runa ir par viņu un ES iestādēm, kuru vara kļūst aizvien lielāka uz dalībvalstu rēķina. Ceru, ka otrajā referendumā, kas notiks 2. oktobrī, Īri jums pateiks, uz kurieni doties, — un tad tik jūs redzēsiet!

(Dažādas reakcijas)

Tomēr es nevēlos būt sīkumains, jo Čehijas prezidentūras laikā bija viens brīnišķīgs, spilgts un pacilājošs moments, kad mēs visi — mēs, kas ticam nacionālām valstīm un demokrātijai un patiesi ticam tiesiskumam — varējām sapulcēties šajā plenārsēžu zālē un izjust lepnumu par to, ka esam daļa no Eiropas Parlamenta; es to piedzīvoju pirmo reizi. Es, protams, runāju par Vjāclav Klaus vizīti. Tā bija brīnišķīga uzstāšanās — viņš ienāca šajā plenārsēžu zālē un pateica taisnību acīs, norādot, ka Eiropas Parlamenta deputāti un līderi neieklās Eiropas iedzīvotājos, un tajā brīdī 200 deputāti piecēlās un izgāja no šīs telpas. Vismaz Klaus kungam mēs varam pateikties par pēdējiem sešiem mēnešiem.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos uzdot jautājumu. Tā nav kritika, tomēr mani interesē, vai plenārsēžu zālē ir atļauts ienest karogus?

(Iebildumi. Farage kungs turēja paceltu ES karogu.)

Ja tas ir atļauts, tad es vēlētos šeit nolikt ES karogu, ja drīkstu.

(Barroso kungs novietoja ES karogu uz sava galda. Aplausi.)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, runājot par Eiropas integrāciju, tas, ka viena no jaunajām ES dalībvalstīm — šajā gadījumā Čehijas Republika — ir uzņēmusies Padomes prezidentūras pienākumus, neapšaubāmi ir pozitīvs aspekts. Tomēr ne tik atzinīgi vērtējams izraisītais haoss, par kuru daļēji atbildība jāuzņemas prezidentvalstij.

Protams, diez vai mēs varējām gaidīt perfektu izpildījumu no tādas jaunas valsts ar mazu Eiropas pieredzi, tomēr mēs varējām vismaz cerēt uz minimālu jutīgumu. Par prezidentūras termiņa sākumā notikušo mākslas instalācijas skandālu vainu nevarēja uzvelt valdībai Prāgā, tomēr Padomes prezidentūra varēja pilnībā uzņemties atbildību par savu neizlēmīgo rīcību un mākslas darba nenoņemšanu.

Tomēr Čehijas prezidentūra apliecināja spēju uzņemties politisku vadību, jo īpaši grūtībās un krīzes pārvaldībā. Šajā saistībā jo īpaši jāmin būtiskas kļūmes — Krievijas un Ukrainas strīda laikā izraisīto 20 dienu ilgo enerģētikas krīzi Eiropā tā vai citādi varēja pārvarēt, savukārt Tuvo Austrumu krīzes pārvaldība, manuprāt, bija lielāka izgāšanās, nevis mazliet neveikla rīcība. Un ja ASV pretraķešu vairogs Čehijas Republikā nebija pietiekami slikts arguments, tad arī šajā prezidentūrā bija manāma atkarība no ASV, piemēram, Izraēlas iebrukums Gazas sektorā tika banāli nodēvēts par aizsargreakciju.

Pat attiecībā uz Lisabonas līgumu Prāgas vadība tikai izteica nepārliciecināmu kritiku un novilcināja jautājuma izskatīšanu. Rezultātā mēs palaidām garām svarīgu izdevību Eiropas Savienībā atjaunot lielāku demokrātiju.

Liela nožēla jāpauz arī par to, ka starp Slovēniju un Horvātiju tā arī neizdevās panākt nekādu vienošanos attiecībā uz jūras robežām. Galu galā Horvātija nebūt nav mazāk gatava pievienoties Eiropas Savienībai, ja to salīdzina ar pārējām 10 jaunajām dalībvalstīm laikā, kad tās iestājās ES. Tieši pretēji — tās pat varēja būt labāk sagatavojušās. Un, manuprāt, vēl lielāka nožēla jāpauz par to, ka Zviedrija nevēlas turpināt saskaņošanas centienus. Horvātija nav pelnījusi šādu attieksmi.

Kopumā mūsu secinājumi par Čehijas prezidentūras panākumiem nav viennozīmīgi.

Jan Fischer, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Dāmas un kungi, Padomes un bijušās Čehijas prezidentūras vārdā es vēlētos sniegt ļoti īsu atbildi. Vispirms jāsaka, ka personīgi es — cilvēks, kurš būtībā ir speciālists ar dziļām akadēmiskām zināšanām, — saskaroties ar gaisotni parlamentā (gan Čehijas parlamentā, gan Eiropas Parlamentā), vienmēr gūstu nopietnu mācību. Šī mācība palīdz saprast, cik dažādas reizēm var būt idejas attiecībā uz Eiropas integrācijas ātrumu un intensitāti vai ES būtību. Tas viss vienkārši atspoguļo jūsu daudzpusīgos viedokļus, un, manuprāt, tā ir patiesas demokrātijas neatņemama daļa. Tādēļ es vēlētos pateikties jums par viedokļiem un galu galā arī kritiskajiem ieteikumiem, ar kuriem jūs šodien iepazīstinājat.

Es nevēlos detalizēti komentēt *Kósa Idjūm* runu, tomēr uzskatu, ka tā apliecina, cik nozīmīgs ir mūsu moto „Eiropa bez barjerām”, un ceru, ka ES arī turpmāk rīkosies atbilstīgi šim moto. Es stingri uzskatu, ka pasākumi, kuru mērķis ir mazināt ļoti smagās ekonomiskās un finanšu krīzes sekas, to pieņemšanas laikā bija piemēroti un saprātīgi. Ir izskanējusi kritika par to, kā norit finanšu tirgus regulēšana. Mēs esam apstiprinājuši būtiskus pasākumus šajā jomā, un vienošanās par tiem tika panākta pēc nopietnām, rosinošām un polemiskām debatēm, kurās mēs spēlējāmies ar niansēm līdz pašai Eiropadomes jūnija sanāksmei, panākot tādu rezultātu, kas, iespējams, neapmierināja nevienu, jo šeit daži uzskata, ka pasaulē ir pārāk daudz noteikumu. Tomēr mēs esam gatavi šoruden pieņemt risinājumus, ko piedāvā Komisijas tiesību aktu projekti un kas attiecas uz finanšu tirgus regulējumu un banku uzraudzību Eiropas mērogā. Es atkārtoju — tas, ka nebija manāmas nekādas protekcionisma izpausmes, ir ārkārtīgi svarīgi, jo tas liecina par to, ka mums ir izdevies vienoties par solidaritātes principu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz dažām valstīm, kuru ekonomika patlaban piedzīvo lielākās grūtības.

Šovakar es tikšos ar prezidentu *Klaus* kungu, un es viņam nodošu mūsu godājamā deputāta uzslavas vārdus. Lisabonas līguma ratifikācija Čehijas Republikā, protams, notika pilnībā atbilstīgi Čehijas Konstitūcijai. Līgumu ratificēja abas parlamenta palātas, un mēs gaidām, kad to parakstīs Republikas prezidents. Ceru, ka tas būs galīgais, izšķirošais un pareizais solis. Tas, ka Čehijas Republikā nenotika referendums, lai ratificētu Līgumu, ir tikai un vienīgi Čehijas Republikas iekšpolitikas jautājums, turklāt tas ir pilnībā saderīgi un saskaņā ar Čehijas Konstitūciju. Tas arī viss, kāpēc novirzījies, pievērsdamies valsts iekšlietām.

Es vēlētos pateikties tiem daudzajiem runātājiem, kuri atzinīgi izteicās par Čehijas prezidentūras nodrošināto nepārtrauktību. Personīgi es uzskatu, ka manam kabinetam un arī man pašam tas bija liels izaicinājums. Tas bija pārbaudījums jaunajam kabinetam un visiem ministriem, speciālistu komandām un ikvienam, kas šo pārbaudījumu izturēja sekmīgi, kā jau tas tika norādīts vienā no manām runām un dažu godājamo deputātu novērtējumā. Šo trešo daļu no kopējā prezidentūras termiņa es uztvēru kā personīgu uzdevumu, un es priecājos, ka Čehijas prezidentūra šo uzdevumu ir izpildījusi godam.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Komisijas priekšsēdētāj, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, esmu lepna par to, ka Čehija ieies ES vēsturē kā prezidentvalsts, kas izveidojusi elastīgas, profesionālas, bezpartejiskas un labi sagatavotas administrācijas modeli. Par spīti Eiropas plašsaziņas līdzekļu un Čehijas opozīcijas neierobežotajai kritikai, čehiem ir veiksmīgi izdevies panākt vienošanos par neskaitāmiem daudziem likumdošanas standartiem. Čehiem šī uzdevumu izpildei bija vajadzīga tikai puse laika; viņi to pabeidza pirms bija beigušās Parlamenta vēlēšanas. Tā bija vienošanās par, piemēram, viesabonēšanu, enerģētikas paketi un krīzes apkarošanas pasākumiem. Čehiem beidzot izdevās pārkost cieto riekstu saistībā ar pazeminātas PVN likmes piemērošanu darbietilpīgu pakalpojumu jomā; šis pasākums sekmē izaugsmi un novērš krīzi. Turklāt čehi bija tie, kas ne vien palīdzēja atjaunot naftas un gāzes piegādi no Krievijas uz Eiropu, bet arī panāca vienošanos par Nabuko dienvidu gāzes cauruļvadu un kopā ar Komisijas priekšsēdētāju sagatavoja šo nolīgumu parakstīšanai.

Diemžēl Čehijas Republika ES vēsturē ieies arī kā politiskās nestabilitātes piemērs, jo sociāldemokrāts *Paroubek* kungs savas ambīcijas izvirzīja priekšplānā, aiz tām atstājot ES intereses, un kopā ar vairākiem pārbēdžējiem izstrādāja Čehijas valdības gāšanas plānu tieši tad, kad veiksmīgās prezidentūras pilnvaru termiņš bija pusē. Es vēlētos pateikties premjerministru *Topolīnek* kunga un *Fischer* kunga komandām, kā arī Čehijas pārstāvniecībai Briselē par smago darbu ES un Čehijas Republikas interešu sekmēšanā. Šīs komandas apliecināja, ka pat šajā krīzes laikā šīs intereses nav savstarpēji izslēdzošas. Turklāt tās pārliecināja arī Francijas prezidentūru, ka protekcionisms ir zemiska rīcība. Tāpēc es vēlos apsveikt jūs un mūs visus.

Tagad es vēlētos aicināt Zviedrijas prezidentūru nekavējoties pārrunāt iespēju atcelt Kanādas vīzas Čehijas pilsoņiem. Domāju, ka arī šajās sarunās tiks gūti panākumi. Galu galā solidaritāte ir Eiropas Savienības spēcīgākais trumpis.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, premjerministrs *Fischer* kungs paziņoja, ka Čehijas prezidentūra darbojusies ļoti veiksmīgi. *Fischer* kungs, es diemžēl tam nevaru piekrist. Premjerministram par

to jāuzņemas vismazākā atbildība, bet Čehijas prezidentūra nemaz nebija tik saliedēta. Vispirms man jāmin strīdi saistītā ar mākslas darbiem — tie nāca par labu māksliniekiem, nevis prezidentūrai. Turklāt nestabila kļuva valsts politiskā situācija, nomelnojot Eiropas Savienības tēlu jeb, citiem vārdiem runājot, mūs visus. *Fischer* kungs, tā ir taisnība, ka Čehijas Republikai izdevās ratificēt Lisabonas līgumu, tomēr uz tā joprojām trūkst prezidenta *Václav Klaus* paraksta, un mēs visi esam vienisprātis, ka, Čehijas Republikai pildot Eiropas Savienības prezidentūras pienākumus, eiroskeptiski noskaņots prezidents neko labu nedod. Čehijas prezidents ir devis vairākus signālus, kas apliecina viņa eiroskeptiķa nostāju; galvenais bija atteikšanās lietot ES karogu. Tomēr svarīgāka problēma ir tā, ka viņš nav parakstījis Lisabonas līgumu. Tā ir necieņas izrādīšana pret mums visiem un Eiropas iedzīvotājiem.

Tomēr Čehijas prezidentūra īpaši kļūdījās attiecībā uz direktīvu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Es zinu, par ko runāju, jo biju šī ziņojuma referente. Prezidentūras iesaistīšanās šajā jautājumā bija ļoti negatīvs pavērsiens, un to lielā mērā atbalstīja *Lulling* kundze, kura boikotēja balsojumu par manu ziņojumu. Čehijas prezidentūra iebilda pret grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma pagarināšanu līdz 20 nedēļām un pret paternitātes atvaļinājuma iekļaušanu, kas ir svarīgs aspekts, lai nodrošinātu ģimenes pienākumu sadali vīriešu un sieviešu starpā un tādējādi sekmētu dzimumu līdztiesību.

Premjerministra kungs, vīrieši mājās ir tikpat ļoti vajadzīgi kā sievietes darba tirgū. Vīriešu tiesības redzēt, kā attīstās viņu bērni, ir tikpat lielas kā sieviešu tiesības veiksmīgi veidot savu karjeru. Premjerministra kungs, lūdzu, nenovērtējiet par zemu sieviešu tiesības un spējas!

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gadā milzīgs skaits cilvēku nobalsoja pret Lisabonas līgumu, jo viņi ticēja, ka ir iespējams izveidot labāku Eiropu — tādu Eiropu, kas ir demokrātiska un atbildīga, kas sekmē darba ņēmēju tiesības, aizsargā sabiedriskos pakalpojumus un mēģina pasaulē būt par pozitīvu paraugu.

Mums ir teikts, ka Eiropadome ir vienojusies par juridiski saistošām garantijām, kas atrisina īru bažas, bet publiskots ir vienīgi precizēts Lisabonas līgums. Tā struktūra vai būtība vispār nav izmainīta.

Kad par šo jautājumu mēs balsosim oktobrī, tad balsosim tieši par to pašu Līgumu, kas tika noraidīts pagājušajā gadā; tajā nav veikts neviens grozījums, neviens papildinājums un neviens svītrojums. Tas ir tieši tas pats Lisabonas līgums, ko noraidīja 53 % vēlētāju.

Jaunam laikmetam mums ir vajadzīgs jauns Līgums.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, esmu pateicīgs Čehijas prezidentūrai par tās pūliņiem, ko, iespējams, var pielīdzināt tai situācijai, kurā patlaban atrodas mūsu iestādes.

Mēs visi apzināmies, ka Eiropas Savienība ir vienīgā iespējamā platforma, kas var atrisināt dažas no lielākajām problēmām, ar kurām mēs saskaramies. Neviens nevar iedomāties, ka, piemēram, Malta viena pati vai Itālija, kuras krasta līnija ir 5 000 km, var atrisināt imigrācijas problēmas, tāpat kā daudzas citas valstis nevar atrisināt problēmas, kas saistītas ar energoapgādi.

Tomēr tieši Čehijas prezidentūrai risināmās lietas — cīņa ne vien ar ievērojamiem iekšējiem sarežģījumiem, bet arī dažādu interpretāciju attiecībā uz Eiropu — sniedz mums labāku izpratni par to, kas no mums tiek prasīts. Šorīt neesmu atnesis nevienu karogu, bet vienu lietu es zinu pilnīgi skaidri — es neuzticos aprobežotam nacionālismam un birokrātiskiem monstriem, kas var izraut mūsu politiskās pieredzes sirdi un liek aizmirst, kādi sasniegumi no mums tiek prasīti.

Patiesība ir tāda, ka tagad mēs maksājam par savu neizlēmību. Maksājam traģisku cenu par to, ka mums nebija drosmes pieņemt noteiktus lēmumus, kas šodien ir svarīgi lēmumi, un to, iespējams, atspoguļo arī tas, ka tieši patlaban mums nav spēka atrisināt vissteidzamākos jautājumus, kuri saistīti ar ļoti problemātiskā jaunā parlamenta pilnvaru termiņa sākumu.

Tomēr uzskatu, ka mums ir lieliska izdevība. Šajās vēlēšanās dažiem veicās labāk nekā citiem, bet mēs visi skaidri zinām, ka nespēsim atrisināt nevienu problēmu, ja nestrādāsim kopā. Tādēļ uzskatu, ka mums jāuzņemas atbildība un jāstiprina šīs iestādes, lai tās spētu atjaunot saikni ar ES iedzīvotājiem, jo tas nu ir pilnīgi skaidrs — visvairāk mēs maksājam par to, ka mēs maksājam vispirms, jo tas liek atsvešināties mūsu iedzīvotājiem, kuri attālinās no mūsu ideāliem.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Premjerministra kungs, priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, mēs esam šeit sapulcējušies, lai novērtētu iepriekšējo prezidentūru. Šai prezidentūrai bija divas sejas. Neaizmirsīsim ne vienu no tām, pat ja ir dažas lietas, ko mēs labprāt aizmirstu. Šeit daudzi cilvēki sūdzas,

ka Čehijas prezidentūra nav bijusi pietiekami aktīva finanšu krīzes apkarošanā. Citi atceras prezidenta *Klaus* kunga pretrunīgo runu Parlamentā. Vēl citi žēlojas par *Barack Obama* krīzes programmas netaktisko raksturojumu, kad tā tika nodēvēta par ceļu uz elli. Tomēr Čehijas prezidentūras panākumi ir saistīti arī ar zināmu progresu. Atcerēsimies, piemēram, vides paketi un progresu saistībā ar Lisabonas līguma pieņemšanu. Čehijas prezidentūrai bija divas sejas, un simboliski tai bija arī divi premjerministri. Šodien veiksmīgākais no abiem stāv jūsu priekšā. Premjerministra kungs, es vēlētos pateikties jums un jūsu valdībai par pūliņiem, ko esat veikuši, un es vēlētos pateikties arī Eiropas un Čehijas iestāžu ierēdņiem par darbu. Dāmas un kungi, lūdzu, aplausus Čehijas Republikas premjerministram!

Joe Higgins (GUE/NGL). - Priekšsēdētājas kundze, šajā Parlamenta sastāvā dominēja ciniska liela koalīcija, kas bija izveidota starp Eiropas kapitālistu galveno partiju, PPE, un sociāldemokrātiem, kuri izliekas par kreisajiem, bet patiesībā īsteno to pašu neoliberālo programmu, darba ļaudīm liekot maksāt par starptautiskā kapitālisma pašreizējo krīzi.

Tagad šī lielā koalīcija vēlas īriem un Eiropas iedzīvotājiem uzspiest Lisabonas līgumu, jo Lisabona nozīmē neoliberālo programmu, tostarp uzbrukumu darba ņēmēju tiesībām, kā arī atbalstu militarizācijas un bruņojuma ražošanas nozarē. Tā sauktās garantijas, kas piešķirtas īriem, neko nemaina un neko nenozīmē, turklāt tās ir neatbilstīgas.

Kā Īrijas sociāldemokrāts, es izaicinu šo koalīciju. Es izaicinu priekšsēdētāju *Buzek* kungu, *Barroso* kungu, *Schulz* kungu un *Verhofstadt* kungu — atbrauciet septembrī uz Īriju, diskutējiet ar mums darba ļaužu auditorijas priekšā un pamatojiet, kāpēc viņiem būtu jāatbalsta jūsu Lisabonas projekts, kas ir absolūti pretrunā viņu interesēm.

(GA) Esiet gatavi aktīvai kampaņai pret Lisabonas līgumu Īrijā! Mēs runāsim, aizstāvēt vairākus miljonus eiropiešu, kuriem nebija iespējas nobalsot pret Lisabonas līgumu, Līgumu, kas aizstāv nevis vairākumu ES iedzīvotāju, bet gan birokrātus, lielas korporācijas un militāro rūpniecību.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

Manfred Weber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, premjerministra kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, šo debašu laikā daudzi cilvēki izteica savu pateicību Čehijas prezidentūrai par to, ka tai tomēr izdevās administratīvajā ziņā līdz sava pilnvaru termiņa beigām pabeigt darbu pie dažiem projektiem.

Es pilnīgi nopietni pats sev vaicāju — vai tiešām mēs esam kļuvuši tik pieticīgi attiecībā uz savām cerībām? Mēs esam politikā. Laikā, kad piedzīvojam pēdējo desmitgažu laikā lielāko ekonomisko krīzi, ko papildina problēmas vides jomā, mēs patiesībā ceram uz tādu prezidentūru, kas spēj uzņemties vadību un piedāvāt konkrētu redzējumu. Tas ir tas, kas mums patiešām vajadzīgs. Mēs esam redzējuši, ka administratīvais darbs ir pabeigts, tomēr pilnvaru termiņa beigās konkrēti dokumenti joprojām nav pilnībā izstrādāti. Es patiešām biju gaidījis kaut ko vairāk.

Premjerministra kungs, ja jūs šovakar satiksiet prezidentu *Klaus* kungu, lūdzu, pasakiet, ka šo sešu mēnešu laikā Čehijas Republikai, apliecinot savu spēju nodrošināt stingru vadību, bija izdevība Eiropai izskaidrot, kāda ir Čehijas nacionālā identitāte un suverenitāte. Viņš, protams, sekmēja nacionālās suverenitātes nozīmi šeit Parlamentā. Bet diemžēl šo izdevību viņš ir palaidis garām.

Mairead McGuinness (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, mums ir tikai viena minūte, tāpēc es iztikšu bez jokiem. Es vēlētos aizstāvēt jūsu godu pret vienu no maniem Īrijas kolēģiem, *Joe Higgins*. Bet jums, *Higgins* kungs, es atgādināšu, ka jūs, darbojoties Solidaritātes kustībā, aizsargājāt darba ņēmējus un viņu tiesības, un es domāju, ka vēsturiski fakti ir jāatklāj šajā Parlamentā. Nelieli strīdi nav nekas slikts, bet ir diezgan neparasti, ka šodien pret Lisabonas līgumu uzstājas gan galēji labējie, gan galēji kreisie — no vienas puses, *Nigel Farage*, bet, no otras puses, *Sinn Féin* un *Joe Higgins*.

Manuprāt, tam jābūt pietiekami labam iemeslam, lai mēs pārējie nobalsotu par Lisabonas līgumu, bet Īrijas vēlētajī, kuri savu viedokli paudīs 2. oktobrī, ieklausītos tajos, kuri mudina balsot pret Līgumu, uzmanīgi izvērtējot, ko viņi galu galā aizstāv, kā arī ieklausītos pamatojumā un padomātu par to, ka Eiropas Savienība ir devusi lielu labumu Īrijai, un otrādi, un ka mēs arī turpmāk būsime Eiropas centrā, ja atbalstīsim šo Līgumu.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Fischer* kungs, *Barroso* kungs, jūsu prezidentūra, premjerministra kungs, atkal parāda, cik steidzami Eiropas Savienībai nepieciešams izveidot stabilu prezidentūru. Turklāt Lisabonas līgums tieši to arī paredz.

Jūs, *Fischer* kungs, esat darbojies diezgan klusu, un es vēlētos uzzināt jūsu viedokli par prezidentūras trijotnes programmu, ko jūsu valdība ar Franciju un Zviedriju parakstīja 2008. gada jūnijā. Mēs arī ļoti vēlamies uzzināt, ko Zviedrijas darba programma paredz attiecībā uz šo aspektu un jo īpaši trim šādiem jautājumiem: Dohas programmu, Tūkstošgades attīstības mērķiem un Vidusjūras reģiona valstu savienību.

Ko jūs, *Fischer* kungs, domājat par šo instrumentu, un kā jūs vērtējat prezidentūras trijotni, kas ir pirmā pazīme, kura liecina par stabilu Eiropas Savienības prezidentūru?

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, īsā un asā domu apmaiņa starp grupas vadītāju *Farage* kungu un priekšsēdētāju *Barroso* kungu bija ļoti pamācoša Eiropas nākotnes perspektīvā. Tajā kļuva pilnīgi skaidrs, ka Lisabonas līgumā paredzētā scenārija galīgais mērķis ir likvidēt nacionālās valstis, un tas arī izskaidro, kāpēc priekšsēdētājs *Barroso* kungs būtu aizkaitināts, ja ieraudzītu kādas valsts karogu šajā plenārsēdē zālē. Protams, mums ir izvirzīts viens un tas pats Eiropas mērķis. Tomēr, šādi rīkojoties, mēs gribam uzsvērt, ka tā vietā, lai sludinātu šo saukli „Vienoti daudzveidībā”, mēs vēlamies izveidot sadarbību daudzveidībā, kas nozīmē, ka mēs atbalstām nacionālu valstu saglabāšanu. Šī ir tā struktūra, kuras ietvaros mēs vēlamies darboties vienotas Eiropas labā.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlētos norādīt, ka situācijā, par kuru nebija atbildīgs ne premjerministrs *Topolņek* kungs, ne premjerministrs *Fischer* kungs, Padomes prezidentūras panākumi bija daudz lielāki, nekā šķiet, un es vēlos pateikties arī *Saša Vondra* par šīs prezidentūras darba sagatavošanu.

Es vēlos sniegt vēl vienu komentāru, un tā būs atbilde *Higgins* kungam. Lisabonas līgumā ir horizontālā sociālā klauzula. Tā mums nodrošina vairāk sociālo tiesību un izveido Pamattiesību hartu. Ja neieviešīsim šo Līgumu, tad Eiropā būs mazāk sociālo tiesību. Domāju, ka tas ir skaidri jānorāda, lai Īrijas iedzīvotājiem vairs nevarētu melot. Mums jārunā taisnība. Ja nebūs Lisabonas līguma, tad mums Eiropā paliek Nicas līgums un mazāk sociālo tiesību. Tādēļ mums jāapstādina šī drausmīgā kampaņa un Īrijas iedzīvotājiem jāizstāsta taisnība.

(Aplausi)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos norādīt, ka Čehijas prezidentūra nav izdarījusi vairāk par to, kas tai tika uzticēts, turklāt šos uzdevumus tā ir īstenojusi ļoti atšķirīgi. Izcilie ierēdņi un ievērojamie ministri, piemēram, *Karel Schwarzenberg*, *Saša Vondra*, *Ondřej Liška* un citi, arī premjerministrs *Fischer* kungs, ir paveikuši teicamu darbu. Es vēlētos viņiem pateikties par to. Šai valstij ir tikai viena problēma, proti, prezidents *V. Klaus*, kurš nodarījis nopietnu kaitējumu šai valstij, nepārtraukti un tīši graujot šo veiksmīgo prezidentūru. Es vēlētos pateikties premjerministram *Fischer* kungam par to, ka viņš prasmīgi novērsa šo negatīvo scenāriju, devās uz Briseles samītu un veiksmīgi noslēdza Padomes prezidentūru.

Jan Fischer, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šoreiz mana atbilde patiešām būs ļoti īsa. Es vēlētos pateikties jums par ieguldījumu šajās apspriedēs. Tās atkal apliecināja viedokļu daudzveidību un dažādu ideju plašumu Eiropā, to, cik sarežģīti un tomēr cik nepieciešams ir meklēt kopsaucēju un kopēju viedokli. Tomēr uzskatu, ka šī daudzveidība stiprina Eiropu un integrācijas procesu, un tā šeit ļoti iederas. Protams, jūs katrs paliksiet pie savas pašreizējās nostājas, sava analītiskā redzējuma un novērtējuma, un, iespējams, man nav nekādu izredžu pārliecināt jūs par pretējo, jo šīs nav akadēmiskas debātes. Gan mana valdība, gan, teiksim, iepriekšējā valdība patiešām izdarīja visu iespējamo, lai izpildītu mūsu prezidentūras programmu un darba kārtību, un mēs šo uzdevumu paveicām ar lielu neatlaidību, neskatoties uz progresu, kas tika panākts saistībā ar Lisabonas līguma ratifikāciju. Šajā saistībā es vēlos ieviest pilnīgu skaidrību. Attiecībā uz prezidentūras trijotni un tās darbu, kurā bija iesaistīta Francija, Čehijas Republika un Zviedrija, man jāsaka, ka es ļoti augstu vērtēju šo mehānismu. Īstenojot ikdienas darba kārtību, mēs spējam sadarboties ļoti cieši. Tas ir mehānisms, kas ievērojami sekmē prezidentūras darba nepārtrauktību un pienākumu pārņemšanu bez sarežģījumiem, un es to vērtēju ļoti atzinīgi. Attiecībā uz Čehijas prezidentūras ambīcijām un to, cik lielā mērā prezidentūra bija tehnokrātiska, uzņēmās vadošo lomu vai darbojās tālredzīgi — esmu pārliecināts, ka tas sākas ar redzējumu par ES un ar programmu un veiksmīgi beidzas ar šīs programmas izpildi. Novērtēt, cik lielā mērā šie uzdevumi tika īstenoti — tas paliek jūsu ziņā. Bet es arī turpmāk būšu stingri pārliecināts, ka tā bija prezidentūra, kas sasniedza savus mērķus un centienus, lai arī vienmēr kāds kaut ko kritizēs un būs dažas jomas, kurās dažādu iemeslu dēļ mēs nerasniedzām mērķus. Es vēlreiz gribētu pateikties jums par debatēm un kritiskajām piezīmēm, un vēlos pateikties visiem tiem, kuri izrādīja sapratni un atzinību gan politiskajā, gan personīgajā līmenī. Vēlreiz vēlu jums veiksmi darbā!

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, šeit tika uzdoti daži konkrēti jautājumi.

Visupirms, runājot par vīzu prasību atjaunošanu tiem Čehijas Republikas pilsoņiem, kuri ceļo uz Kanādu, Komisija pauž nožēlu, ka Kanāda ir atjaunojusi šo vīzu prasību. Šo jautājumu es apspriedu ar Kanādas premjerministru pagājušās G8 valstu sanāksmes laikā. Ceru, ka šis pasākumam ir ieviests uz pagaidu laiku un drīz starp Čehijas Republiku un Kanādu tiks ieviests režīms, kas ļaus brīvi ceļot.

Es lūdzu komisāru Barrot kungu tikties ar Čehijas ierēdņiem, lai steidzami apspriestu šo jautājumu, un es saprotu, ka pirmā tikšanās starp Komisijas ierēdņiem un Čehijas Ārlietu ministrijas ierēdņiem notika vakar Briselē. Pamatojoties uz šo tikšanos, Komisija rūpīgi izvērtēs situāciju un sagatavos ziņojumu par vīzu savstarpību, kas tiks publicēts, iespējams, 2009. gada septembrī. Sadarbojoties ar Čehijas valdību, mēs apspriedīsimies ar Kanādas iestādēm, lai iegūtu vairāk informācijas par to, kāpēc tika pieņemts šāds lēmums, turklāt mēs veiksīm visus vajadzīgos pasākumus, lai atjaunotu bezvīzu ceļošanas režīmu.

Attiecībā uz finanšu tirgus regulējuma un uzturēšanās jautājumu, kas arī aktualizējās debašu laikā, protams, joprojām darba kārtībā ir vēl īstenojami punkti, proti, tie, ko vienprātīgi apstiprināja Eiropadome, pamatojoties uz *de Larosičre* ziņojumu — šo ziņojumu es pasūtīju šai augsta līmeņa grupai, — bet mums jāņem vērā arī jau panāktais progress.

Eiropas Parlaments un Padome ir apstiprinājuši visus apdrošināšanas nozarē izstrādātos Komisijas priekšlikumus par kapitāla prasībām, noguldījumu garantijām, kredītvērtējuma aģentūrām un Maksātspējas direktīvu. Komisija ir iesniegusi tiesību akta projektu par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, pārvēršanu vērtspapīros un atalgojumu banku nozarē. Tagad tie ātri jāapstiprina Eiropas Parlamentam un Padomei, ja šīs iestādes piekrīt šiem priekšlikumiem.

Debatēs tika pieminēts arī jautājums par pretošanos protekcionismam. Patiesībā tā bija ļoti svarīga tēma Eiropadomes 1. marta sanāsmē. Eiropas Savienībā 2008. gada otrajā pusgadā bija vērojama bīstama tendence saistībā ar dažiem vietēja mēroga protekcionisma pasākumiem. Domāju, ka ir godīgi atzīt, ka Čehijas prezidentūra un daudzas dalībvalstis skaidri norādīja, ka mēs nevaram pieņemt šādu ES iekšējā tirgus fragmentāciju, tāpēc šajos mēnešos notikušās diskusijas arī bija ļoti svarīga attīstība.

Visbeidzot, runājot par kritiku attiecībā uz Lisabonas līguma ratifikāciju parlamentā, atļaujiet teikt, ka nevaru saprast, kā kāds, kurš ir ievēlēts parlamentā, var apšaubīt līguma ratifikāciju parlamentā? Parlaments ir demokrātijas pamats, un ratifikācija parlamentā ir tikpat likumīga kā referendums.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Es vēlreiz gribētu pateikt Čehijas Republikas premjerministram — mēs jums ļoti pateicamies par prezidentūru, par jūsu sniegto kopsavilkumu un piedalīšanos šajās debatēs!

Debates tiek slēgtas.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.35 un atsākta plkst. 10.40.)

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Patlaban pasaule sastopas ar vienu no nopietnākajām kapitālisma krīzēm, kas dramatiski ietekmē darba ņēmējus un sabiedrību kopumā.

Eiropas Savienībā šo krīzi ir radījusi neoliberālā politika, kas tiek īstenota joprojām. Šī politika ir iestrādāta Līgumos un tā sauktajā Lisabonas stratēģijā, ar kuru vēl lielākā mērogā un vērīenā tiek mēģināts institucionalizēt Lisabonas līgumu. Tā vietā, lai pienācīgi novērstu krīzes cēloņus, Padome atkārtoti atgriežas pie šīs politikas pamatiezīmēm, kas izraisīja krīzi, tādējādi liekot runāt par satraucošiem un bezatbildīgiem centieniem turpināt šīs politikas veidošanu par spīti visiem pierādījumiem. Rezultātā Padome atbalsta:

- nodomu pieņemt Lisabonas līgumu, ko tagad jau mēģina panākt ar maldināšanu, piemēram, tieši to pašu dokumentu, ko īri jau noraidīja, mēģinot pasniegt kā pilnīgi citu dokumentu;
- kapitāla brīvu un neregulētu kustību un ārzonu finanšu centru pastāvēšanu;
- tirgu liberalizāciju, sabiedrisko pakalpojumu privatizāciju un aizvien lielāku ekonomikas finansializēšanu;
- darba attiecību noteikumu atcelšanu, algu devalvāciju, lielāku izmantošanu un elastdrošības aizsardzību;
- nespēju pienācīgi atrisināt bezdarba problēmu, neatkāpjoties no milzīgu summu pieprasīšanas, lai atbalstītu finanšu nozari, lai gan ražošanas nozarēm tāda uzmanība netiek veltīta.

5. Iepazīstināšana ar Zviedrijas prezidentūras programmu (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir Padomes priekšsēdētāja paziņojums — iepazīstināšana ar Zviedrijas prezidentūras programmu.

Fredrik Reinfeldt, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, vispirms ļaujiet apsveikt jūs ar jaunā EP priekšsēdētāja ievēlēšanu. Zviedrijas prezidentūras laikā un, protams, arī pēc tam es ceru sadarboties ar *Jerzy Buzek*.

Uzrunāt Eiropas Parlamentu kā Eiropadomes priekšsēdētājam — tas man ir gods. Zinu, ka gandrīz puse no jums šajā Parlamenta sasaukumā ir ievēlēta pirmo reizi. Kopā jūs pārstāvat 500 miljonus ES iedzīvotāju. Uz jums ir liktas lielas cerības.

Es uzrunāju jūs sarežģītā laikā. Reti kad ES sadarbības jomā nācies saskarties ar smagākiem un tik dažādiem pārbaudījumiem. Īstermiņā mūsu mērķis ir nodrošināt vieglu pāreju uz jauno līgumu — Lisabonas līgumu. Tagad un tuvākajā nākotnē mums jāturpina ekonomiskās un finanšu krīzes pārvaldība. Pirmajā acu uzmetienā tas nav redzams, bet pastāv risks, ka varētu pieaugt krīze klimata jomā, kas ilgtermiņā ir lielākā problēma, ar ko mums jāsaskaras.

Viens gan ir skaidrs. Ja Zviedrijas prezidentūrai veiksmīgi jāatrisina daudzās problēmas, ar kurām tā sastopas, mums jāsadarbojas ar jums, un es teiktu, ka jūsu darbs veido Eiropas demokrātijas pamatu. Mēs ceram uz jūsu atbalstu un sadarbību, kā arī uz to, ka būsiet gatavi uzņemties problēmu risināšanu kopā ar mums.

Runājot par ES vēsturi, mums ir tendence uzskatīt, ka sadarbības ceļā tika izveidots pamats mieram Eiropā, kas bieži vien raksturots pretēji. Es vēlos jums pastāstīt par savu vectēvu — viņš bija Zviedrijas karavīrs, kurš Otrā Pasaules kara laikā dežurēja postenī pie Norvēģijas robežas; šajā karā Zviedrija saglabāja neitralu pozīciju. Mans tuvākais vectēvs nokļuva karā nejauši, paspējot no droša attāluma ieskatīties notiekošajā. Ilgu laiku Zviedrijas un Eiropas attiecības tādas arī saglabājās — tā bija novērošana no attāluma.

Kamēr pēc Otrā Pasaules kara Eiropa gulēja gruvešos, Zviedrija palika neskarta. No ekonomikas viedokļa mēs bijām bagātāki, tomēr bijām nabadzīgi, jo mums nebija Eiropas kopienas pieredzes. Pirms 20 gadiem tika nojaukts dzelozstieplu žogs starp Austriju un Ungāriju. Krita Berlīnes mūris, un Eiropa izmainījās gandrīz vienas nakts laikā. Toreiz vairākas valstis uzsāka savu ceļu, kas aizvedis līdz šodienai, kad šeit vienā telpā sēž 27 valstu pārstāvji. Zviedrija bija viena no šīm valstīm.

Ja jūs kaut ko iekavējat, tad vēlāk jums tas jāatgūst. Zviedrijā politiskās saistības attiecībā uz Eiropu sāka apsvērt 1980. gadu beigās. Lēnām Zviedrija aizvien vairāk tuvinājās Eiropai, un pieauga arī tās atkarība. Zviedrijas tuvināšanās Eiropas kopienai jeb, citiem vārdiem runājot, atvērtības, globalizācijas un brīvās tirdzniecības pieņemšanā izšķirošā nozīme bija Zviedrijas ārlietu ministram *Carl Bildt*. Viņu virzīja stingra pārliecība, ka Zviedrija pieder pie Eiropas.

Pirms 18 gadiem mēs iesniedzām savu pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā. Mēs beidzot bijām nobrieduši un guvuši pārliecību, ka cilvēku dzīve un mūsu nākotne visvairāk iegūs tad, ja sadarbosimies ar citiem un apvienosimies vienā kopienā, ka mums ir jādod savs ieguldījums un mums ir daudz jāmacās. Mēs vairs nebaidījāmies no sadarbības. Mēs uzdrīkstējāmies kļūt par daļu no Eiropas.

Šis laiks no 1980. gadu vidus līdz pat šodienai, kas Zviedrijai bijis revolucionārs laiks, sakrita ar laiku, kad vispilnīgāk izpaudās manis paša politiskā apņemšanās. Tāpat kā daudzi citi manas paaudzes Zviedrijas politiķi, arī es biju ļoti noilgojies pēc Eiropas. Es atceros, kā mani — jaunu, tikko ievēlētu Zviedrijas parlamenta deputātu — uzaicināja uz vizīti Eiropas Parlamentā. Par spīti tam, ka tolaik Zviedrija nebija ES dalībvalsts, tas bija signāls, kas apliecināja Parlamenta atvērtību un pieejamību.

Pēc dažiem gadiem, 1997. gadā, kad Zviedrija jau bija pievienojusies Eiropas Savienībai, mani uzaicināja izveidot PPE grupas Jaunatnes organizāciju, un es kļuva par tās pirmo priekšsēdētāju. Tas ļāva man ieraudzīt, kā Eiropas sadarbība notiek praksē. Kopā mēs mēģinājām rast Eiropas mēroga risinājumus Eiropas mēroga problēmām. Mēs iepazīnām ne tikai viens otru, bet arī citu dalībvalstu vēsturi un kultūru. Tas ļāva man iepazīt Eiropas galvaspilsētas, un jāsaka, ka es ar pūlēm varu saskatīt, cik baznīcas Eiropā esmu apmeklējis šajā laikā.

Zviedrija 20 gadu laikā ir nomainījusi savu pozīciju, no novērotāja pa gabalu kļūstot par aktīvu dalībnieku Eiropas sadarbības jomā. Savukārt tas ir ietekmējis Zviedrijas sabiedrību. Pirms 10 gadiem viena trešdaļa zviedru uzskatīja, ka dalība Eiropas Savienībā nāktu par labu Zviedrijai, bet tikpat daudz cilvēku bija pretējās domās. Šodien šī proporcija ir mainījusies. Gandrīz divas trešdaļas zviedru uzskata, ka dalība Eiropas Savienībā

nāk par labu Zviedrijai. Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas notika jūnijā, nobalsoja vairāk nekā 45 % zviedru. Tas ir par 8 % vairāk, nekā 2004. gadā, turklāt tas pārsniedz vidējos Eiropas rādītājus. Šodien Zviedrija ir valsts, kas novērtē dalību ES un raugās uz to ar pozitīvu attieksmi. Jā, mēs pamodāmiem mazliet par vēlu, bet mēs esam smagi strādājuši, lai atgūtu iekavēto. Tā ir uzvara mums visiem, kuri tic Eiropas sadarbībai.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, patlaban mums jāatrod atbilde uz jautājumu par mūsu paaudzes likteni — tā ir sociāla problēma, kas atšķirībā no daudzām citām problēmām pieaug lēnām, turklāt tā ir attīstība pilnīgi nepareizā virzienā. Mūsu planētai ir drudzis. Tās temperatūra paaugstinās, un mūsu pienākums ir rīkoties. Grenlandes ledāji izkūst, katru gadu samazinoties vairāk nekā par 100 km³. Rietumu Antarktikas ledāji kūst aizvien straujāk. Mēs zinām, ka kūstošie Grenlandes ledāji vien varētu izraisīt jūras līmeņa paaugstināšanos līdz pat diviem metriem. Sekas būs dramatiskas. Ja visā pasaulē jūras līmenis paaugstinātos tikai par vienu metru, Āzijā vien savas mājas nāktos pamest simtiem miljoniem cilvēku. Visnelabvēlīgākajā situācijā atrodas Bangladešas, Austrumķīnas un Vjetnamas iedzīvotāji.

Tomēr tas radītu arī citas nopietnas sekas. Mainītos laika apstākļi, apdraudot daudzas augu un dzīvnieku sugas, kas varētu izmirt. Tāda ir šī situācija, pat ja mēs nodrošinām atbilstību ANO noteiktajam 2 °C mērķim, ko pagājušajā nedēļā atbalstīja gan G8 valstis, gan L'Akvilas lielāko tautsaimniecību forums. Mūsu klimatu apdraud gan tas, kā mēs izmantojam degizraķeņus, gan mūsu atkarība no tiem. Tās ir sliktās ziņas. Tad kādas ir labās ziņas?

Lai arī laika ir maz, tas joprojām ir mūsu sabiedrotais. Tomēr mums jārikojas nekavējoties. Mēs jau esam visu izdarījuši, lai paplašinātu atjaunojamās enerģijas izmantošanu, un ieviesuši tehnoloģijas energoefektivitātes uzlabošanai. Saskaņā ar Starptautiskās Enerģētikas aģentūras (IEA) informāciju vairāk nekā pusi no pasākumiem, kas jāīsteno, lai nepārsniegtu 2 °C mērķi, var veikt, izmantojot mums jau pieejamās tehnoloģijas.

Turklāt klimata pārmaiņu apkarošanas pasākumiem ir ļoti lietderīga blakusiedarbība, kas pati par sevi pamato šo pasākumu nepieciešamību. Ja patērēsim mazāk enerģijas, tad ietaupīsim naudu. Mēs uzlabosim valsts finanšu stāvokli, vienlaikus palielinot māsaimniecību resursus. Ja veiksīm ieguldījumus atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomā, tad uzlabosim savu energoapgādes drošību. Mēs būsīm mazāk atkarīgi no to valstu importa, kurās reizēm nestabila ir gan politiskā, gan ekonomiskā situācija. Mūsu ieguldījumi videi nekaitīgā ekonomikā nākamajās desmitgadēs radīs jaunas nodarbinātības iespējas un nodrošinās izaugsmi.

Sniegšu jums konkrētu piemēru! Janvārī gāzes krīze Ukrainā skāra daudzas ES valstis. Pagājušajā nedēļā es runāju ar prezidentu *Yushchenko*, mēģinot saprast, kā mēs varam turpmāk izvairīties no līdzīgas situācijas. Tajā pašā laikā svarīga ir spēja mainīt savus uzskatus. Ja Ukraina veiktu ieguldījumus energoefektivitātē, lai sasniegtu tādu pašu līmeni kā Čehijas Republika vai Slovēnija, ietaupītās enerģijas apjoms būtu tikpat liels, cik visas valsts gāzes imports, kas no Krievijas tiek pirktas pašu vajadzībām. Tādā veidā, vienkārši uzlabojot savu energoefektivitāti, Ukraina varētu kļūt pilnīgi neatkarīga no Krievijas gāzes importa, turklāt ietaupot lielus līdzekļus. Lūk, šādā virzienā mums jāmeklē risinājumi klimata problēmām.

(Aplausi)

Pirms 12 gadiem Kioto tika izveidoti brīvprātīga koalīcija. Tomēr ar brīvprātīgi noslēgtiem nolīgumiem ir par maz. Ja mums jāpanāk starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām, tad jāveido ceļš no Kioto uz Kopenhāgenu, nodrošinot pāreju no šīs koalīcijas uz to, ka atbildību uzņemas visi.

Kā mēs tur nokļūsim? Eiropai ir jāstrādā vienlaikus un kopā. Mums jāuzņemas vadošā loma un jātur savi solījumi. Eiropai ir izšķiroša nozīme, liekot pārējiem pievienoties starptautiskam nolīgumam. Visā pasaulē mums jānosaka emisiju kvotu cena. Mums jāsaik izmantot valsts nodokļi par oglekļa dioksīdu un emisiju tirdzniecība. Un tad arī atklāsies videi nekaitīgas alternatīvas. Ja cena par degizraķeņu izmantošanu ir noteikta, neņemot vērā klimata pārmaiņu radīto ietekmi, globālā sasilšana turpināsies. Tādā gadījumā nebūs nekādu alternatīvu. Energoefektivitātes palielināšanas pasākumi nekļūs ekonomiski izdevīgi.

Tomēr ar to ir par maz. Mums jāmeklē plašāka atbilde uz šo jautājumu „kā?”. Nepietiek ar emisiju ierobežošanu vienā tādu valstu grupā, kuras brīvprātīgi piekritušas samazināt šīs emisijas, bet kuras kopā rada tikai 30 % no visa emisiju apjoma. Nepietiek arī ar to, ja mums ir risinājumi, kuru pamatā ir vienīgi ierobežojumi lielākajā daļā jaunattīstības valstu. Pat ja tā sauktās I pielikuma valstis pilnībā samazinātu savas emisijas, jaunattīstības valstu strauji augošais emisiju apjoms atkal noteiktu to, ka mēs pārsniedzam atbilstīgi mērķim noteiktos 2 °C.

Tāpēc mums jāapspiež ieguldījumu finansēšana jaunattīstības valstīs. Mums jānodrošina ātra tehnoloģiju tālāk nodošana un jānodrošina, ka jaunattīstības valstis arī uzņemas saistības kontrolēt attīstību, uz ko tās tagad virzās. Turklāt mums jānodrošina, lai vidēji ilgā termiņā skaidras saistības uzņemtos arī trešās valstis. Dažu valstu atbildībai tagad jāklūst par visu valstu kopējo atbildību.

Zinu, ka Eiropas Parlaments uzņemsies savu atbildību. Zviedrijas prezidentūra uzskata jūs par saviem sabiedrotajiem. Patlaban mēs vēlamies uzrakstīt stāstu par to, kā tika novērsti draudi klimata jomā, un mēs vēlamies to rakstīt kopā ar jums.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, dažu nedēļu laikā ekonomiskā un finanšu krīze izplatījās zibens ātrumā pa visu pasauli. Daži cilvēki bija saņēmuši brīdinājumus, tomēr lielākajai daļai krīze nāca kā pārsteigums, jo īpaši attiecībā uz tās mērogu un intensitāti. Visā pasaulē strauji izplatījās arī problēmas. Lejupslīdes ietekme ir tik spēcīga, ka nevienam nav brīnumlīdzekļa, kas palīdzētu izkļūt no tās ātri. Saskaņota darbība Eiropas Savienībā ir vislabākais veids, kā mums atrisināt krīzes radītās problēmas. Turklāt daudz kas var neizdoties. Eiropas Savienība ir veiksmīgi uzņēmusies vadošo lomu šajā grūtajā laikā. Mēs vienojamies par garantijām un noteikumiem attiecībā uz atbalstu bankām. Mēs vienojamies par kopēju atjaunošanas plānu, lai veicinātu ekonomiku.

Prezidentam *Sarkozy* un Francijas prezidentūrai bija svarīga nozīme šajā darbā, tomēr es gribētu aizstāvēt arī Eiropas Parlamentu, apgalvojot, ka tieši šī iestāde bija virzītājspēks. Šajā rudenī mums jāapspiež pasākumi, kas nepārtraukti jāveic, lai mēs varētu pārvarēt krīzi. Ekonomiskā situācija joprojām ir sarežģīta, un valsts finanšu situācija ir saspringta visās dalībvalstīs.

Saskaņā ar Komisijas prognozēm nākamajā gadā deficīts Eiropas Savienībā pārsniegs 80 % no IKP. Mēs nevaram pievērt acis un izlikties, ka nav šādas problēmas. Turklāt šajā situācijā mēs nedrīkstam aizmirst, ka aiz šiem skaitļiem stāv cilvēki, kuri ir nobažījušies par savām darbavietām un kuri vēlas zināt, kā lai samaksā par savām mājām un saglabā savu dzīves līmeni. Mūsu uzdevums ir sniegt viņiem atbildi.

Tagad, kad miljoniem eiropiešu zaudē darbu un tiek izstumti no sabiedrības, pilnībā ir apdraudēta mūsu labklājība, un tas notiek laikā, kad mūsu labklājība jau tā ir pakļauta lielum spiedienam. Mēs dzīvojam ilgāk, bet tajā pašā laikā strādājam mazāk un mums ir mazāk bērnu. Ja šī tendence saglabāsies, pēc 50 gadiem Eiropā gados vecie cilvēki būs divreiz vairāk par bērniem. Ko mēs varam darīt šajā saistībā?

Mums jāatjauno uzticība finanšu tirgos. Mums ātri jāievieš efektīva uzraudzība, lai turpmāk novērstu līdzīgu krīžu rašanos. Zviedrijas prezidentūra strādās, lai līdz šā gada beigām Padomē būtu panākta vienošanās par šo jautājumu. Mēs ceram uz jūsu palīdzību, lai šo mērķi sasniegtu ātri un pārliecinoši. Mūsu pilsoņi nepieņems risinājumu, kam atbilstīgi ienākumi no nodokļiem atkal jāizmanto tādu finanšu iestāžu glābšanai, kuras rīkojušās bezatbildīgi.

Īstenojot saskaņotu risinājumu stratēģiju un pakāpeniski atgriežoties pie Stabilitātes pakta noteikumiem, mums ātri jāizkļūst no pieaugošā valsts parāda. Pretējā gadījumā īstermiņa nestabilitāte radīs pastāvīgus parādus. Mums būs jāveic plaša mēroga samazinājumi, un daudzviet Eiropas Savienībā jau tagad tā ir reālā situācija; mēs Zviedrijā arī esam to iepriekš piedzīvojuši. Tādā gadījumā mūs sagaida masveida bezdarbs, sociālie nemieri un pieaugošs spiediens nodokļu jomā.

Mums jānodrošina tāda Eiropas politikas sociālā dimensija, kuras pamatā ir stabila valsts finanses un vairāk cilvēku iesaistīšana darba tirgū. Pagaidām šis ir bijis labākais veids, kā garantēt mūsu labklājības sistēmas drošību. Zinu, ka šis ir svarīgs jautājums arī šeit, Eiropas Parlamentā.

Tā nav ilgtspējīga situācija, ja trīs no 10 ES iedzīvotājiem darbaspējīgā vecumā ir atstumti no darba tirgus. Par savu mērķi mums jānosaka aktīva darba tirgus politika, kas kopā ar labi funkcionējošām sociālā nodrošinājuma sistēmām spēj efektīvi mainīt situāciju. Mums jāstiprina individu nodarbinātības iespējas un spēja sevi aizstāvēt darba tirgū. Turklāt mums jāaktivizē un atkārtoti jāaktivizē bezdarbnieki. Jo lielāks skaits cilvēku būs nodarbināts, jo lielāks atbalsts būs pieejams bezdarbniekiem. Mums jākoncentrējas arī uz reformām, modernizāciju un pielāgošanos jaunajai situācijai. Pasaule ārpus ES robežām nav nemainīga. Tā attīstās ārkārtīgi ātri. Tas mums ir jāatzīst un jāpieņem.

ES Lisabonas stratēģijas pārskatīšana varētu veicināt vajadzīgā reformas plāna izstrādi. Šoruden mēs sāksim šo diskusiju.

Mēs varam redzēt, ka pēc ekonomiskās krīzes parādās idejas par lielāku protekcionismu. PTO apstiprina, ka pēdējo trīs mēnešu laikā ievērojami vairāk ir izmantoti vairāki tirdzniecību ierobežojoši pasākumi. Tādēļ es atzinīgi vērtēju L'Akvilas vienošanos par Dohas sarunu kārtas atsākšanu, lai nodrošinātu, ka pasaules valstis

atkal īsteno brīvai tirdzniecībai nekaitīgu politiku, kas, kā zinām, ilgtermiņā sniegs labumu mums visiem. Par savu mērķi mums jāizvirza tāda Eiropas Savienība, kas, pārvarot krīzi, kļūst vēl spēcīgāka.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, apceļojot Zviedriju un runājot par ES sadarbību, man uzdeva tikai dažus jautājumus par ES iestādēm. Pārsvarā jautājumi attiecās uz likiem gurķiem, šņaucamo tabaku un citām ikdienišķām lietām.

Tomēr institucionālā struktūra ir svarīga, jo tā nosaka, ko un kurās jomās mēs varam darīt. Tāpēc Lisabonas līguma ratifikācija ir tik nozīmīga. Līgums Eiropas Savienībā nodrošinās lielāku demokrātiju, lielāku pārredzamību, palielinās efektivitāti un ietekmi starptautiskajā mērogā. Tomēr vissvarīgākais ir tas, ka, ieviešot Lisabonas līgumu, mēs pieliksim punktu uz iekšieni vērstajam ES sadarbības posmam. Eiropas Savienībai ir pienācis laiks palūkoties uz ārpasauli un nākotni. Zviedrijas prezidentūra ir gatava veikt visus sagatavošanās darbus, lai nodrošinātu vieglu pāreju uz jauno Līgumu, bet tas, protams, jāratificē visām dalībvalstīm. Cerēsim, ka nākamo mēnešu laikā šis scenārijs tiks īstenots praksē.

Aizvien vairāk pieaug starptautiskā noziedzība. Noziedzīgo tīklu darbību vairs neierobežo valsts robežas. Mēs varam redzēt, cik strauji izplatās narkotiku un cilvēku tirdzniecība. Tie ir draudi mūsu demokrātijas vērtībām un ES pilsoņiem. Tajā pašā laikā brīvi šķērsot robežas, lai studētu, strādātu un dzīvotu citā ES valstī — tās ir būtiskas tiesības mūsu kopienā. Tomēr jauni apstākļi pieprasa jaunus risinājumus. Tādēļ šoruden mēs izstrādāsim jaunu programmu šajā jomā, ko nosauksim par Stokholmas programmu. Ar Stokholmas programmu mēs „uzasināsim” instrumentus, ar kuru palīdzību mēs Eiropā uzlabosim drošību un apkarosim organizēto noziedzību un terorismu.

Tajā pašā laikā mēs izveidosim labāku līdzsvaru starp šiem instrumentiem un pasākumiem, kas nodrošina juridisko noteiktību un aizsargā indivīdu tiesības. Tādējādi patvēruma meklētājiem Eiropas Savienībā tiks piemērota vienota, juridiski noteikta sistēma, kas nodrošinās lielāku konsekvenci attiecībā uz šo personu uzņemšanu, viņu patvēruma pieteikumu izskatīšanu un repatriācijas politiku.

Daudziem cilvēkiem šis sapnis par Eiropas nākotni ir spilgts. Tajā pašā laikā Eiropas iedzīvotāji aizvien vairāk noveco. Elastīga sistēma darbaspēka imigrācijas jomā varētu kalpot par kopsaucēju šīm abām tendencēm.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, tikai mazliet vairāk nekā pirms 50 gadiem sešas valstis izveidoja pamatu Eiropas sadarbībai. Patlaban mēs esam 27 valstis. Mēs esam kļuvuši spēcīgāki un ietekmīgāki, ir pieaugusi mūsu labklājība un palielinājusies daudzveidība. Eiropa ir kļuvusi bagātāka. Rezultātā mēs esam labāk sagatavojusies, lai izmantotu globalizācijas radītās iespējas un atrisinātu tās problēmas. Kopā mēs esam stipri!

Mēs runājam par iestāšanās sarunām. Tomēr, ja tās beidzas veiksmīgi, iestāšanās nozīmē, ka mums visiem ir kopējas vērtības un attiecīgi arī kopēji noteikumi. To patlaban apsver tie, kas palikuši ārpusē — sākot ar Reikjavīku un beidzot ar Ankaru, kā arī Rietumbalkāniem. Abiem līderiem Kiprā ir radusies vēsturiska izdevība vienoties par risinājumu, kas atkal apvienos šo pārāk ilgi sadalīto salu.

Tiem, kas jau ir iestājušies, ir kārdinājums izmantot pievienošanās procesu, lai atrisinātu ielgušos strīdus. Šādos gadījumos mums jāatrod tādi risinājumi, kas ļauj gūt labumu abām pusēm un nodrošina turpmāku attīstību. Pretējā gadījumā mēs apdraudam savu virzību uz mērķi, kas paredz nepārtrauktu Eiropas integrāciju. Zviedrijas prezidentūra strādās, lai sekmētu paplašināšanās procesu atbilstīgi ES saistībām, stingri ievērojot piemērojamos kritērijus. Mēs rīkosimies kā „godīgi starpnieki”.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, līdz ar spēku un ietekmi mums jārunā arī par starptautisku atbildību, ko mēs joprojām cenšamies uzņemties. To papildina pienākums šo atbildību izmantot ikviena interesēs. Eiropas Savienībai jāstrādā, lai nodrošinātu mieru, brīvību, demokrātiju un cilvēktiesības. Mēs esam atbildīgi par to, lai atbalstītu pasaules nabadzīgākās un visneaizsargātākās valstis un dzīvotu saskaņā ar ANO Tūkstošgades attīstības mērķiem. Mēs esam atbildīgi arī par to, lai atbalstītu ANO darbu citās jomās, sadarbotos ar saviem stratēģiskajiem partneriem, iesaistītos pasaules krīžu punktos — gan miera procesā Tuvajos Austrumos, Irānā, Afganistānā, Pakistānā un Ziemeļkorejā, gan lielo problēmu risināšanā Āfrikas kontinentā.

Tomēr mēs esam atbildīgi arī par reģionālajām iniciatīvām, piemēram, Vidusjūras reģiona valstu savienību un Austrumu partnerību, kas veido stabilitāti un sadarbību starp kaimiņvalstīm, kurās ir atšķirīgi apstākļi.

Jo īpaši pateicīgs es esmu par to, ka Eiropas Parlaments ir uzņēmies virzītājspēka lomu Baltijas jūras reģiona sadarbības jomā. Parlaments jau 2005. gadā iesniedza stratēģijas projektu par šo reģionu. Tagad mēs ceram, ka darbu pie šīs iniciatīvas varētu noslēgt ar Baltijas jūras reģiona stratēģijas pieņemšanu Eiropadomes oktobra sanāksmē.

Konflikti Balkānos 1990. gados kļuva par sākumpunktu saistībā ar Eiropas Savienības iesaistīšanos krīžu pārvaldībā, kas tagad pastāvīgi paplašinās. Patlaban ES ir iesaistīta apmēram desmit krīžu iniciatīvās visā pasaulē.

Šajā laikā pasaules problēmas sevi liek manīt arī Eiropas Savienībā. Visā pasaulē — un ne tikai mums tuvākajos reģionos — daudzi cilvēki savas cerības par attīstību saista ar mūsu sadarbību. Tāpēc es aicinu šīs viņu cerības piepildīt kopīgi.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, pateicoties Eiropas sadarbībai, šodien mūsu kontinents dzīvo mierā un labklājībā, mums ir brīvība un stabilitāte. Mums ir atvērtas robežas un tāds sociālais modelis, kas apvieno tirgus ekonomiku un savstarpēju uzmanību. Tā ir mūsu kopīgā Eiropa. Tomēr arī mūsu pilsoņi vēlas zināt, ka Eiropai ir konkrētas idejas par nākotni un ka mūsu sadarbībai ir ne vien vēsturisks mērķis, bet arī uz nākotni vērsts redzējums. Tādēļ mums kā ievēlētajiem pārstāvjiem ir pienākums atklāt, ko mēs vēlamies paveikt saistībā ar Eiropu. Izstāstīšu jums, kādu es redzu Eiropas nākotni.

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, kas rīkojas enerģiski, lai starptautiskajā mērogā nodrošinātu demokrātiju, mieru, brīvību un cilvēktiesības un kas uzdrīkstas rīkoties ārpolitikas jomā. Starp mums ir tādi cilvēki, kuri zina, kā ir dzīvot bez demokrātijas un brīvības, un tas ļauj mums rīkoties droši.

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, kas uzņemas vadību cīņā pret apdraudējumu klimata jomā; kas pretojas kārdinājumam sacensties ar tādu ražošanu, kurā netiek maksāts par emisijām, kas grauj mūsu klimatu; kas nodrošina stimulus, kuri par vērtīgām nosaka videi nekaitīgas tehnoloģijas, lai mūsu bērni un mūsu bērnu bērni arī varētu iepazīt tādu dabu, kādu to zinām mēs.

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, kas uzņemas atbildību par ekonomiku. „Aizdevumi tēriņiem” nevar būt mūsu vienīgais moto. Par moto nevaram izmantot arī „peļņu gūstam privāti, bet zaudējumi jāsedz valstij”. Izveidosim no jauna savu valsts finanšu sistēmu, noregulēsim stabilus finanšu tirgus un nodrošināsim tādas ekonomikas reformas, kas mums vajadzīgas izaugsmei un rūpniecībai, kura būs konkurētspējīga arī nākotnē!

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, kas attīsta savu sociālo modeli; kas apvieno labi funkcionējošu labklājības sistēmu ar izaugsmi un sociālo kohēziju; kas caur darbu, uzņēmību un stabilām valsts finansēm rada telpu, kura saglabā un attīsta mūsu labklājības modeļus, ņemot vērā visu ES pilsoņu intereses.

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, kas neļaujas īstermiņa protekcionisma kampaņu kārdinājumam; kas nodrošina iekšējo tirgu, kurš veidoja pamatu ES sadarbībai un rada iespējas brīvas preču un pakalpojumu apritei uz trešām valstīm, labumu no tā gūstot gan mums, gan pārējai pasaulei.

Es vēlos redzēt tādu Eiropu, ko pazemo nevienlīdzība, kas uzklausu citu pušu argumentus un kas par katru cenu vēlas panākt kompromisus, vienmēr kalpojot kopējām interesēm. Šāda Eiropa būs spēcīga visos laikos.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, man ir gods šodien uzstāties jūsu priekšā un pārstāvēt Eiropas demokrātiju. Daudzi cilvēki man ir teikuši, ka vairāku gadu laikā šis būs sarežģītākais prezidentūras posms. Ir daudz problēmu, un mums jābūt gataviem arī negaidītiem pavērsieniem. Daudzi jautā, vai tāda lieluma valstis kā Zviedrija var uzņemties šo atbildību. Viena pati Zviedrija to nevar, bet kopā mēs varam atrisināt šīs problēmas. Tāpēc es aicinu rīkoties, saglabājot redzējumu un impulsu, iniciatīvu un drosmi. Eiropai tas ir vajadzīgs. Arī Eiropas iedzīvotājiem tas ir vajadzīgs. Īstenot Eiropas projektu nozīmē piepildīt sapni, visiem kopā atrisinot sabiedrības problēmas. Šis sapnis dod spēku Eiropai. Turklāt šis gads, 2009. gads, ir izšķirošs Eiropas sadarbībā. Mums ir iespēja spert nākamo soli. Zviedrijas prezidentūra ir gatava uzņemties šo izaicinājumu. Tāpēc — uzņemsimies to kopā!

(Skaļi aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, šis laiks nav vienkāršs, un šī nebūs vienkārša prezidentūra. Papildus parastajam likumdošanas darbam Zviedrijas prezidentūrai būs jānodarbojas ar citām augstākā mērā politiskām problēmām, un nebūs neviena, kas šīs problēmas risinātu labāk par premjerministru *Reinfeldt* un Zviedrijas prezidentūras komandu.

Šodien es gribu izcelt divas vislielākās politikas problēmas, kas sagaida Eiropas Savienību nākamajos sešos mēnešos: ekonomikas krīzes risināšana un sarunas par vērienīgu starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā.

Vissmagākā finanšu un ekonomikas krīze, kāda vien glabājas dzīvā atmiņā, turpina ar savu postošo iedarbību ietekmēt mūsu kopienas un ģimenes, jo sevišķi turpinot pieaugt bezdarbam. Visaugstākā prioritāte joprojām ir nostādīt ekonomiku atkal uz sliekšņa. Eiropas Savienības kolektīvās darbības rezultātā ir pieliktas nepieredzētas fiskālas pūles, kas dod konkrētus rezultātus.

Mēs esam izrādījuši solidaritāti arī dalībvalstu vidū, piemēram, divkāršojot maksājumu bilances atbalsta maksimālo apjomu dalībvalstīm, kas ir ārpus eirozonas, līdz 50 miljardiem eiro. Tagad mums ir pilnībā jāīsteno atveseļošanas dokumentu kopums visos tā aspektos un jāpanāk, lai tas izvērsas par darbavietu radīšanu un ekonomiskas aktivitātes veicināšanu valstīs.

Es uzskatu, ka ir svarīgi piešķirt prioritāti pasākumiem, kas ierobežo bezdarbu un atjauno cilvēkus atpakaļ darbā. Te mēs varam izmantot rezultātus maijā notikušajā augsta līmeņa sanāksmē par nodarbinātību kā daļu no Komisijas iniciatīvas ar Čehijas, Zviedrijas un Spānijas prezidentūru. Mums ir jāīsteno dzīvīgas saistības pret jaunatni un nodarbinātību.

Protams, atbildība par darba tirgus politiku gulstas uz dalībvalstīm, bet mēs varam un mums ir jāizmanto esošie Eiropas instrumenti, lai palīdzētu dalībvalstīm noturēt cilvēkus darbā un apmācīt viņus darbam nākotnē. Šī iemesla dēļ Eiropas Komisija grasās iesniegt priekšlikumu par struktūrfondu procedūru vienkāršošanu un atteikšanos no valsts līdzfinansējuma nepieciešamības Eiropas Sociālajā fondā 2009. un 2010. gadam. Mēs pārdalīsim arī resursus, lai finansētu jaunu mikrokredītu mehānismu nodarbinātībai un sociālai iekļaušanai. Es ceru, ka šis Parlaments atbalstīs šos priekšlikumus.

Komisijas priekšlikumi, kas izriet no *de Larosière* ziņojuma, kuru es pieprasīju pagājušajā oktobrī, veidos pamatu stingrākai finanšu tirgus uzraudzībai un regulēšanai. Tā kā šie priekšlikumi jau ir iesniegti — no tiem daudzi jau ir pieņemti Parlamentā un Padomē, daži vēl atrodas lēmuma pieņemšanas procesā — mēs patiešām globālā mērogā esam starptautiskās finanšu sistēmas reformas vadībā. Mēs turpināsim tādi būt, esmu pārliecināts, G20 sanāksmē Pitsburgā septembrī.

Visu šo lietu kustība uz priekšu nākamajos sešos mēnešos ir būtiska, lai veidotu jaunu ekonomiku, jo — nepieļausim kļūdu — ekonomika pēc krīzes nevar būt un nebūs tāda pati kā ekonomika pirms krīzes.

Mums jāpārveido savs ekonomikas modelis un jāatjauno vērtības, liekot tās mūsu sociālās tirgus ekonomikas pamatā, kur tām ir vieta. Mums jāveido ekonomika un sabiedrība, kas balstās uz iespēju, atbildību un solidaritāti, ekonomika, kam būs no jauna jāizgudro jauni izaugsmes avoti, jo mēs nevaram paļauties uz visiem laikiem uz naudas un fiskāliem stimuliem; atvērtu un labi strādājošu tirgu Eiropa; viedas, zaļas izaugsmes Eiropa; Eiropa, kurā ir iedarbīgāks finanšu tirgu regulējums un uzraudzība; Eiropa, kas padziļina savu vienoto tirgu un pilnībā izmanto tā potenciālu; Eiropa, kas pretojas fragmentācijas vai protekcionisma tendencēm.

Attiecībā uz klimata pārmaiņām Eiropa ir jau pirmais reģions pasaulē, kas īsteno tālejošus, juridiski saistošus klimata un enerģijas mērķus. Es lepojos ar to, kā Komisija strādāja ar iepriekšējo Parlamentu un Padomi, lai iedibinātu šos tiesību aktus, un es gribu strādāt cieši kopā ar jums un prezidentūru, gatavojoties Kopenhāgenai.

Mūsu vadošā loma tika ļoti labi novērtēta iepriekšējās nedēļas sanāksmēs Lakvilā, kur sanāca G8, un lielo ekonomiku forumā. Jūs būsit dzirdējuši par progresu, kas panākts šajās sanāksmēs. Pirmoreiz visi dalībnieki apņēmas ierobežot temperatūras paaugstināšanos līdz 2°C, paklausot zinātnei par klimatu. Tas neapšaubāmi ir atzinīgi vērtējams solis uz priekšu, bet mums nevajadzētu sevi mānīt: mūsu vērienīgajai iecerei un mūsu apņēmībai citi vēl nelīdzinās. Eiropa ir tālu priekšā grafika līknē attiecībā pret pārējo pasauli, un, vaļsirdīgi sakot, tagad, kad līdz Kopenhāgenai ir 145 dienas, tas manī rada nemieru.

Nākamajās nedēļās mēs pastiprināsim darbu ar starptautiskajiem partneriem, lai nodrošinātu skaidras saistības Kopenhāgenā. Mums jāpanāk progress arī attiecībā uz līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai atbalstītu jaunattīstības valstis un sekmētu tehnoloģijas pārnei. Septembrī Komisija nāks klajā ar saviem priekšlikumiem par finansēšanu, lai mēs varētu izveidot Eiropas konsensu un runāt ar citiem.

Klimata pārmaiņu darba programma, protams, ir cieši saistīta ar kādu citu prioritāti: energodrošību. Šodien Komisija pieņems priekšlikumus par stingrākiem noteikumiem, kas nosaka gāzes apgādes drošību un nostiprina solidaritāti starp dalībvalstīm, kurus visticamāk Zviedrijas prezidentūra virzīs uz priekšu ar jūsu atbalstu.

Šis ir vissvarīgākās prioritātes — un pilnīgi pamatoti. Bet ir daudz citu svarīgu darbu, kas darāmi nākamajos sešos mēnešos. Ļaujiet man atzīmēt Stokholmas programmu, kur Komisija nesen ir iesniegusi vērienīgu

redzējumu, kurā pilsonis ir nolikts mūsu tiesību, brīvību un drošības politikas centrā, izlīdzsvarojoš drošību ar pilsonisko brīvību un pamattiesību aizsardzību.

Eiropas Savienība gandrīz visus šos desmit gadus ir bijusi iesaistīta iestāžu iekšējās debatēs. Izmaiņas mūsu galvenajā līgumā ir absolūti nepieciešamas, lai paplašināto Eiropas Savienību aprīkotu demokrātiskam un efektīvam darbam. Es ceru, ka mēs pieredzēsim Lisabonas līguma ratifikāciju nākamajos mēnešos, un tādējādi mēs varēsim iedarbināt tā noteikumus un virzīt uz priekšu to politikas darba programmu, kuru es nupat iezīmēju.

Ir svarīgi apspriest procedūru, bet es uzskatu, ka vēl svarīgāk ir apspriest būtību. Zviedrijas prezidentūrai, kā arī nākamajai Spānijas prezidentūrai būs jāpārtrauca, cerams, kompleksa pāreja uz jauno līgumu, kurā Komisijai un Parlamentam būs pilnā apjomā jāpilda savs uzdevums.

Eiropas Savienība ir pastāvīgi radījusi sevi no jauna, sākot no sūtības sadziedēt karā izpostīto kontinentu, līdz iekšējā tirgus izveidošanai un pēc tam līdz Eiropas atkalapvienošanai. Šajos pēdējos 50 gados Eiropa ir konsekventi pārspējusi cerēto, pārvarot šaubas. Es esmu pārliecināts, ka mēs spēsim atrisināt jauno problēmu, kas mums stāv priekšā: pamatu likšanu nākotnes viedajai, zaļajai ekonomikai. Mums gūsim panākumus, ja ņemsim vērā pusgadsimtu ilgās Eiropas integrācijas galveno mācību: Eiropas Savienība gūst panākumus tad, kad visu tās daļu sadarbība notiek atklātības, uzticēšanās un partnerības garā. Zviedrijas prezidentūras programma atzīst to; Eiropas Komisija ir gatava veikt savu uzdevumu, tāpat kā, es esmu pārliecināts, to ir gatavs darīt arī Parlaments.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, parasti es jūs neuzrunāju, bet šodien pirmoreiz es grasos veltīt vienu minūti jums.

Pirmkārt, *Buzek* kungs, es apsveicu jūs kā pretestības pārstāvi un kā vienu no *Solidarność* dibinātājiem, kā cilvēku no Silēzijas, kas nekad nav aizmirsis ne savas saknes, ne vēsturi, ne vērtības. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa arī lepojas ar to, ka ir pārliecinājusī visu politisko uzskatu EP deputātu lielu vairākumu — arī *Schulz* kungu — izraudzīt jūs par 500 miljonu pilsoņu runasvīru. Jā, priekšsēdētāja kungs, jūsu ievēlēšana ir šīs atklātās Eiropas, tolerantās Eiropas, politiskās Eiropas simbols, ko aizstāv PPE grupa un lielākā daļa mūsu kolēģu deputātu, kas šeit atrodas.

Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, mēs ceram, ka jūs padarīsiet rīcību par Zviedrijas prezidentūras galveno vadmotīvu nākamajos sešos mēnešos — citiem vārdiem sakot, saskaroties ar divkārtšo ekonomikas un klimata pārmaiņu problēmu, mēs sakām, ka mums ir vairāk un ātrāk jārikojas, lai izietu no krīzes, pilnībā liekot darboties mūsu sociālās tirgus ekonomikas modelim. Es stingri uzskatu, ka tieši ekonomikas dzīvīgums ir tas un vienīgi tas, kas ļaus mums īstenot patieso sociālo politiku, kura mums ir vajadzīga.

Ja mēs gribam atveseļošanos un ja mēs gribam, lai tā nāktu no Eiropas, nevis no Āzijas, kā to sagaida, tad mums šodien obligāti ir jāpateidzina procesi. Kad krīze beigsies, uzvarētāji būs tie, kuri būs likuši uz inovāciju, uz apmācību — īsi sakot, uz rīcību.

Saistībā ar šo PPE grupa citu lietu starpā ierosina palielināt atbalstu, kas tiek dots mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir izšķirīgs faktors darbavietu saglabāšanai un radīšanai. Turklāt ekonomikas krīze — es gribu to uzsvērt — prasa nevis valsts reakciju, bet Eiropas reakciju. Turklāt mūsu līdzpilsoņi ir par to pārliecināti, — tikai jāieskatās sabiedriskās domas aptaujās dažādās valstīs: vairāk nekā 66 % vāciešu un vairāk nekā 70 % eiropiešu ir par to pārliecināti.

Darīt vairāk un ātrāk, *Reinfeldt* kungs, *Barroso* kungs, tieši to PPE grupa cer sagaidīt no jums attiecībā uz cīņu pret globālo sasilšanu. Eiropa ir atbildīga jūsu vadībā par pasaules vadību šajā darbībā, kuru visi šeit atzīst par neatliekamu un prioritāru. Un kur vēl labāka izdevība rīkoties un paātrināt procesus kā konference par klimata pārmaiņām, kas notiks decembrī Kopenhāgenā, citiem vārdiem sakot, mūsu pašu teritorijā!

Jautājumā par klimata pārmaiņām Eiropa ir pierādījusi bez mazākās šaubu ēnas, ka spēj rīkoties, ja vēlas. Tagad uzdevums ir izmantot šo kapitālu, likt pārējām pasaules lielvarām pievienoties mums. Es, protams, domāju par Amerikas Savienotajām Valstīm, kam jāpārvērš vārdi darbos, bet es domāju arī par jaunajām attīstības valstīm, vai tā būtu Ķīna, Indija vai Brazīlija, kas vairs nevar ignorēt to, ka uz viņām gulstas smaga atbildība par globālo sasilšanu. Tāpēc mēs spriedīsim par Zviedrijas prezidentūru pēc tā, kā tai izdosies pārvarēt krīzi, un atkarībā no tās panākumiem saistībā ar vidi.

Noslēdzot es teikšu, ka, lai rīkotos stingri šajās divās frontēs, Eiropas rīcībā ir jābūt atbilstīgām iestādēm. Pagājušais gads parādīja mums, ka ar to pašu līgumu un ar to pašu novecojušo vienprātības principu Eiropai bija iespējams progresēt, bet bija iespējams arī nokļūt strupceļā. Jautājums ir par politisko gribu, *Reinfeldt* kungs, *Barroso* kungs. Paātriniet procesu: tieši to *PPE* grupa aicina jūs darīt nākamajos sešos mēnešos, un mēs ticam Zviedrijas prezidentūrai. Paātriniet procesu: tieši to prasīja eiropieši, ievēlot šo Parlamentu, un tieši tas mums viņu labā ir jāizdara, ja pēc pieciem gadiem mēs vēlamies, lai viņi piedalītos vēlēšanās lielākā skaitā.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr *F. Reinfeldt*, dāmas un kungi, Zviedrijas prezidentūra sākas laikā, kas ir jauna sākotne iestādēm. Parlaments nav vienīgais, kas sāk savu darbu no jauna; Eiropa atrodas pārejas posmā starp *Nicas* līgumu un *Lisabonas* līgumu, un, kā mēs visi zinām, šis ir nenoteiktības laiks, kad mums tomēr ir vajadzīga skaidrība attiecībā uz lēmumiem par ekonomikas, finanšu un darba tirgus politiku Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs.

Jūs esat runājuši par to, un es piekřītu lielai daļai jūsu teiktajā. Klimata pārmaiņas, protams, ir vissvarīgākais jautājums, un jūs esat piešķīruši tam pareizo prioritātes līmeni. Protams, arī darbavietu krīze prasa tūlītēju un būtisku risinājumu. Tāpēc mēs lūdzam jūs savas prezidentūras laikā mudināt dalībvalstis pievērsties ieguldījumu plāniem un ekonomikas atveseļošanas plāniem nopietnāk nekā līdz šim.

Mums par visu vairāk ir jānosargā darbavietas — tagad, nevis nākamgad, jo darbavietu apdraudējums ir šeit un tagad. Darbavietu drošība ir vitāli svarīga sabiedrības iekšējai stabilitātei. Tāpēc mēs ceram, ka jūs piešķirsiet visa veida darbavietām un to drošībai visaugstāko prioritāti, piemēram, savienojot vides aizsardzību un rūpniecības politiku, kas ir augstākā mērā saprātīgs risinājums.

Runājot par darbavietu drošību, es vēlētos teikt jums, *F. Reinfeldt* kungs, šo: tas, kas nopietni apdraud darbavietas Eiropā un ir pat lielāks drauds sociālai kohēzijai, ir Eiropas Kopienu Tiesas judikatūra. Kā jūs iepriekš teicāt, jūs daudz ceļojat pa Zviedriju un Eiropu. Arī mēs to darām, un tas, ko mēs dzirdam no saviem pilsoņiem, ir, ka viņi negrib tādu Eiropu, kurā uzņēmumi pārceļas no valsts uz valsti, samazinot algu līmeņus. Tāpēc mums ir vajadzīgas Eiropas Savienības iniciatīvas.

(Aplausi)

Mums ir vajadzīgas šīs iniciatīvas kā sekas Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumiem *Laval*, *Viking*, *Rüffert* un *Luxemburg* lietās. Šie ir pasākumi, ar ko jums — un jums it sevišķi, jo Zviedriju ir ietekmējusi šī kļūdainā politika, šī kļūdainā tiesu prakse — ir jānodarbojas jūsu prezidentūras laikā.

Jums ir jāpievēršas arī vēl vienam institucionālam jautājumam, proti, tam, kā tiks iecelta nākamā Komisija. Attiecībā uz šo man ir jāsaka, ka savā ziņā man ir radies vispārējs iespaids, ka ne tikai jūs, bet arī visus jūsu kolēģus Padomē ir ietekmējusi jaunā institucionālā sāksnās un nenoteiktība par to, kurš līgums mums īstenībā būtu jāizmanto par savas darbības pamatu, un ka neviens patiesībā nezina, kāda ir situācija. Tas mazliet atgādina Astrīdas Lindgrēnas Pepiju Garzeķi viņas Villekullas villā — es izgudrošu tādu pasauli, kādu es gribu, lai tā būtu. Brīnišķīgi!

Ja mēs iecelsim Komisijas priekšsēdētāju, pamatojoties uz *Nicas* līgumu, mums būs 20 komisāru. Tādā gadījumā es vēlētos zināt, kurai valstij nebūs komisāra. Uz to, dabiski, Padome teiks: „Nē, mēs noteikti negribam uzsākt asinspirti aiz slēgtām durvīm. Tāpēc mums ir brīnišķīgs risinājums — mēs sākamā nominēsim komisāru, pamatojoties uz *Nicas* līgumu. Būs vajadzīgi pāris mēnešu, lai izveidotu Komisiju, un līdz tam laikam Īrijas tauta būs nobalsojusi un mums būs *Lisabonas* līgums. Tad mēs varēsim balsot par visu citu, pamatojoties uz *Lisabonas* līgumu. Lieliski!”

Mēs esam kopiena, kas balstās uz likumu — vai vismaz es tā līdz šim domāju — kurā pamats ir spēkā esošais likums. Spēkā esošais likums ir *Nicas* līgums. Starp citu, ir viens, kuram kā līgumu sargam ir vispirmām kārtām jānoskaidro, kāds tiesisks pamats ir jāizmanto. Tas ir Komisijas priekšsēdētājs, bet es neesmu dzirdējis ne vārda no viņa šajā jautājumā.

Tāpēc es vēlētos paziņot ļoti skaidri, ko mēs sagaidām. Mans priekšlikums, premjerministr, bija tāds, ka jums nevajadzētu pieņemt lēmumu par formalizēšanu uzreiz, bet vispirms jāaizsūta savs kandidāts uz Parlamentu, lai viņš var mums izstāstīt, ko viņš grib darīt, lai atjaunotu ekonomiku, nosargātu darbavietas, cīnītos pret klimata pārmaiņām, ieviestu nodarbinātības paktu, iniciatīvu par publisko pakalpojumu direktīvu un iniciatīvu, lai uzlabotu direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, un vienotos par garantiju starp Komisiju un Parlamentu attiecībā uz Komisijas iniciatīvu sociālo seku novērtēšanu. Mēs to visu būtu varējuši apspriest

ar kandidātu jau pirms vairākām nedēļām, lai redzētu, vai viņš, pamatojoties uz saviem priekšlikumiem, saņems vairākuma balsojumu šajā Parlamentā. Tad jūs būtu varējis pieņemt lēmumu attiecībā uz formalizāciju.

Tomēr jūs izvēlējāties citu ceļu. Jūs teicāt: „Nē, mēs vispirms pieņemsim lēmumu par formalizāciju un pēc tam sūtīsim kandidātu.” Es baidos, ka tā bija vēl viena kļūda, un es arī baidos, ka šis kandidāts, ja vien viņš nepieliek ievērojamas pūles, nesaņems vairākuma balsojumu šajā Parlamentā

(Aplausi)

Es vēlos pateikt ļoti skaidri, ka tas, kas varbūt būs visstrīdīgākais jautājums jūsu prezidentūras laikā, mums ir pilnīgi skaidrs jau kopš paša sākuma. Mēs sagaidām institucionālu skaidrību, mēs sagaidām sociālu un politisku apņēmību, un es uzskatu, ka mēs būsime ar jums kopā attiecībā uz klimata politiku.

Priekšsēdētāja kungs, jūsu dēļ esmu precīzi ievērojis savu runāšanas laiku. Jūs redzēsiet, ka pēc dažām sekundēm manas sešas minūtes būs beigušās. Jums nevajadzēs man pārnest — es zināju, ka to jūs grasījāties darīt, un es negribēju sagādāt jums to prieku.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt *Reinfeldt* kungam, ka mūsu Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa pilnībā atbalstīs Zviedrijas prezidentūras prioritātes, tas nozīmē, Lisabonas līguma ratifikāciju, kas, dabiski gaidāms, tiks īstenota ātri un pilnībā; gatavošanos klimata pārmaiņu augsta līmeņa sanāksmei Kopenhāgenā, kas jau tika pieminēta un ir prioritāte, kuru mēs pilnībā atbalstām, un, visbeidzot, Stokholmas darba plānu.

Turklāt, un tas ir manas runas temats, *Reinfeldt* kungs, es vēlos pieminēt jautājumu, kas tiek skarts katrā runā šajā Parlamentā — proti, cīņu pret ekonomikas un finanšu krīzi — lai teiktu jums, ka jūs saņemat Eiropadomes vadību ļoti precīzā brīdī. Ir labi, ka Zviedrija pilda Padomes priekšsēdētāja pienākumus, jo jums šajā jomā ir īpaša pieredze. Pagājušā gadsimta 90. gados Zviedrija pārdzīvoja tieši tādu pašu ekonomikas krīzi, kādu mēs pārdzīvojam tagad visā Eiropā un pasaulē. Jūs esat pieredzējuši krīzi nekustamā īpašuma nozarē. 90. gados jūs pieredzējāt arī finanšu krīzi, un jūs atrisinājāt šīs visas problēmas, tiešā veidā risinot problēmas finanšu nozarē.

Mans vēstījums jums ir tāds, ka jums jārikojas tieši tādā pašā veidā šodien Eiropas līmenī, jo tieši tā mums trūkst. Mēs mēģinām apkarot ekonomikas un finanšu krīzi, izmantojot 27 dažādas pieejas dažādās valstīs, un tas nekad nedarbosies.

Mēs sagaidām no jums, *Reinfeldt* kungs, ka jūs izmantosiet Zviedrijā gūto pieredzi, jo tā bija veiksmīga atšķirībā no Japānas, kas ir bijusi ekonomiskā stagnācijā ilgu laiku. Zviedrija izkļuva no krīzes, jo jūs nekavējoties risinājāt problēmas finanšu nozarē, kas ir kaut kas tāds, kas pagaidām netiek darīts Eiropā. Ir doma, ka Apvienotā Karaliste var nacionalizēt bankas, kamēr citas — īpaši Francija — var tās rekapitalizēt. Vācijā notiek darbs, lai radītu „sliktas bankas”; Beneluksa valstīs tiek darīts mazliet no visa vienlaicīgi. Rezultātā nav vienotas pieejas. Amerikas Savienotās Valstis stabilizē savas bankas un izņem toksiskos produktus, bet mums joprojām ir problēmas.

Tāpēc mans lūgums jums ir izmantot jūsu pieredzes dotās priekšrocības, lai piedāvātu vienotu Eiropas finanšu nozares glābšanas plānu, kas veidos pamatu ekonomikas atveseļošanai. Bez tā ekonomika neatveseļosies; bankas nesāks atkal aizdot naudu un tā tālāk. Šim ir jābūt jūsu absolūtai prioritātei.

- Otrs punkts ir tas, ka mēs ceram, ka jūs kopā ar Komisiju varat arī piedāvāt jaunu atveseļošanas plānu, jo 27 atšķirīgi atveseļošanas plāni nesasnies vajadzīgos rezultātus nākamajos gados. Ir absolūti izšķirīgi, lai Padome ar Komisiju kopā uzņemtas vadību. Es zinu, ka tagad ir 27 atveseļošanas plāni valsts līmenī, bet mēs redzam vairākus protekcionisma pasākumus šajos valstu plānos. *Reinfeldt* kungs, jūsu atbildīgs pienākums ir pateikt jūsu kolēģiem, ka labāks risinājums ir kopā ar Komisiju sastādīt vienu vienotu atveseļošanas plānu un ieguldīt ilgtspējīgā enerģijā un jaunā ekonomikā.

Es domāju, ka ar savu Zviedrijā gūto pieredzi 1990. gados jūs esat īstais cilvēks īstajā vietā, lai izdarītu to, ko mēs līdz šim neesam darījuši: radītu vienotu stratēģiju Eiropas Savienībā, lai pārvarētu šo ekonomikas un finanšu krīzi.

(Aplausi)

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Reinfeldt* kungs, *Barroso* kungs! Mans kolēģis deputāts *Schulz* kungs pateica visu, kas ir sakāms par institucionālajām bažām, kas manai grupai ir

bijušas ilgu laiku saistībā ar nākamajām Komisijas priekšsēdētāja vēlēšanām. Mēs piekrītam tam, ko viņš teica. Mēs gribam, lai visa Komisija un viss Eiropas Savienības augstākā līmeņa personāls tiktu vēlēts atbilstīgi Lisabonas līguma nosacījumiem, un mēs nepieņemsimies šajā punktā ne par mata tiesu. Tomēr, *Barroso* kungs, es vēlos izmantot izdevību paskaidrot manas grupas šaubu politiskos iemeslus un tās uzskatu, ka no politiskā viedokļa jūs neesat spējīgs izdarīt to, kas mums šķiet nepieciešams situācijā, kāda pašreiz ir Eiropā.

Ņemiet, piemēram, bieži pieminēto vajadzību pēc jaunā finanšu tirgu regulējuma. Mums ir bijuši G8 samiti, G20 samiti, paplašināti G8 samiti, Eiropas samiti. Cik tālu mēs esam tikuši? Ja mēs aplūkojam šodienas ainu un salīdzinām to ar monopola spēli, ko mēs visi protam, bankas ir tikušas atjaunotas, tās ir pagājušas garām „iet” un nav nonākušas cietumā, ar sabiedrības piekrišanu tās ir pievākušas simtiem miljonu un tad vienkārši ir sākušas spēli no jauna. Es nedomāju, ka cilvēki uzvedas kā likteņa piesaucēji, kad viņi saka, ka tā rezultātā nākamais krahis ir neizbēgams. *Barroso* kungs, kas notika ar jūsu sparīgo intervenci? Kur ir jūsu patiesie rezultāti? Mums nav par tiem nekādu liecību.

(Aplausi)

Attiecībā uz klimata politiku jūs zināt, ka visas mūsu Eiropas kampaņas laikā mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā esam iestājušies par Zaļo jauno vienošanos. Mēs esam absolūti pārliecināti, ka ir pavisam nepareizi darīt to, ko jūs esat atkārtoti darījuši iepriekšējos piecos gados, *Barroso* kungs, un tas ir — izspēlēt ekonomikas stratēģijas pret vides un klimata stratēģijām. Mēs uzskatām, ka tas ļoti lielā mērā sakņojas pagātnē un tas ir jāpārtrauc. Mums jādomā par ekonomikas attīstību ilgtspējīgā veidā, un mums jānosauca klimata aizsardzības mērķi līdzās vides mērķiem. Tas būs ieguvums ekonomikai un radīs simtiem tūkstošu vai pat miljoniem darbavietu. Piebalga kungs savā pētījumā par pēdējiem mēnešiem ir vēlreiz pierādījis, ka tā notiek enerģētikas nozarē. Mūsu pieredze rāda, *Barroso* kungs, ka jūs neesat piemērots šīs Zaļās jaunās vienošanās izvirzīšanai.

Kopumā es varu tikai teikt, ka attiecībā uz klimata aizsardzību eiropieši pēdējā laikā ir izcēlušies uz starptautiskā fona savas jaunās kavēšanās dēļ — cik tālu mēs īsti vēlamies iet mērķu samazinājumu virzienā? — un jauna skopuma dēļ, un tas diemžēl attiecas arī uz Zviedriju. Starptautiskā klimata aizsardzības fonda izveide nabadzīgākajām valstīm ir notikusi ārkārtīgi slikti. Tas, ka vēl joprojām tiek turēts slepenībā, ka zviedri grib ņemt naudu no attīstības groza, piemēram, lai to ieliktu klimata aizsardzības grozā — ir tukšs gājiens un, no nabadzīgāko valstu viedokļa raugoties, galīgi nepieņemams. Mums ir ātri jāpieliek punkts šim jaunajam skopumam un jaunajai neizlēmībai Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Visbeidzot, *Reinfeldt* kungs, es varu pateikt kaut ko pozitīvu. Mēs esam gatavi cīnīties ar jums par jaunu Lisabonas stratēģijas definīciju un strādāt ar jums pie tās. Jūs esat teicis, ka jūs izdarīsiet to līdz gada beigām. Mēs jums palīdzēsim. Mēs jums atbalstīsim arī, ja jūs vēlēsit pieņemt vairāk attiecībā uz Austrumeiropu un Krieviju, bet patiesas klimata politikas uzmanībai ir jāizpaužas nevis tikai virsrakstos, bet tai ir jābūt ierakstītai arī Zviedrijas programmas izvērtajā izklāstā.

(Aplausi)

Michał Tomasz Kamiński, ECR grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vispirms vēlos izteikt vissirsnīgākos apsveikumus sakarā ar vakardienas vēlēšanām, par spoža priekšsēdētāja – jaunā Parlamenta vadītāja vēlēšanām. Es to daru, kā jūs, priekšsēdētāja kungs, ļoti labi zināt, kā Polijas politiķis, bet arī kā cilvēks. Jūs zināt, ka, pateicoties jums, es sastapu savu sievu, un tas joprojām ir manas dzīves vislielākais panākums. Apsveicu un vēlu jums lielus panākumus jūsu darbā!

Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa uzmanīgi klausījās jūsu runu, premjerministr, un es priecājos, ka varu teikt, ka mūsu uzskati sakrīt ar jūsējiem ļoti daudzos jautājumos. Es uzskatu, ka jūsu paziņojums par aktīviem pasākumiem krīzes pārvarēšanai ir sevišķi svarīgs. Ekonomikas krīze, kas ir vissmagākā krīze, ko mūsu sabiedrība piedzīvojusi kopš 1930. gadiem, rada nepamatotu nemieru visā Eiropā — gan nabadzīgās, gan bagātākās valstīs, gan ziemeļvalstīs, gan dienvidvalstīs. Es priecājos, ka jūs esat pasludinājis aktīvu cīņu pret šo krīzi, un priecājos, ka jūs varat saskatīt prioritātes, kurām arī mēs piekrītam — vairāk brīvības tirgum, mazāk regulēšanas, vairāk ekonomiskas brīvības, lielāka atvērtība brīvai tirdzniecībai. Tāda ir recepte mūsu kontinenta, mūsu Eiropas Savienības ekonomiskajai izaugsmei.

Premjerministr, mēs esam vienprātīgi ar jums arī jūsu pārliecībā, ka ir svarīgi pievērsties klimata pārmaiņām. Es zinu, ka jums ir drosmīgi uzskati par šo tematu, un es gribu mudināt jūs būt drosmīgam šajā jomā. Klimata pārmaiņu jautājums ļoti skaidri parāda, ka šodien mēs dzīvojam nevis vienotā Eiropā, bet vienotā pasaulē, kur draudi ir kopīgi visiem, un to pārvarēšanai ir jābūt efektīvai.

Es ļoti priecājos, ka jūs pieminējat cīņu pret noziedzību kā nopietnu problēmu mūsu Eiropas Savienībā. Es esmu pārliecināts, ka, tā kā Zviedrija jau ir ietekmīgs spēks kriminālromānu jomā, jūsu vadībā mēs gūsim panākumus arī cīņā pret noziedzību.

Tas ir ārkārtīgi svarīgi, un es priecājos, ka gan jūs, gan jūsu ārlietu ministrs esat nesen pieminējuši, ka jūs gribat rūpīgi skatīties uz saviem kaimiņiem un izvēlēties, es ceru, ievērotu attieksmi pret ES paplašināšanās ideju. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka aiz ES austrumu robežām ir valstis, kurām ir tiesības ietilpt demokrātijas un pārticības daļā, kurā mēs šodien esam.

Man ir žēl tikai, ka ir viens punkts, kurā mana grupa nepiekrīt jums. Tas ir jautājums par Lisabonas līguma ratifikāciju. Jūs runājat par demokrātiju saistībā ar Lisabonas līgumu — un to jūs darījāt pareizi. Ir jāatceras, ka tieši demokrātiskā referendumā Īrijas tauta noraidīja Lisabonas līgumu. Tā kā mēs respektējam demokrātiju, mums ir jārespektē Īrijas tautas balsojums.

Premjerministr, es ceru, ka jūsu prioritātes, kuras ļoti lielā mērā ir pieņemamas ECR grupai, būs iespēja, kas ļaus jums efektīvi vadīt Eiropas Savienību un efektīvi risināt krīzi, kas šodien ir mūsu lielākā problēma.

(Aplausi)

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr *F. Reinfeldt*, dāmas un kungi, Zviedrijas prezidentūra ir iesniegusi vērienīgu darba programmu, kas ietver priekšlikumu par lielāku pārredzamību. Pārredzamība ir īpaši vajadzīga, pārvarot krīzi, kuru mēs pašlaik izjūtam.

Daudzi cilvēki uzskata, ka krīze ir izcēlusies tālu prom ASV un dažu bankieru dēļ, kas esot alkātīgi. Izskatās, ka ES dalībvalstu valdību galvām nebūtu bijis nekādas sakara ar krīzi. Viņi ir nevainīgās puses. Tie, kuri gozējas nevainībā, neko nedara, lai pārvarētu krīzi. Es uzskatu, ka pārredzamībā ir jāiekļauj arī sarunas par tās politikas neveiksmēm, kura veicināja krīzi, un, protams, arī par bankieriem. Pārredzamība ir modē kazino kapitālismā.

Mēs ar nepacietību gribam redzēt, kas notiks ar Baltijas jūras stratēģiju, un es nostātos Padomes priekšsēdētāja pusē, ja viņš pievērstos dialogam ar Krieviju. Mēs vēlētos arī, lai Eiropas Savienība atbalstītu prezidenta *B. Obama* un prezidenta *D. Medvedev* solījumus attiecībā uz kodolieroču demontāžu. Eiropas Savienībai būtu jāizmanto šī jaunā iespēja atbrūņoties.

Zviedrijas prezidentūra grib turpināt patvēruma tiesību aktu saskaņošanu un padarīt Eiropas Savienību pievilcīgāku migrantiem darba ņēmējiem. Patvēruma politikai ir jābūt cieši saistītai ar attīstības politiku. Tā, mūsaprāt, ir laba lieta, bet pie stingri apsargātajām Eiropas Savienības ārējām robežām, sevišķi Vidusjūras reģionā, tūkstošiem cilvēku katru gadu mirst, meklējot patvērumu no vajāšanas, nabadzības, dabas katastrofām un kariem. Par spīti dārgajai robežkontrolei, pārraudzībai un datu iegūšanas sistēmām, lai novērstu nelegālu migrāciju, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku grupa prasa humānu attieksmi pret bēgļiem un migrantiem un pārmaiņas ekonomikas un tirdzniecības politikā, lai efektīvi cīnītos vispirmām kārtām pret to, kas liek cilvēkiem kļūt par bēgļiem.

Zviedrijas prezidentūra pievērš uzmanību vairāk iekļaujošiem darba tirgiem, lai radītu pilnīgu nodarbinātību, un tāpēc tā grib nākt ar iniciatīvām par darba tirgus reformām un dzimumu līdztiesības pasākumiem. Arī mēs esam par labu darba pieredzi, kas atbalstīs algu pieaugumus un ieviesīs likumā noteikto minimālo algu visās 27 valstīs. Mēs gribam, lai ES vienojas par mērķiem noteikt minimālo algu vismaz 60 % līmenī no vidējās algas valstī, lai novērstu cilvēku grimšanu nabadzībā, neskatoties uz ienesīgu nodarbinātību.

Es sevišķi atzinīgi vērtēju to, ko jūs teicāt par Kipru, un es vēlu jums panākumus jūsu vērienīgo klimata mērķu īstenošanā.

Francesco Enrico Speroni, *EFD grupas vārdā*. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju to, ka Zviedrijas prezidentūra uzsvēra jautājumus, kas rūp mūsu līdzpilsoņiem, mūsu vēlētājiem, proti, vidi un klimata pārmaiņas, finanšu krīzi, darbavieta saglabāšanu un cīņu pret noziedzību, jo, lai darītu labu darbu, mums ir jābūt saskaņā ar tiem, kuri balsoja par mums. Mēs neesam ne labāki, ne sliktāki par saviem vēlētājiem, bet es patiešām uzskatu, ka ir svarīgi rīkoties saskaņā ar to, ko viņi mums prasa, un šie punkti, manuprāt, ietilpst tajos virzienos, kurus es minēju.

Virzoties uz priekšu, mums, protams, priekšlikumi jāpārvērš konkrētā darbībā, un šeit mēs atkal satiksimies viens pret otru, pirmkārt, koplēmuma procedūrā, jo mēs — Parlaments — un jūs — Padome — veidosim noteikumus, kas noteiks mūsu vēlētāju dzīvi, lietas un intereses, un es uzskatu, ka tas ir mūsu kā likumdevēju pamatuzdevums.

Mums ir jāpārvar uzticības krīze, kas neapšaubāmi ir radusies. Vēlētāju zemā aktivitāte šī Parlamenta vēlēšanās ir simptoms, kas par to liecina, un, lai to pārvarētu, mums ir pilnībā jādarbojas atbilstīgi mūsu vēlētāju gribai. Mums varbūt ir arī jāizvairās no salīdzināšanas: jūsu valsts robežojas ar Norvēģiju; es dzīvoju tuvu Šveicei. Tās neatrodas Eiropas Savienībā, bet tomēr dzīvo labi; tām ir tās pašas problēmas, bet tām neklājas sliktāk kā mums, un šeit ir svarīgi saskatīt un parādīt, ka ir vērts būt Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka tā ir liela problēma, bet es arī uzskatu, ka ar ikviena palīdzību mēs varam parādīt, ka Eiropa nav jāpiecieš, bet tai ir jābūt izdevībai tiem, kas šeit dzīvo un ir tās pilsoņi.

Barry Madlener (NI). - (NI) Holandes partija „Brīvībai” ir ieradies šajā Parlamentā, lai iestātos par Holandes pilsoņiem un lai atgūtu atpakaļ naudu, ko Nīderlande ir pārmaksājusi šai naudas rijējai birokrātiskajai Eiropai. Partiju „Brīvībai” šajā Parlamentā ievēlēja Holandes vēlētāji, lai skaidri parādītu, ka Holandes pilsoņi uzskata, ka Eiropas Savienības paplašināšanās ir jau aizgājusi pārāk tālu.

Priekšsēdētāja kungs, Parlaments tērē savu laiku, regulējot jautājumus, kas būtu jāizlemj pašās dalībvalstīs. Attiecībā uz mūsu partiju Eiropas Savienībai ir jāiesaistās vienīgi jautājumos, kas saistīti ar ekonomisko un monetāro sadarbību. Izvirzot holandiešu intereses priekšplānā, mēs paturēsim uzmanības lokā Zviedrijas prezidentūru, jo tā neko nedara Holandes pilsoņu labā. Jūs gribat vienkārši bīdīt uz priekšu Eiropas Konstitūciju, ko Holandes vēlētāji noraidīja un kas par 99 % ir vienāda ar Lisabonas līgumu. Jums arī neizdodas neko izdarīt saistībā ar ārkārtīgi dārgo pārvietošanos no Briseles uz Strasbūru katru mēnesi. Turklāt jūs pat neesat iekļāvuši šo jautājumu darba kārtībā. Kāpēc gan ne? Tā izmaksā tūkstošiem miljonu eiro, un vienīgie, kam šī doma patīk, varbūt ir *Ikea darbinieki*, kam rodas iespēja pārdot kartona kastes un papildu trauku skapjus.

Mēs vēlamies arī, lai sarunas ar Turciju tiktu nekavējoties izbeigtas. Turcija ir islāma valsts, un islāma ideoloģija ir pilnīgi nesavienojama ar mūsu rietumniecisko kultūru. Turcija turklāt pilnībā ir nevis Eiropas, bet Āzijas valsts, bet Turcijas līdzdalība atkal izmaksātu Holandes pilsoņiem maisiem naudas. Turcija var būt labs kaimiņš, bet tā nepieder pie Eiropas ģimenes. Partija „Brīvībai” iestājas par suverenu valstu Eiropu, bet Zviedrijas prezidentūras vadībā notiek turpmāks darbs pie federālas supervalsts celšanas, kur dalībvalstīm arvien mazāk un mazāk ir iespēja noteikt savas lietas. Tāpēc mēs ceram, ka Īrijas tautai būs vēlreiz drosme balsot „nē” par Lisabonas līgumu. Īrijas iedzīvotājiem ir izdevība uzstāties kā Eiropas tautas balsij, un es vēlos jautāt jums partijās „Brīvībai” vārdā, kādus secinājumus Zviedrijas prezidentūra izdarīs pēc Īrijas referenduma rezultāta.

Fredrik Reinfeldt, Padomes priekšsēdētājs. - (SV) Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man vispirms jūs visus kolektīvi apsveikt par to, ka esat ievēlēti par grupas vadītājiem. Es zinu, ka daudzi no jums tika ievēlēti ar ļoti spēcīgu atbalstu. Es zinu, piemēram, ka *Martin Schulz* tika atkārtoti ievēlēts ar ļoti lielu atbalstu sociāldemokrātu grupā. Ir svarīgi spēt stingri pārstāvēt savas attiecīgās grupas.

Es ļoti atzinīgi vērtēju dialogu, kas mums ir bijis, un konsultācijas, kuras Eiropadome man lūdza ievadīt jūnija mēnesī. To izdarīja ES ministre *Cecilia Malmström*. Arī es pats to darīju, gan telefoniski, gan sanāksmē, kas mums notika uz kuģa, braucot pa Stokholmas arhipelāga ūdeņiem, sēžot un diskutējot par radušos situāciju. Man tika prasīts izmeklēt iespēju, ka *José Manuel Barroso*, kuru bija nosaukusi Eiropadome, tiktu ievēlēts par Komisijas priekšsēdētāju otram pilnvaru termiņam.

Vairākas lietas, kam jūs pieskārieties, ir galvenie jautājumi, pie kuriem es gribu strādāt Zviedrijas prezidentūras laikā. Es teikšu, ka darbavietas mums ir pirmajā vietā. Mēs gribam redzēt Eiropu, kurā cilvēkiem ir vairāk darba. Ir jāsākas diskusijai par to, kā mēs to panāksim. Kā to norādīja *Joseph Daul*, es uzskatu, ka tas ir jautājums par inovācijām un apmācībām, citiem vārdiem sakot, lietām, kas ir uzņēmuma darbības pamatā un padara cilvēkus darbā izmantojamus. Es uzskatu, ka *Martin Schulz* ir taisnība, ka mums ir jāuzmanās, ka nenonākam pie Eiropas, kurā notiek konkurence, pamatojoties uz sliktiem nosacījumiem. Mums notiek šāda diskusija Zviedrijā, un tāda notiek arī citur Eiropā. Zema samaksa vai nekāda samaksa nav labs sākuma punkts, no kura mums būtu jāmēģina konkurēt, konkurencei nākotnē drīzāk jānotiek ar labiem nosacījumiem.

Ļaujiet man minēt dažas citas lietas, kuras es uzskatu par ļoti svarīgām, lai Eiropu izvadītu cauri krīzei. Es esmu redzējis, kā Komisijai — un es pats domāju, tas ir svarīgi — ir izdevies aizstāvēt iekšējā tirgus principu laikā, kad daudzi mēģina to mainīt un ieviest protekcionismu. Ir ļoti viegli klausīties tajos, kuri saka: „Kāpēc jūs nesaglabājat darbavietas šajā konkrētajā valstī?”, neredzot sekas tam, ja katrs rīkotos šādā veidā. Ja mēs to darītu, mēs pamatā likvidētu brīvo tirdzniecību un pārrobežu tirdzniecības iespēju. Tas, kas būtībā ir radījis bagātību un uzplaukumu, ļoti ātri tiktu zaudēts, ja mēs nepretotos protekcionisma aicinājumam. Es uzskatu, ka iekšējā tirgus un brīvās aprites aizsargāšana ir svarīgs sākuma punkts darbavietu nosargāšanai.

Es dziļi ticu arī citām lietām, ko daži no jums ir minējuši, piemēram, tādām kā ieguldīšana cilvēku prasmēs un mobilitātes nodrošināšana darba tirgū. Es uzskatu, piemēram, ka viens no veidiem, kā to panākt, ir tieši brīvā kustība — arī pāri robežām.

Kā to minēja *Martin Schulz*, *Rebecca Harms* un *Joseph Daul*, es uzskatu, ka šī ir arī izdevība to panākt ar zaļu tendenci, sasniegt zemu izmešu ekonomiku, par ko mēs runājam visā pasaulē kā par alternatīvu veidu izklūšanai no krīzes. Ir svarīgi, kā mēs veicam finansēšanu un kā mēs investējam. Es gribu arī teikt — es piekrišu *Guy Verhofstadt* šajā punktā — ka Zviedrijas krīzes vadības pieredze 1990. gados bija tāda, ka tas ir izdarāms, vienīgi turot stingri rokās sabiedriskās finanses. Es esmu uzzinājis, ka tad, kad deficīts ir liels un tiek prasīta racionalizācija, tieši cilvēki ar nelieliem ienākumiem un tie, kuri visvairāk ir atkarīgi no labklājības iestādēm, ir tie, kuri tiek pamesti novārtā. Tādējādi politika, kas taupīgi rīkojas ar sabiedrības finansēm, ir laba politika cilvēkiem, kas ir nabadzīgi vai iztiek no maziem ienākumiem.

Attiecībā uz klimata jautājumiem — kas būs galvenais jautājums, pie kā mēs strādāsim, gatavojoties Kopenhāgenas samitam — es gribu teikt, ka ir tiesa, ka vēl ir daudz darāma. Laika ir maz.

Es gribu teikt *Rebecca Harms*, ka mums Zviedrijā nav ierasts tikt kritizētiem par mūsu saistībām sniegt atbalstu. Vidēji Eiropā šādām saistībām tiek tērēts 0,4 % IKP. Zviedrija ir diezgan unikāla valsts, jo viens procents no iekšzemes kopprodukta aiziet attīstības atbalstam. Man šīs lietas ir saistītas. Mēs veicām paši savu pārskatu mūsu atbalsta ministra vadībā ANO iniciatīvu sistēmā. Tajā mēs analizējam, kā tieši mums jādomā par klimata pārmaiņām mūsu attīstības darbā. Nevar veikt attīstības darbu, vienlaikus neņemot vērā to, kā klimata pārmaiņas jau ietekmē zemeslodes nabadzīgās daļas. Līdz ar to mēs nevaram atdalīt šos jautājumus un teikt, ka šī ir attīstības politika un tā ir klimata politika — drīzāk tās ir saistītas un tām jādarbojas kopā.

Attiecībā uz līgumu es vēlos uzrunāt *Martin Schulz* un teikt viņam, ka mans uzdevums ir nodrošināt, lai šajā grūtajā posmā Eiropai būtu efektīva vadība. Mums ir jābūt spējīgiem dot atbildes pilsoņiem, kas grib, lai mēs rīkojamies cīņā pret finanšu krīzi un par klimata jautājumiem. Mēs visi esam politiski aktīvi un zinām, ka politikas jomā tad, kad mūsu skati ir iekšēji vērsti un mēs apspriežam cilvēku vārdus un vadību, mūsu pilsoņi to uztver kā pagriešanos pret viņiem ar muguru. Mūsu skati ir iekšēji vērsti.

Tāpēc es darīšu visu, ko spēju savā lomā. Eiropadome man ir uzdevusi nodrošināt, lai mūsu sadarbība un mūsu cieņa pret Eiropas Parlamenta integritāti būtu savienota ar skaidrību — vai nu saskaņā ar Nicas līgumu, vai Lisabonas līgumu — izvirzot kandidātu Komisijas priekšsēdētāja amatam. Attiecībā uz *José Manuel Barroso* ir svarīgi atzīmēt, ka viņu vienprātīgi atbalstīja Eiropadome, ka viņš kā kandidāts bija labi zināms un jau bija iepazīstināts ar elektorātu pirms vēlēšanām. Dabiski, tas atvieglināja man rīcību — dabiski, respektējot to, ka Eiropas Parlamentam būs iespēja, kad jūs būsiet gatavi pieņemt lēmumu, sacīt „jā” vai „nē” Eiropadomes nominētajam kandidātam. Tagad ir laiks diskusijām, ko, cik zinu, ir teicis arī *José Manuel Barroso*, un šāda veida dialogam par to, kā Eiropas politikai ir jāattīstās nākamajos gados. Es ceru, ka par to tagad var vienoties saskaņā ar panākto vienošanos. To tagad sagaida Eiropas vēlētāji, un tas ļaus mums spēcīgi darboties kopā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ir uzdoti daži svarīgi jautājumi; es mēģināšu ļoti īsi uz tiem atbildēt.

Vispirms par *Schulz* kunga nozīmīgo jautājumu par līgumiem. Viņš īpaši atsaucās uz Komisijas kā līgumu ievērošanas sargātājas nozīmi. Mēs Komisijā uzskatām, ka ir jāievēro spēkā esošie līgumi. Nicas līgums ir spēkā esošs līgums. Jūs visi, kas šeit sēžat, tikāt ievēlēti saskaņā ar Nicas līgumu. Acīmredzot, ja tagad tiks ievēlēts Komisijas priekšsēdētājs, viņu tāpat kā jūs ievēlēs saskaņā ar Nicas līgumu.

Ņemot vērā teikto, mums, es ceru, būs Lisabonas līgums. Būs jāveic nepieciešamie pielāgojumi attiecībā uz Parlamenta sastāvu, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu vairs nebūs tāds pats, jo būs zināmas izmaiņas, un tas pats būs jāveic arī attiecībā uz Komisiju. Tomēr Eiropadome atbalstīja visus aspektus jūsu, tas ir, *J. L. Dehaene* ziņojumā, kas tika pieņemts ar pārliecinošu balsu vairākumu. Runājot par Eiropadomi, pirms sava lēmuma formulēšanas tā veica konsultācijas, kurās patiešām kā pirmais tika ņemts vērā Eiropas vēlēšanu rezultāts, nemaz nerunājot par to, ka bija kandidāts, ko atbalstīja politiskās partijas.

Tagad uzdevums ir iegūt Eiropas Parlamenta apstiprinājumu. Es šodien vēlētos atkārtot to, ko es jau esmu paudis Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam nosūtītajā vēstulē: es esmu gatavs apspriest nākamās Komisijas pamatnostādņu saturu ar ikvienu politisko grupu, kas vēlas to apspriest. Katrā gadījumā tāda ir mana nostāja attiecībā uz institucionālajiem jautājumiem.

Politiskā līmenī es vēlētos uzsvērt kādu ļoti nozīmīgu jautājumu. Es uzskatu, ka ir svarīgi Komisijas priekšsēdētāja vēlēšanas saistīt ar notikušajām demokrātiskajām vēlēšanām, jūsu vēlēšanām. Jūs esat ievēlēti,

pamatojoties uz Nicas līgumu, un pēc manā domām uz Komisijas priekšsēdētāju arī būtu jāattiecas šim tiesiskajam pamatam, kam būtu savā ziņā jāizriet no šīm demokrātiskajām vēlēšanām.

Turklāt, ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzi, - un es uzskatu, ka tam neapšaubāmi piekritīs tie, kuri atbalsta spēcīgu Eiropu un kuri vēlas spēcīgu Komisiju, - Komisijas prezidentūras jautājumu nedrīkst atstāt neatrisinātu tagad, kad tiek gatavota Lisabonas līguma galīgā ratifikācija, ko mēs visi vēlamies vai vismaz vairākums no mums vēlas, un kad mēs nezinām, kad šis līgums stāsies spēkā. Atstāt Eiropas Komisiju un tās prezidentūru neziņā man nešķiet ļoti gudri tagad, kad ir ekonomiskā krīze, finanšu krīze un sociālā krīze un kad mūs gaida ļoti svarīgas sarunas Kopenhāgenā. Lai kā arī būtu, lēmums ir jāpieņem Eiropas Parlamentam, un es esmu gatavs sākt demokrātiskas debates faktiski tāpat, kā es to darīju pirms pieciem gadiem.

Par otro jautājumu par finansēm un ekonomiku un par to, ko teica *Verhofstadt* kungs: mums visiem var būt lielāki mērķi, un šajā jautājumā ļaujiet man teikt, ka es atbalstu jūsu mērķus. Bet mēs nevaram teikt, ka mēs nepieņemam Eiropas ekonomikas atveseļošanās plānu, un tas bija maksimālais, ko mūsu dalībvalstis atzina.

Eiropas Komisija ierosināja vairāk, bet tas bija tas, ko mūsu dalībvalstis atzina. Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz to, ka dažas dalībvalstis - kuru ietekme krīzes sākumā nebija maza - ieteica neveidot koordinācijas plānu. Dažas citas ieteica fiskālo stimulu 1 % apmērā, un Eiropas Komisija nekavējoties izvirzīja priekšlikumu par 1,5 %, un patiesībā automātiskie stabilizētāji bija aptuveni 5 % apmērā. Bez tam mēs pieņemam svarīgos lēmumus saistībā ar maksājumu bilances atbalstu dažām dalībvalstīm, kuras neietilpst eirozonā, un arī dažas globālā līmeņa iniciatīvas.

Tātad jūs varat palauties uz to, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai stiprinātu Eiropas līmeni un kopēju pieeju, teiksim to pavisam skaidri. Bet būsīm arī godīgi paši pret sevi: mēs neesam Amerikas Savienotās Valstis - mēs neesam integrēta vienas nācijas valsts - tādēļ, protams, mums ir atšķirīgas situācijas. Jūs nevarat prasīt Vācijai un Latvijai darīt vienu un to pašu. Mums Eiropā ir valstis, kas saņem maksājumu bilances atbalstu, tādējādi mums nevar būt visām valstīm vienāda pieeja. Mums ir jābūt kopējai pieejai, bet ar konkrētām valstu atbildes reakcijām, jo ar šādu realitāti mēs saskaramies Eiropas Savienībā un saskarsimies tuvākajā nākotnē.

Mums ir galvenokārt valsts budžeti. Tādēļ es atbalstu jūsu pieeju, ka ir jābūt saskaņotākam Eiropas plānam, proti, lai pārvarētu šo krīzi un īstenotu mūsu iecerēto sava veida „viedo zaļo izaugsmi”; bet tajā pašā laikā mums ir jāatzīst, ka mums ir 27 valsts budžeti, mums ir 27 finanšu ministri, mums ir 27 valsts bankas līdztekus Eiropas Centrālajai bankai, un ir ļoti svarīgi stiprināt eiro un ieviest tādas ekonomiskās politikas un finanšu politikas, kas ir ilgtspējīgas. Pretējā gadījumā mēs pakļausim riskam eiro, kas ir viens no Eiropas integrācijas lielajiem panākumiem.

Visbeidzot attiecībā uz jautājumu par klimata pārmaiņām vēlreiz jāsaka, ka mums vienmēr var būt lielāki mērķi. Bet man bija ļoti nozīmīgi tas, ka premjerministrs *F. Reinfeldt* nesen bija kopā ar mani Lakilā, kad mēs dzirdējām Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāru sakām: „Jūs esat pasaules lokomotīve”. Mums vienmēr var būt lielāki mērķi, bet Eiropas Savienība vada cīņu pret klimata pārmaiņām pasaulē.

Nevienam nav bijuši lielāki mērķi kā mums, tādēļ es gribētu cerēt vismaz uz kādu atzinības vārdu attiecībā uz darbu, ko ir paveikusi šī Komisija kopā ar mūsu dalībvalstīm, lai virzītu uz priekšu vērienīgos priekšlikumus. Tagad centīsimies pārliecināt citus, jo mums ir vajadzīgi citi, jo klimata pārmaiņu problēma nav tikai Eiropas problēma, tā ir visas mūsu planētas problēma. Es uzskatu, ka ar jūsu atbalstu mēs varam gūt panākumus Kopenhāgenas konferencē.

(Aplausi)

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, būdams zviedrs, es ar lepnumu klausos Zviedrijas prezidentūras prioritātēs, un es arī lepojos, ka varu šeit atkal sveikt Zviedrijas premjerministru.

Uzdevumi, ar kuriem mēs saskaramies, ir ļoti nozīmīgi. Eiropā 20 gadu laikā ir notikušas fantastiskas, brīnumainas pārmaiņas, un rezultātā mums tagad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs ir viens no pirmajiem atbrīvošanās kustības „Solidarność” pārstāvjiem. Tādi ideāli kā demokrātija, brīvība, tiesiskums un tirgus ekonomika ir bijuši pamatā fantastiskai attīstībai 20 gadu garumā.

Mēs tagad dzīvojam pārmaiņu laikā, ko raksturo jauns līgums, klimata jautājums, kas prasa konsekventu politiku ar ietekmi visā pasaulē, un ekonomikas krīze. Tādēļ ir svarīgi, lai mums būtu prezidentūra, bet arī Parlaments, kas ir spējīgs nodrošināt mums stabilitāti attiecībā uz valsts finansēm, stabilitāti attiecībā uz iekšējo tirgu un stabilitāti attiecībā uz atvērtību tirdzniecībai un pārrobežu pārvietošanos, kas var palīdzēt mums pārvarēt krīzi.

Es gribētu paviszīt šo perspektīvu vienu soli tālāk. Lēmumi, kuriem mēs tagad gatavojamies, izmantojot Zviedrijas prezidentūru un šo Parlamentu, noteiks arī formu, kāda būs Eiropai un Eiropas Savienībai pēc krīzes – kāda dinamika ir mūsu finanšu tirgiem un kāda uzticēšanās un ticamība tiem piemīt, un kādas mums ir iespējas inovācijai un uzņēmējdarbībai, ieguldījumiem un jaunām darba vietām.

Ja Eiropas Parlamenta vēlēšanas kaut ko parādīja, tad to, ka Eiropas pilsoņi vēlas samazināt birokrātiju un noteikumus un palielināt atvērtību pāri robežām un attiecībā uz pārējo pasauli. Šī atvērtība būs būtiski svarīga, lai Eiropa spētu būt vadošais spēks tām vērtībām, kas pirms 20 gadiem noteica sākumu izmaiņām Eiropā un kuras mēs varam sekmēt arī pārējā pasaulē.

(Aplausi)

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties Zviedrijas premjerministram par iepazīstināšanu ar to, ko viņš un viņa valdība vēlas darīt nākamajos sešos mēnešos.

Mēs zinām, ka mēs esam smagā sākuma pozīcijā; krīze ir dziļa. Runa ir par darbavietām, par nesaskaņu dramatisku palielināšanos, par jauniešu paaudzi, kurai būs jāsaskaras ar bezdarbu, un, protams, runa ir par vides un klimata krīzi.

Šos jautājumus ir apskatījis arī premjerministrs *F. Reinfeldt*, bet pārsteidz tieši secinājumi. Kā galvenais jautājums Zviedrijas prezidentūrai ir uzsvērts nevis jautājums par darbavietām vai ieguldījumiem, bet drīzāk dalībvalstu spēja saglabāt budžeta disciplīnu. Bezdarbnieku skaitam Eiropas Savienībā tuvoojoties 27 miljoniem, Zviedrijas prezidentūras skaidrākais vēstījums ir: budžeta disciplīna. Tas ir ne tikai nepareizi, bet arī satraucoši.

Šajā jomā *Reinfeldt* kunga partijai pretēji tam, kas tika šeit teikts iepriekš, nāk līdzī smaga iekšpolitikas vēsturiskā bagāža. Pēdējās konservatīvās Zviedrijas valdības vadībā Zviedrija nonāca pie ekonomikas sašķelšanās, un sociāldemokrātu valdība bija tā, kurai bija jāvelta 10 gadi, lai sakārtotu mūsu valsts finanses. Tomēr mēs nevaram ļaut veciem iekšpolitikas trūkumiem noteikt darba kārtību visai Eiropas Savienībai nopietnas krīzes laikā. Ir jāveic ievērojami ieguldījumi darbavietās, apmācībā un „zaļās pārmaiņās”, nevis jāpakļauj novājējušas ekonomikas diētai, izmantojot budžeta disciplīnu.

Eiropas Arodbiedrību konfederācijas ģenerālsēkretārs *John Monks* arī ir paudis bažas par to, ka Zviedrijas prezidentūrā sociālajai dimensijai ir piešķirta tik zema prioritāte. „Lielākoties jauki vārdi,” saka *Monks* kungs, „ļoti maz reālu plānu”. Mana grupa pievienojas šīm bažām, un tās ietver arī darba ņēmēju arodbiedrību tiesības, kā savā runā konstatēja *Martin Schulz*. Darba ņēmēju nosacījumi ir pasliktinājušies pēc sprieduma *Laval* lietā un pēc spriedumiem *Viking*, *Rüffert* un *Luxembourg* lietās. Viņu tiesības ir samazinātas.

Es un mana grupa vēlamies no Zviedrijas prezidentūras skaidru apņemšanos pilnībā atjaunot ES darba ņēmēju arodbiedrību tiesības. Arodbiedrību tiesībām ir jābūt prioritārām pār brīvu pārvietošanos. Tam ir jābūt ārkārtīgi skaidram. Mēs negribam dzīvot Eiropā, kurā krīze tiek pārvarēta ar budžeta disciplīnu un konfrontāciju. Vai šis jautājums vispār ir darba kārtībā, es vēlētos jautāt jaunajam priekšsēdētājam, premjerministram *F. Reinfeldt*.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs saskaramies ar diviem jautājumiem. Pirmais jautājums ir krīze. Kā ikvienam ir zināms, mums ir vajadzīga konsekventa un kopēja atbilde ekonomiskajai un sociālajai krīzei, un tādejādi mums ir vajadzīgs Eiropas atveseļošanas plāns, lai palielinātu ieguldījumus un atbalstītu nodarbinātību. Eiropai šodien patiešām ir jāparāda, ka tā izturas gādīgāk pret mūsu līdzpilsoņiem un ir tuvāk viņiem tad, kad viņi saskaras ar grūtībām. Eiropai ir jādara vairāk, lai palīdzētu tiem, kuri ir cietuši no krīzes. Raugoties no šīs perspektīvas, situācija ir steidzama.

Otrs jautājums visbeidzot ir par jauno attīstības modeli, kam ir jānāk pēc krīzes beigām. Tam ir jābūt vienkāršākam, godīgākam un ilgtspējīgākam modelim, kas nodrošina, ka finanses kalpo īstai ekonomikai, kas attīsta jaunas Eiropas iedzīvotāju solidaritātes formas, kas ņem vērā sociālās un vides problēmas starptautiskajā tirdzniecībā un kas radikāli maina mūsu attiecības ar pasaules nabadzīgākajām valstīm, un šeit es domāju sevišķi par Āfriku.

Papildus šiem diviem galvenajiem jautājumiem ir demokrātiska prasība attiecībā uz procesu, par kuru jūs, Zviedrijas prezidentūra, esat atbildīga. *Cecilia Malmström*, kuru man ir prieks šodien sveikt, zina labāk kā jebkurš, ka attiecībā uz iecelšanas procedūru ir dažas ļoti svarīgas atšķirības starp Nicas līgumu un Lisabonas līgumu: vienkāršs balsu vairākums no vienas puses, un kvalificēts balsu vairākums no otras; iecelšana no vienas puses, un izvirzīšana no otras; un atšķirīgs komisāru skaits atkarībā no līguma. Es no savas puses patiešām lūdzu jums nodrošināt, lai tiek ievērots šo līgumu gars un burts. Tas ietilpst jūsu kompetencē, un tas ir ļoti svarīgi attiecībā uz mūsu iestāžu uzticamību. Paldies jums jau iepriekš.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, apsveicu jūs ar stāšanos amatā. Vispirms es vēlētos izteikt atzinību valdībai par patiesu apņēmību attiecībā uz Baltijas jūru, un es ceru, ka mēs panāksim progresu šajā jomā. Jums arī ir ļoti laba retorika par klimata pārmaiņām. Protams, es vēlos, lai šī retorika tiktu īstenota praksē. Jūs bieži sakāt, ka Eiropa un Zviedrija ir atbildīga tikai par mazu daļu no pasaules emisiju daudzuma, bet, ja ES dalībvalstīs dzīvo tikai 8 % no pasaules iedzīvotājiem un veidojas 30 % emisiju, tad arī mūsu pienākums ir nopietni uzņemties lielu darba daļu klimata jomā. Es uzskatu, ka šajā jautājumā trūkst konkrētas informācijas.

Kā jūs gatavojaties izskatīt direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC) attiecībā uz rūpnieciskajām emisijām? Kā jūs gatavojaties rīkoties attiecībā uz koku nelikumīgu izciršanu? Kā jūs domājat rīkoties saistībā ar ēku energoefektivitātes standartiem, un kā jūs domājat izskatīt to, ka lidmašīnas nevar turpmāk saglabāt pašreizējo emisiju līmeni, tajā pašā laikā izvairoties maksāt enerģijas nodokli 14 miljardu eiro apmērā, kas viņiem ir jāmaksā?

Bez tam es vēlētos arī pieminēt Stokholmas programmu un Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA). Attiecība uz ACTA mums ir jānodrošina, lai tur būtu atvērtība. Vācijas Konstitucionālā tiesa ir noteikusi, ka valstīm ir jābūt lielākai ietekmei, ka parlamentiem ir jābūt lielākai ietekmei. ACTA sarunās mums ir vajadzīga atvērtība. Mēs nevaram vienpusēji īstenot uzraudzību. Tas pats attiecas uz manu pilsētu un Stokholmas programmu. Lai tā kļūst par nosaukumu, kas tiek saistīts ar ES pāreju no terorisma paranojas uz cilvēku brīvībām un tiesībām un ar patvēruma tiesību aktu stiprināšanu un privātuma aizsardzību. Tad mēs būsim panākuši progresu.

Vicky Ford (ECR). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apsveikt Zviedrijas prezidentūru par prioritātes piešķiršanu ekonomiskajiem uzdevumiem. Ekonomiskās nenoteiktības laikā mūsu spēja risināt pārējos uzdevumus ir acīmredzami samazināta. Tas ir pareizi, ka jūs piešķirāt prioritāti vajadzībai atjaunot valsts finanses: valsts parāda neparasti augstais līmenis rada lielus un ilgtermiņa draudus, kas var attiekties uz mums daudzas desmitgades, ja mēs ar tiem necīnīsimies tagad. Bet finanšu iestāžu atveseļošana ir arī veids, kā atjaunot patērētāju uzticību un atgūt ekonomisko izaugsmi, nemaz nerunājot par nodokļu maksātāju naudu.

Runājot par savām prioritātēm, jūs apspriežat uzraudzības sistēmas svarīgumu. Es gribētu piebilst, ka būtiska ir regulatīvā skaidrība. Šīs nozares, kā mēs visi zinām, ir globālas nozares. Kapitāls, talants un atsevišķie uzņēmumi ir ļoti mainīgi. Tiem ir vajadzīgi praktiski un noteikti tiesiskie grafiki, tiesību aktu prioritāšu noteikšana un pareiza konsultēšanās.

Es atzinīgi vērtēju jūsu apņemšanos strādāt kopā ar G20, jo, ja mēs nedarbosimies kopā un pieņemsim vienpusējus lēmumus Eiropas Savienībā, mēs riskējam ne vien nostādīt aizdevuma ņēmējus un ieguldītājus neizdevīgā situācijā no konkurences viedokļa, bet arī izraisīt uzņēmumu pārvietošanos ārpus...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms, protams, es vēlētos apsveikt jūs ar stāšanos priekšsēdētāja amatā un tajā pašā laikā arī pateikties jums par interesanto viedokļu apmaiņu, kas mums bija vēlēšanu posma laikā. Premjerministra kungs un cienījamie deputāti, paldies, ka esat ņēmuši vērā prezidentūras programmu. Es esmu pārliecināta, ka organizatoriskajā ziņā Zviedrijas prezidentūrai būs lieli panākumi un ka kompetentā Zviedrijas valsts administrācija par to parūpēsies patiesi lieliski.

Politiski es, protams, atbalstu prezidentūras viedokli par divām galvenajām krīzēm – ekonomikas krīzi un klimata krīzi – un šie, protams, ir prioritārie jautājumi. Tomēr kur ir analīze? Ekonomikas krīze un klimata krīze nesākās tādēļ, ka tā bija lēmis liktenis. Krīzes izcelsme ir meklējama pieņemtajos politiskajos lēmumos. Tā ir pozitīvi, jo tas nozīmē, ka mēs arī varam pārvarēt krīzi, izmantojot politiskus lēmumus, bet es neredzu pazīmes tam, ka prezidentūra īstenotu citu politiku. Tā ir tā pati ekonomikas politika, kas neņem vērā sociālos un vides apsvērumus.

Tas, ko es meklēju un ko daudzi mūsu pilsoņi meklē šajā programmā, ir darba ņēmēju tiesības, kas ir kļuvušas aktuālas pēc tiesu nolēmumiem, un sociālie jautājumi, uz kuriem nav sniegtas atbildes. Tāpat mēs neesam neko dzirdējuši par slaveno progresīvo līdztiesības politiku. Attiecībā uz Stokholmas programmu ir teikts, ka tā radīs drošību, bet praksē parādās „lielais brālis” – valsts, kas apdraud personas privātumu. Mēs nekad nevaram pieņemt patvēruma tiesību ierobežojumus vai mūsu kā brīvu pilsoņu tiesību ierobežojumus šajā programmā. Mums ir vajadzīga humāna patvēruma un imigrācijas politika.

Timo Soini (EFD). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zviedrija vienmēr ir ievērojusi cilvēktiesības un demokrātiju.

Pirms kāda laika Zviedrijas iedzīvotāji balsoja pret eiro ieviešanu, un jūs esat izturējušies ar cieņu pret šo lēmumu, kaut arī jūs paši stingri atbalstījāt eiro ieviešanu. Tādēļ ir diezgan savādi, ka Īrijai tagad nekavējoties ir vēlreiz jābalso par tieši to pašu līgumu.

Ziemeļvalstīm un Zviedrijai ir raksturīgi cienīt tautas balsi. Es jums novēlu veiksmi un panākumus, risinot tās problēmas, ar kurām jūs tagad saskaraties. Es ceru, ka jūs cienīsit tās vērtības, kas piemīt Ziemeļvalstu demokrātijas labākajiem piemēriem: nevis piespiešana, bet sadarbība.

Es esmu ļoti gandarīts, ka jūs minējat Baltijas jūru, un es pilnībā atbalstu jūs šajā jautājumā. Baltijas jūra ir sarežģītā situācijā; tā mirst, un tā ir jāglābj. Šajā jautājumā kopumā trūkst Ziemeļu dimensijas, tomēr es ceru, ka jūs darīsit daudz, lai to veicinātu, kaut arī jūs to nepieminējat.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir vajadzīga demokrātijas revolūcija. Mums ir vajadzīgi drosmīgi demokrāti, un šajā jaunajā posmā mums steidzami ir nepieciešama aizraujoša, demokrātiska un patiesi efektīva Eiropa.

Radošajiem māksliniekiem un, jo sevišķi ārstata rakstniekiem būs nozīme šīs jaunās Eiropas vērtību noteikšanā. Viņu cenzūras neskartā iztēle spēš „atgriezt atpakaļ pudelē birokrātijas džinu”, kas tiecas iznīcināt demokrātiju. Galu galā sociālo pārmaiņu sākuma pamatā ir aizraujošas idejas. Tie, kuri var piedāvāt cerību vīzijas, kas ļauj viņiem iekļūt cilvēku prātos – zviedri iepriekš ir bijuši īpaši veiksmīgi šajā ziņā, un tādēļ es pilnīgi paļaujos uz savu bijušo kolēģi *Cecilia Malmström*, – var radīt arī interesi par sociāli politiskiem jautājumiem.

Tieši tā es apzināti formulēju savas jaunās grāmatas pēdējo rindkopu šīs pēdējās vēlēšanu kampaņas sākumā, kas radīja svarīgas izmaiņas un kas lielā mērā saistās ar cerībām, ka jūs, jo sevišķi no Zviedrijas, ar jūsu lielajām demokrātijas tradīcijām un pārredzamību tagad atzīsiet laikmeta zīmes. Mēs ne tikai saskaramies ar ekonomikas krīzi - un šeit zviedri ir parādījuši savu gudrību, lielā mērā no tās izvairoties, – bet mums arī ir jāsaskaras ar diezgan draudošām pārmaiņām labējā virzienā. Tādēļ es esmu stingri pārliecināts, ka mums, demokrātiem, kopā ir jāiestājas par patiesu pārredzamību un mums ir jo sevišķi jāapvienojas cīņā pret labējo radikālismu.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Sirsnīgs paldies par vērienīgajiem plāniem, ko jūs esat noteikuši nākamajiem sešiem mēnešiem. Es varu jums teikt, ka mēs liekam uz jums lielas cerības, jo jums jau no paša sākuma ir bijusi Eiropas integrācijas un mūsu Eiropas vērtību aizstāvja reputācija. Ir svarīgi, ka tie risinājumi, kurus mēs izvirzām un pie kuriem jūs strādājat, lai mēs pārvarētu šo ekonomikas krīzi, stiprina mūsu sociālo tirgus ekonomiku.

Ir arī nozīmīgi tas, ka šie risinājumi ne tikai dos labumu mūsu pilsoņiem šodien un rīt, bet arī noteiks mūsu bērnu nākotni. Tādēļ ir tik ļoti svarīgi turpināt veidot ilgtspējīgu ekonomiku un novērst klimata pārmaiņas. Ir labi, ka jūs piešķirat tam tik augstu prioritāti savā programmā. Es no sirds ceru, ka jūsu centieni šajās jomās palīdzēs ciešāk apvienot dalībvalstis un ka, gatavojoties Kopenhāgenas konferencei, jūs arī spēšiet iedvesmot vislielākos pasaules mēroga sarunu dalībniekus patiešām veikt savu darba daļu, lai rastu risinājumu klimata pārmaiņām.

Priekšsēdētāja kungs, sociālā tirgus ekonomika ir svarīga arī attiecībā uz ilgtspējīgām valdības finansēm, jo budžeta deficīts veido slogu turpmākajām paaudzēm. Tādēļ ir svarīgi ievērot Stabilitātes un izaugsmes paktu, un ir labi arī tas, ka jūs to esat pateicis tik nepārprotami.

Priekšsēdētāja kungs, paradoksāli, bet finanšu krīze ir pietuvinājusi Islandi Eiropas Savienībai. Es ceru, ka Zviedrijas prezidentūra atzinīgi vērtē Islandi, bet ka tā arī stingri raugās, lai tiek nodrošināta Islandes atbilstība pievienošanās prasībām un lai Islande izpilda pienākumus saistībā ar Eiropas tiesību aktiem un dalībvalstīm.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, es ceru, ka jūs ļausiet man šajā saistībā īpaši uzrunāt *Carl Bildt*, jo es gribētu, pirmkārt, pievērsties tematam par paplašināšanos, jo sevišķi Balkānos.

Jūs minējat, ka šis paplašināšanās process būs lēnāks nekā daudzi cilvēki abās pusēs būtu vēlējušies. Tomēr ir ļoti svarīgi dot skaidrus signālus. No Zviedrijas prezidentūras es ceru sagaidīt palīdzību, sevišķi Dienvidaustrumeiropas cilvēkiem, lai viņi varētu pārvarēt tās problēmas, ar kurām viņi saskaras, arī starpvaldību problēmas, lai tādējādi viņiem būtu cerība, ka ceļš uz Eiropu netiks nobloķēts, bet ka progress

var turpināties pat tad, ja tas varbūt prasīs mazliet vairāk laika. Tomēr šīm valstīm, protams, ir jāveic atbilstīgi sagatavošanas pasākumi.

Otrkārt, es gribētu atsaukties uz vēl vienu jūsu pieminēto tematu, proti, jautājumu par ekonomikas pārstrukturizāciju un ekonomikas politikas sasaisti ar vidi. Jau ir ticis teikts, ka šajā jautājumā mēs jūs pilnībā atbalstām. Es uzskatu, ka tas Eiropai ir nozīmīgs uzdevums. Tā ir taisnība, ka šajā ziņā mēs daudzējādā ziņā esam priekšplānā, bet tomēr mums vēl ir jādara daudz. Tajā pašā laikā pieaug arī bezdarbs. Bezdarbs, ko mēs šodien redzam Eiropā, vēl nav sasniedzis savu maksimālo līmeni. Diemžēl tas kļūs vēl augstāks.

Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi minēt otru dimensiju, sociālo dimensiju, jo mēs tikai tad saņemsim plašu atbalstu ekonomikas „zaļajai” pārstrukturēšanai, ja cilvēki jutīs, ka viņu sociālās vajadzības un prasības arī tiek nopietni ņemtas vērā.

Ziemeļvalstīm it sevišķi ir daudz labu aktīvas darba tirgus politikas piemēru. Mēs, vai tā būtu Eiropas Savienība, vai atsevišķas dalībvalstis, nevaram radīt darbavietas, bet mēs varam palīdzēt darbu zaudējušiem cilvēkiem atkal atrast darbu pēc iespējas ātrāk. Tieši to mēs domājam ar vārdiem „sociāla Eiropa”, proti, šo aktīvo darba tirgus politiku, kas mums ir vajadzīga atsevišķās dalībvalstīs, par ko Eiropas Savienībai un, sevišķi Padomei ir jādod skaidra ziņa. Ekonomikas „zaļā” pārstrukturēšana galu galā samazinās nevis palielinās bezdarbu. Tas ir tas, ko mēs prasām.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, priecājos jūs šeit redzēt! Ir daudz problēmu šajā nemierīgajā laikā: smaga ekonomikas lejupslīde, nenoteiktība attiecībā uz Lisabonas līgumu un gaidāmajām sarunām klimata konferencē Kopenhāgenā. Jums priekšā ir daudz darāmā.

Premjerministra kungs, daži nozīmīgi punkti. Jums ir jāpārliciecinā arī savi kolēģi Padomē, ka protekcionisms ir kaut kas pretīgs. Eiropas Savienības spēks ir tās atvērtajās robežās un brīvajā tirdzniecībā. Valsts subsīdijas, lai glābtu automobiļu nozari, nav risinājums. Finanšu krīze prasa jaunu pasaules kārtību, bet šiem noteikumiem ir jābūt līdzsvarotiem, un tie nedrīkst būt pārmērīgi. Kā to kāds jau šeit minēja, šoruden Eiropas Savienībai ir jāpievēršas nedaudz tuvāk ievēribas cienīgai patvēruma politikai. Kā kāds to jau ir teicis, enerģētikas politika prasa gan realismu, gan solidaritāti. Nekādu jaunu gāzes krīzi, nekādas vienpusējas atkarības! Internets bija nozīmīgs jautājums vēlēšanu kampaņā. Attiecībā uz to Zviedrijai ir liels pienākums virzīt tā saucamo telekomunikāciju paketi uz veiksmīgu iznākumu. Tiesiskums ir jāpiemēro arī virtuālajā pasaulē.

Es biju cerējis, ka šīs sesijas laikā Parlaments apstiprinās *Jose Manuel Barroso* iecelšanu Komisijas priekšsēdētāja amatā uz nākamajiem pieciem gadiem. Man ir žēl, bet tagad tā tas nenotiks. Tagad nav īstais laiks, lai Eiropas Savienība tērētu laiku cīņām par institucionālo varu. Tagad ir politiskās vadības un rīcības laiks.

Eiro ir pierādījis savu stiprumu. Kad pēc premjerministra domām mēs Zviedrijā būs gatavi pilnībā iekļauties Eiropas Savienībā, un kad eiro būs arī mūsu kabatās? Paldies jums, un, kā mēs sakām savā partijā: labu veiksmi!

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Zviedrijai tagad ir liela atbildība par cilvēces nākotni. Premjerministr *F. Reinfeldt*, jūs gluži pareizi runājat par klimata krīzi.

Mēs zinām, ka tehnoloģija, kas mums ir vajadzīga gadu desmitiem, pastāv un ka tā ir pieejama par godīgu cenu, bet lielākā problēma ir tā, ka klimata aizsardzība ir neiedomājams izaicinājums cilvēku sadarbībai. Diemžēl pašreiz notiekošās sarunas drīzāk atgādina paslēpju un sevis slavināšanas sacensību apvienojumu.

Eiropas Savienībai ir jābūt drosmīgai izvirzīt priekšlikumu ne tikai par pašas Eiropas Savienības emisiju samazināšanu, bet par pienākumu sadales principu, kad visas attīstītās valstis veic emisiju samazināšanu saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) pamatnostādņēm. Vissvarīgākais jautājums ir par to, lai mēs sasniegtu emisiju samazināšanas mērķus 2020. gadam. Otrkārt, ir jāapzinās, ka jaunattīstības valstis nespēs pielāgoties atbilstīgu emisiju ierobežojumu sistēmai, ja mēs tām nesniegsim finansiālu palīdzību pilnīgi jaunā līmenī, un Eiropas Savienībai ir jābūt gatavai izvirzīt priekšlikumus arī par to.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Premjerministr, mēs ar lielu uzmanību klausījāmies jūsu runu un vēlētos izteikt cerību, ka šīs programmas vissvarīgākie punkti tiks veiksmīgi īstenoti.

Es tomēr vēlētos pievērst uzmanību trijiem uzdevumiem. Pirmais no tiem ir Eiropas solidaritāte, kas ir īpaši svarīga finanšu krīzes laikā. Mēs nevaram pieļaut tādas situācijas, kad pret atsevišķām Eiropas valstīm ir nevienlīdzīga attieksme. Mēs nevaram atzīt situāciju, kurā dažām valstīm tiek ļauts subsidēt savu banku nozari un citas tiek nosodītas par mēģinājumiem stiprināt savu kuģubūves nozari. Tā nav solidaritāte, tā ir liekulība.

Otrkārt, mēs esam gandarīti, ka Baltijas jūras stratēģija ir viena no Zviedrijas prezidentūras prioritātēm. Šī ir makroreģionālās sadarbības nozīmīga joma. Baltijas jūras ekosistēma ir jāpasargā no tādām briesmām kā ļoti nedrošais un arī finansiāli absurda projekts „Nord Stream”. Ir jāmin arī vajadzība dažādot enerģijas resursus.

Treškārt, atcerēsimies, ka Maskava sevi neierobežo attiecībā uz atslēgšanu, kā to atklāja Gruzija. Tā kā Zviedrijas rokās nākamās sešas mēnešus būs Eiropas Savienības vadības groži, es ceru, ka tā būs tikpat apņēmīga kā ministrs *Carl Bildt*, kurš nosodīja Krievijas agresiju pret Gruziju. Es esmu pārliecināts, ka Zviedrijas prezidentūra būs spējīga pieņemt šos izaicinājumus. Tā var palauties uz mūsu atbalstu.

Morten Messerschmidt (EFD). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, ir divas lietas, kas mani pārsteidza, lasot Zviedrijas prezidentūras darba programmu. Pirmā lieta ir visi solījumi par to, kā Eiropas Savienība centīsies radīt labāku ekonomiku, lai atrisinātu klimata un citas problēmas, bet neviena vārda nav par Eiropas Savienības radītajām problēmām, par problēmām, ko ES ir radījusi mūsu darba tirgos, par problēmām, ko ES ir radījusi zivsaimniecības nozarē, mūsu ekonomikā, saistībā ar noziedzības apkarošanu, un es varētu vēl turpināt. Lasot Zviedrijas prezidentūras darba programmu, pirmais pamatapsvērums, ko mēs varam formulēt, ir, ka ES simbolizē tikai risinājumus un ka ES nav problēma. Tas vairāk raksturo Zviedrijas prezidentūru, nekā tas raksturo Eiropas Savienību. Otrā lieta ir, ka nav pieminēts tas, ka 2. oktobris būs viena no visnozīmīgākajām dienām visā ES vēsturē, un tas būs Zviedrijas prezidentūras termiņa laikā. Es, protams, domāju otro referendumu. Nav neviena vārda par to, ko Zviedrijas prezidentūra darīs, lai nodrošinātu, ka Īrijas iedzīvotājiem dotās, tā sauktās garantijas tiks arī par tādām uzskatītas. Mēs esam iepriekš redzējuši, kā cilvēki ir maldināti - maldināti ar referendumiem un maldināti ar demokrātiju. Ko Zviedrijas prezidentūra darīs, lai nodrošinātu, ka tas vairs neatkārtosies?

Werner Langen (PPE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, es vēlētos izteikt atzinību zviedriem un arī apsveikt ar to, ka, premjerministra vārdiem runājot, viņi pēc ilga procesa beidzot ir atraduši savu ceļu uz Eiropu. Mums ir prieks konstatēt, ka zviedri šodien ir labāko eiropiešu vidū.

Jūs esat iepazīstinājuši ar savu programmu, un tā ir ļoti vērienīga. Tomēr es gribētu lūgt jums apsvērt, vai Zviedrijai, sevišķi pēc finanšu tirgus krīzes piedzīvošanas, būtu drosmē spert soli, lai pievienotos eirozonai, it īpaši, ja jūs teicāt, ka ir jābūt atbilstībai ar Stabilitātes un izaugsmes paktu. Jūs, protams, neizmantojat atteikšanās tiesību klauzulu, kā, piemēram, Apvienotā Karaliste un Dānija, un jūs pašlaik atbilstat visiem nosacījumiem. Vai jums būs drosmē jūsu prezidentūras laikā turpināt stabilizēt Eiropu un kļūt par eirozonas locekli?

Premjerministra kungs, es piekrītu jūsu klimata politikas un Baltijas jūras stratēģijas prioritātēm, bet attiecībā uz jūsu rakstisko programmu man ir lūgums: lūdzu, pievērsiet lielāku uzmanību, nekā tas ir ierosināts, cīņai pret finanšu tirgus krīzi. Nebūs iespējas īstenot nevienu no pārējiem projektiem, ja krīze finanšu tirgos un ekonomikā netiks pārvarēta pēc iespējas ātrāk. Tādēļ mums ir vajadzīgi skaidri noteikumi. Ar atkārtotu virziena noteikšanu Londonas Sitijai ir par maz. Mums ir vajadzīgi skaidri noteikumi sociālajā tirgus ekonomikā, jo bez noteikumiem tirgus ekonomika nevar darboties un neiegūs vairākuma atbalstu. Tādēļ jums ir vēlreiz jāapsver, kaut arī mēs pilnībā atbalstām jūsu programmu, vai jums nevajadzētu jautājumam par finanšu tirgus krīzes pārvarēšanu piešķirt lielāku prioritāti nekā līdz šim. Liels paldies un labu veiksmi grūtajā pārmaiņu laikā!

(Aplausi)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, mēs visi ar lielu interesi un atzinību klausījāmies Zviedrijas prezidentūras programmu. Ekonomika un enerģētika tajā ir skaidras prioritātes, jo Eiropas Savienības prioritāte ir palīdzēt atjaunot ekonomiku un radīt nodarbinātību, samazināt bezdarbu un nodrošināt, lai Kopenhāgenas sanāksmei, kas notiks 2009. gada decembrī, būtu panākumi.

Tomēr es vēlētos pievērst uzmanību politiskam, pilsoniskam un demokrātiskam mērķim, proti, aizstāt Hāgas programmu ar programmu, kuras nosaukumā būs Zviedrijas galvaspilsētas nosaukums: Stokholma. Šī programma apvieno sasniegumus brīvības, drošības un tiesiskuma jomā pēdējos piecos gados, kas ir bijuši ļoti nozīmīgi attiecībā uz harmonizēšanu, savstarpējo atzišanu un uzticības principu saistībā ar pamattiesībām un tiesisko aizsardzību, bet arī saistībā ar aktīvu sadarbību.

Es aicinu būt vērienīgiem šajā jomā: pirmkārt, būtībā kā visās jomās, kas ir saistībā ar ārējo robežu pārvaldību, imigrāciju, patvērumu, bēgļiem un nelikumīgas tirdzniecības, organizētās noziedzības un terorisma

apkaršanu, ir viegli novirzīties uz reakcionārām nostājām, kas ir pretrunā ar pamattiesību *acquis*, kam Eiropa būtu no tā jānošķir un ar ko Zviedrija kā valsts, kas ievēro pārredzamību un demokrātijas principus, tik ļoti identificējas.

Otrkārt, es jūs aicinu būt vērienīgiem arī attiecībā uz formu, jo Zviedrijas prezidentūra visticamāk gatavojas atbrīvot ceļu Lisabonai, kas vispirmām kārtām nozīmē, ka turpmāk vairs nebūs šo trešā un pirmā pīlāra dubulto procedūras noteikumu, kas bieži ir neskaidri. Vissvarīgākais tomēr ir, ka tas arī nozīmēs, ka Parlamentam būs lielāka jauda, lai uzraudzītu tās tiesību aktu iniciatīvas, ko Zviedrijas prezidentūra īsteno kā daļu no Stokholmas programmas.

Tas nozīmē, ka par to, kas līdz šim bieži ir uzskatīts par Briseles vai Padomes trūkumu, būs atbildīgs arī Parlaments.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, es, protams, esmu ļoti gandarīta un lepna, redzot savas valsts valdību Zviedrijas prezidentūrā, un es arī domāju, ka programma satur ļoti daudz labu lietu, lai risinātu jautājumus par klimatu, darbavietām, finanšu krīzi, Kopenhāģenas konferenci, Baltijas jūras stratēģiju, Kopienas politiku, paplašināšanos, Īriju, Horvātiju, Turciju utt. Tomēr es varu saskatīt citu jautājumu, kas ir svarīgs nākotnei: proti, atvērta Eiropa, privātums un vārda brīvība.

Šodien Stokholmā notiek ministru sanāksme, lai apspriestu Stokholmas programmu. Ir labi tas, ka tā ir stratēģija tiem tiesību aktiem, kuri tagad ir jāizstrādā. Priekšlikumā ir daļas, kas ir ilgi gaidītas. Beidzot notiks Eiropas Cilvēktiesību konvencijas ratifikācija, es ceru, ka tiks ratificētas bērna tiesības un noziegumu upuru tiesības. Pamatojoties uz to, mēs varam panākt kaut ko patiešām labu, bet ir arī ēnas puses: proti, Stokholmas programmā ietilpstošais apdraudējums atvērtai sabiedrībai.

Draudi mūsu atvērtajai sabiedrībai ir jāapkar, izmantojot atvērtas sabiedrības metodes. Dažas lietas Stokholmas programmā nav liberālas, un tās nav arī ne humānas, ne tālredzīgas. Mūsu ceļošanas reģistrēšana, personas datu masveida uzglabāšana un ekonomisko darījumu sistemātiska atzīmēšana nav ne liberāla, ne toleranta, ne arī tālredzīga. Lai Stokholma atbalsta atvērtību, brīvību un toleranci nevis reģistrēšanu, uzraudzību un neiecietību. Turklāt es uzskatu, ka mūsu darbs Strasbūrā ir jāpārtrauc.

Priekšsēdētājs. – Pirms es dodu vārdu *Stolojan* kungam, es vēlētos sveikt mūsu viesi, bērnu, kurš sēž 505. vietā. Man ir īpašs prieks, redzot, ka bērniem interesē Eiropas jautājumi un mūsu iestādes, jo ir svarīgi augt par eiropiešiem jau no agras bērnības.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Es novēlu Zviedrijas prezidentūrai panākumus, un es uzskatu, ka noteiktās prioritātes ir tādas, kādas mēs esam gaidījuši. Nākamie seši mēneši ir būtiski Eiropas pilsoņiem un Eiropas Savienībai. Tie ir būtiski tajā ziņā, vai mūsu valstis gatavojas pārvarēt ekonomikas krīzi nākamajā gadā, vai tomēr vēl vienu gadu virs ekonomikas stāvēs liela jautājuma zīme.

Ir izvirzīti daudzi priekšlikumi un jaunas programmas. Tomēr es domāju, ka ir pienācis laiks mums izvērtēt Eiropas Komisijas gada sākumā sāktās ekonomikas atveseļošanas programmas ietekmi, ja tāda ir, un rūpīgi izpētīt Eiropas Savienības šī gada budžetu, lai redzētu, kuri pasākumi ir beigušies un kādus resursus mēs varam turpināt izmantot, lai nāktu klajā ar jauniem pasākumiem.

Mums ir plānoti arī ieguldījumu projekti enerģētikas nozarē, kas jau ir apstiprināti par summu aptuveni 3 miljardi eiro apmērā. Mums būs jāveic īpaši pasākumi, lai īstenotu šos projektus. Es gribētu pateikties priekšsēdētājam *J. M. Barroso* par viņa īpašo ieguldījumu, lai sāktu *Nabucco* projektu.

Visbeidzot es vēlētos, lai jūs atceraties Eiropas Savienības politisko apņemšanos attiecībā uz citām valstīm, kas arī sekmīgi pievienojas Eiropas Savienībai.

Proinsias De Rossa (S&D). - Priekšsēdētāja kungs, kā protekcionistiskas un neatkarīgas valstis mēs nevarēsim pārvarēt ne nopietno finanšu, ekonomikas un darba krīzi, ne arī klimata pārmaiņas. Bez Eiropas un eiro atbalsta mēs kā kontinents esam pazuduši, tomēr šī jautājuma risināšanu nevaram turpināt arī kā savienība, un nevaram izkļūties, ka vienīgā problēma ir daži mantkārīgi banķieri: budžeta disciplīna šo problēmu neatrisinās.

Sistēma ir iedragāta, un tā nopietni jāpārveido. Finanšu iestādes jau sākušas pretoties noteikumiem, kas nepieciešami, lai novērstu turpmāku lejupslīdi. Nepieciešams vairāk integrēt mūsu ekonomikas, kā arī klimata un enerģētikas politiku, tādējādi radot un saglabājot darbu, atbilstošus dzīvošanas un darba apstākļus. Risinājums jārod klimata pārmaiņu sammitā decembrī. Vairāk kā jebkad iepriekš mums atkārtoti jāveicina Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM). Vēl jo vairāk, Padomes priekšsēdētāja kungs, man žēl, ka jūs nepieprasījāt

Gazas joslas aplenkuma tūlītēju atcelšanu un neizrādījāt nekādu vēlēšanos atkal atsākt miera meklējumus kopā ar prezidentu B. Obama.

Kā Īrijas pārstāvis vēlos Parlamentam atgādināt, ka Īrijā ļoti raksturīga ir politiska ironija. Jonathan Swift, „Gulivera ceļojumi” (*Gulliver's Travels*) autors, reiz Lielbritānijas valdībai ierosināja, lai tā mūs iedrošina ēst pašiem savus bērnus, tādējādi cīnoties ar nabadzību. Nedomāju, ka Īrijas iedzīvotājiem Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas ierosinājums doties uz Īriju un pieprasīt Apvienotās Karalistes neatkarību no Eiropas Savienības šķistu mazāk ironisks. Tie smejas, vēderus turēdami. Būtu vērts redzēt, kā Nigel Farage, tērpies Apvienotās Karalistes karogā un rūķišu cepurē, roku rokā ar bijušo Īru republikāņu armijas (IRA) vadoni Gerry Adams un manu kolēģi Joe Higgins katrs ar savām pretrunīgajām un lemingiem līdzīgajām darba kārtībām aicinātu balsot pret Lisabonas līgumu. Esmu pārliecināts, ka Īrijas iedzīvotāji šim cirkam pateiktu to pašu, ko reiz jau teica politiskajai grupai *Libertas*: pazūdiet!

(Aplausi)

Marietta Giannakou (PPE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, patiesi, Zviedrijas prezidentūras programmā iekļauti visi jautājumi, kas svarīgi gan attiecībā uz mūsu tagadni, gan nākotni.

Sākšu ar lejupslīdi. Pieļauju, ka Zviedrijas prezidentūrai šo jautājumu nāksies izskatīt padziļinātāk. Sociālajai tirgus ekonomikai investīcijas nepieciešamas ne tikai tādos finanšu produktos, kas mūs noveduši pašreizējā situācijā, bet arī pašā ekonomikā.

Ļoti svarīgs ir darba jautājums un klimata pārmaiņu un ilgtspējīgas, arī sociālas, attīstības jautājums. Tomēr, arī šajā ziņā nepieciešama lielāka kontrole un reālas investīcijas ekonomikā. Tirgus ekonomika, kas cenšas izmantot iejaukšanās – neiejaukšanās pieeju, nav gluži tas, kas mums Eiropā nepieciešams.

Mūs patiesi satrauc ar noziedzību, tieslietām un iekšlietām saistīti jautājumi. Organizētā noziedzība ir mainījusi savu veidolu; tā noteikti ir saistīta ar terorismu un jebkāda veida nelikumīgu darbību. Tādēļ nepieciešama citādāka pieeja.

Manuprāt, saistībā ar lielu imigrantu skaitu no trešām valstīm vissvarīgāk ir noteikt, vai un kādā ziņā Eiropas Savienības attīstības politika bija patiesi izdevusies. Citiem vārdiem sakot, mums nepieciešams reāls novērtējums, un ir jānosaka, ko varējām un kas bija jāmaina, lai pareizi risinātu nelegālas imigrācijas jautājumu, jo mēs patiesībā saskaramies ne tikai ar politiskiem un administratīviem aktiem, bet arī ar cilvēkiem.

Zviedrijas prezidentūras programma ir patiesi mērķtiecīga, it īpaši attiecībā uz transatlantisko dialogu. Tomēr, arī attiecībā uz šo jautājumu mums jānosaka, vai ir lietderīgi, ka Eiropas Savienība ir nobažījusies tikai par attīstību, bet Savienotās Valstis – tikai par drošību.

Ivari Padar (S&D). - (ET) Dāmas un kungi, kā pārstāve no Igaunijas, kura ir viena no Zviedrijas kaimiņvalstīm un kuru ar Zviedriju vieno Baltijas jūra, vēlos vērst uzmanību uz prezidentūras prioritātēm, proti, Baltijas jūras stratēģiju. Stratēģija, kuru, aktīvi darbojoties, sāka Toomas Hendrik Ilves, mūsu sociāldemokrātu kolēģis no iepriekšējā Parlamenta sasaukuma un tagadējais Igaunijas prezidents, ir ļoti svarīga visai Eiropai. Tādēļ vēlos pateikties prezidentūrai, ka tā šo jautājumu noteikusi par prioritāti.

Šis ir arī labs piemērs tam, ka Parlamenta deputātu ierosinātās iniciatīvas var sniegt konkrētus rezultātus. Vēlos aicināt Zviedrijas prezidentūru, lai tā izmanto reto izdevību un īsteno Baltijas jūras stratēģiju. Lai to izdarītu, mums jānodrošina finansējums pašreiz izsmeltajai budžeta pozīcijai ES budžetā. Ceru, ka Zviedrijas prezidentūras laikā šī stratēģija ir nodota Eiropadomei. Man svarīgas ir vēl divas citas lietas: kā bijušais finanšu ministrs uzskatu, ka ir ļoti svarīgi cīnīties ar ekonomisko krīzi un īstenot pārredzamību finanšu nozarē...(*runa pārtraukta*)

SĒDI VADA: J BUZEK

Priekšsēdētājs

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Godājamais priekšsēdētāja kungs, Ž. M. Barozu, kungs F. Reinfelda kungs! Vispirms vēlos apsveikt Zviedrijas valdību par tās prezidentūras izvirzītiem mērķiem. Šis nav viegls laiks Eiropai, un tas ir pilns ar izaicinājumiem. No daudzām nozīmīgām prioritātēm, ko Zviedrija ir izvirzījusi savai prezidentūrai, es vēlos pievērst uzmanību Eiropas Savienības Baltijas jūras reģiona stratēģijai, īpaši tai sadaļai, kas attiecas uz energotirgus drošību. Kopēja Eiropas energotirgus drošība nav iespējama, kamēr Eiropā pastāv sašķelti un savstarpēji izolēti tirgi gan elektrībā, gan gāzē. Vēsturisku iemeslu dēļ Baltijas jūras reģionā šī problēma ir izteikta. Lai risinātu šo problēmu un diversificētu enerģētikas piegādes risku, mums

ir nepieciešama vienota Eiropas Savienības enerģētikas politika. Šādas politikas stūrakmenim ir jābūt ne tikai energoefektivitātei un atjaunojamiem resursiem, bet arī vienotai elektrības un gāzes tirgus izveidei ar funkcionējošiem starpsavienojumiem. Eiropas Savienības Baltijas jūras reģiona stratēģija ir solis pareizā virzienā. Tas paredz pakāpeniski savienot energotirgus šajā reģionā, pārvarot starpsavienojumu trūkumus un veidojot kopējus tirgus mehānismus. Padomju Savienības okupācijas mantojums Baltijas jūras reģionā ir saskaldīts un daļēji izolēts tirgus, kas palielina mūsu energopiegādes riskus. Mūsu nākotnes izaicinājums ir mainīt šo situāciju, tā arī palielinot mūsu kopējo enerģētikas drošību. Es novēlu Zviedrijas prezidentūrai veiksmi enerģiski uzsākt šo nozīmīgo darbu. Paldies par uzmanību!

Åsa Westlund (S&D). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, ja vēlamies panākt labu un starptautisku vienošanos par klimata pārmaiņām, tad mums jāieklaušas, ko saka citu valstu pārstāvji. Ja tā darīsim, sapratīsim, ka, pirmkārt, nepieciešams, lai ES un citas valstis uzņemtas lielāku atbildību attiecībā uz emisiju samazināšanu savā valstī. Otrkārt, nepieciešams, lai ES un rūpnieciski attīstītās valstis skaidri formulē, kādus ekonomiskus ieguldījumus tās sniegs, lai atbalstītu nabadzīgāku valstu darbu attiecībā uz klimata pārmaiņām.

Tas, ka līdz šim Zviedrijas valdība ir bijusi pret to, diemžēl mazina iespējamību panākt labu vienošanos Kopenhāgenā. Tas jāsaprot arī Ministru padomei, un tādēļ uzdošu divus jautājumus. Vai Zviedrijas prezidentūra ir gatava sniegt ieguldījumu un lielāko daļu ES emisiju samazināšanas veikt Zviedrijā, lai tiktu panākta laba starptautiska vienošanās par klimata pārmaiņām? Kad tā plāno ierosināt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz nabadzīgo valstu darbu finanšu un klimata pārmaiņu jomā?

Tunne Kelam (PPE). - Priekšsēdētāja kungs, vēlos sveikt Zviedrijas prezidentūru par to, ka tai bijusi vēsturiska iespēja, proti, virzīt ES uz Lisabonas līguma īstenošanu.

Gribu minēt trīs punktus. Pirmkārt, ārkārtīgi svarīgi, lai jaunā Komisija pēc iespējas drīzāk būtu operatīva. Iestāžu nenoteiktība nevar attaisnot jaunas Komisijas izveides atlikšanu. Šie apgalvojumi šķiet patiesi liekulīgi. Lai pārvarētu ekonomisko krīzi un radītu jaunas darba vietas, mums nepieciešama neatkarīga un novatoriska Komisija, kas ir stingrāka nekā jebkad iepriekš.

Otrkārt, vēlos uzslavēt Zviedrijas prezidentūru par to, ka tā uzņēmusies vadību Baltijas jūras stratēģijas īstenošanā, kuru sāka Eiropas Parlaments. Tomēr, šai stratēģijai ir īpaša budžeta pozīcija, kas vēl joprojām ir tukša. Paļaujoties tikai uz *ad hoc* projektiem, uz pozitīvām vides stāvokļa pārmaiņām Baltijas jūrā nevaram cerēt. Mums noteikti nepieciešams koordinēts atbalsts no ES budžeta līdzekļiem.

Treškārt, Igaunijai Stokholmas programma ir ļoti svarīga. Tajā jāietver arī programma attiecībā uz mūsdienīgu informācijas tehnoloģiju lietojumu. Vai plašu IT sistēmu darbības pārvaldības aģentūras izveidošana brīvības, drošības un tiesiskuma jomā palīdzētu šīs stratēģijas īstenošanā?

Alf Svensson (PPE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, sveicu jūs jaunajā amatā. Vēlos pateikties *Fredrik Reinfeldt* par neparasto pārskatu un ziņojumu. Mēs visi ceram uz lieliem sasniegumiem Kopenhāgenā. Tomēr, jāuzsver, ka šis būs starptautisks pasākums. Uz šo pasākumu liktas patiešām lielas cerības, taču uzdrīkstos teikt, ka nebūs pasaules gals, ja apmierinātas nebūs visas politiskās grupas.

Protams, ir uzsvērt ekonomiskā krīze. Lielās grupas un uzņēmumi vienmēr piesaista uzmanību. Vēlos uzsvērt, ka par maziem un uzticīgiem apakšuzņēmējiem nedrīkstam aizmirst arī tad, ja runa ir par finanšu jautājumiem. Vēlos uzsvērt arī Baltijas jūras stratēģijas īpašās vērtības. Uzskatu, ka Baltijas jūras stratēģija varētu palielināt likumību visā Eiropas Savienībā. Ir iespējams glābt Eiropas lielāko iekšzemes jūru. Un tas arī jādara. Baltijas jūras stratēģija var palīdzēt pārbaudīt noziegumu tendences un nelikumīgu tirdzniecību. Šis ir arī svarīgs vides jautājums, par kuru, iespējams, Kopenhāgenā nepieciešama atsevišķa konference.

Man prieks, ka darba kārtībā ir arī Horvātijas un Slovēnijas pārrobežu risinājumi un ka risināts tiek arī Kipras jautājums. Mēs visi ļoti vēlamies to atrisināt. Uzskatu, ka, ES pievienojot Īslandi, un ne tik tālā nākotnē arī Norvēģiju, redzēsim, kā Eiropas Savienībā pakāpeniski tiek paplašināts arī ziemeļu reģions.

Nesen prezidentam *Barack Obama* bija neparasta runa par Āfriku Āfrikā. Man ir iemesls uzsvērt, ka Zviedrija ar savu darbu var lepoties, un ceru, ka arī turpmāk varēsim droši apgalvot, ka Eiropā valda solidaritāte.

Ivo Belet (PPE). - (NL) Uzskatu, ka gan mēs, gan Eiropas projekts nonācis krustcelēs. Lisabonas līgums, Kopenhāgenas konference par klimata pārmaiņām un enerģiska pieeja attiecībā uz finanšu un ekonomiskās krīzes pārvarēšanu ir trīs lieliski jautājumi, kurus jums nāksies risināt turpmākos sešus mēnešus. Veiksmīga to atrisināšana Eiropai būtu patiešām milzīgs solis pareizajā virzienā.

Protams, jūs zināt, ka liels vairākums Parlamenta deputātu ir gatavi atbalstīt šo mērķi, un es vēlos jums asprātīgi teikt, ka suņi rej, bet karavāna iet tālāk. Neļaujiet krīzei novērst jūsu uzmanību no mūsu mērķa un misijas. Uzskatu, ka mums jākoncentrējas uz būtiskāko.

Premjerministr *Reinfeldt*, ļaujiet man jums norādīt vienu lietu. Ļoti svarīgi ir koncentrēties uz vienu no mūsu svarīgākajām prioritātēm, proti, uz agresīvu plānu attiecībā uz automobiļu rūpniecību Eiropas Savienībā. Manuprāt, līdz šim mums tāda plāna nav bijis, vai arī tas bijis nepilnīgs. Domāju, ka jūs mums piekritīsiet. Vēl noteikti nav par vēlu. *Opel* glābšanas plāns norit pilnā sparā, un pasaule, pat Eiropa, nav brīva no protekcionisma dēmoniem. Tie tepat vien ir, un Zviedrijas sabiedrību tas skar tāpat kā Beļģiju, Franciju, Vāciju un Slovākiju. Mēs visi esam vienā laivā.

Nepieciešams, lai šī četras valstis šī jautājuma risināšanā izrāda solidaritāti viena pret otru un veic koordināciju, nevis veicina „katrs pats par sevi” pieeju. Mēs nedrīkstam viens otram kaitēt. Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka jums ir lieliska iespēja sadarboties ar Komisijas priekšsēdētāju – tas pats attiecas arī uz Komisiju – un izstrādāt kopīgu plānu mūsu automobiļu ražotnēm un virzīt tās pretī 21. gadsimtam.

Uzskatām, ka Eiropas pašreizējās automobiļu montāžas ražotnēs iespējams radīt energoefektīvus un videi nekaitīgus automobiļus; *Barroso* kungs un *Reinfeldt* kungs, mēs jūs atbalstām un rēķināties ar jums.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Mūsaprāt, Zviedrija tā pati Eiropa vien ir. Šī valsts ir labklājības, drošības un brīvības iemiesojums, un jautājumi par cilvēktiesībām un brīvībām tajā ir tikpat svarīgi kā bažas par ekonomiku un klimata pārmaiņām. 2009. gada 30. jūnijā ES dalībvalsts parlaments pieņēma valodas likumu, kas izvirza noteikumu, ka gadījumā, ja kāds, arī ikviens no jums, šis valsts galvaspilsētu nesauc tās īstajā nosaukumā, kāds tas ir valsts oficiālajā valodā – Bratislava – bet gan izmato tās vācisko vai attiecīgi ungāru nosaukumu – *Presburg* vai *Pozsony* – tad šai personai, iespējams, nāksies maksāt sodu 5 000 eiro apmērā. Valodas likuma paskaidrojuma rakstā teikts, ka valsts valodas aizsargāšana zināmos gadījumos neievēro vārda brīvību un tiesības uz privātumu. Eiropas Savienība, kas pieņem šādu likumu vairs nav brīva Eiropa. Lūdzu, lai Zviedrijas prezidentūra dara visu, kas iespējams, lai šis likums tiktu anulēts un lai Slovākijas valsts vadītājs to neparaksta.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Vēlos vērst jūsu uzmanību uz divām no Zviedrijas prezidentūras prioritātēm, kuras priecājos redzēt šajā sarakstā. Pirmā no prioritātēm ir nepārprotama opozīcija diskriminācijai, rasismam, antisemitismam, ksenofobijai un homofobijai. Uzskatu, ka šī jautājuma nozīmīgumu īpaši izceļ tas, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanās dažādās Eiropas valstīs bija skaidrs atbalsta līmenis labējiem. Tas ikvienam, arī Parlamentam un pašreizējai prezidentūrai, uzliek atbildību nodrošināt, lai visvieglāk ievainojamie nenokļūst riskantā situācijā. Mums jādara viss iespējamais, lai novērstu demokrātu un ekstrēmistu partiju sadarbību. Daudzos gadījumos ļoti labs piemērs ir jau iepriekš minētais Slovākijas valodas likums, kas, kā jau minēts, ir ļoti diskriminējošs. Otra prioritāte, kuru vērtēju atzinīgi, ir to Eiropas pasākumu kopuma pieņemšana, kas veicina romu kopienu integrāciju.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, starp Zviedrijas prezidentūras prioritātēm ir arī Eiropas Savienības paplašināšanas turpināšana un Lisabonas līgums. Vācijas Konstitucionālais tribunāls nesen nolēma, ka Lisabonas līgumu iespējams pieņemt tikai tad, ja tiek saglabātas *Bundestag* un *Bundesrat* priekšrocības. Tas, savukārt, liek apšaubīt Eiropas federalisma ideju. Tādēļ Lisabonas līgums izrādās juridisks nezvērs. To pamanījuši ne tikai vācieši, bet arī Polijas un Čehijas prezidenti. Referendumā izrādījās, ka to pamanījuši arī īri. Šajā saistībā Zviedrijas prezidentūrai jāsāk Eiropas mēroga debates par visu 27 dalībvalstu parlamentu nozīmi, kā arī jāizveido jauns Eiropas suverēno valstu sadarbības modelis.

Tas nepieciešams, lai Zviedrijas prezidentūra vairāk ieklausītos Eiropas pilsoņos. Vēlu tai veiksmi.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Arī es vēlos uzslavēt premjerministru *F. Reinfeld* par to, ka viņš līdz galam piedalījies šajā diskusijā. Mēs gādāsim, lai prezidentūra īsteno trīs svarīgās prioritātes. Pirmā no tām ir Stokholmas programma tiesiskuma, brīvības un drošības jomā. Mums jānodrošina, lai vienošanās par šo programmu tiktu panākta pēc iespējas drīzāk. Otrā prioritāte ir Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta īstenošana. Mēs gādāsim, lai jūs, premjerministra kungs, īstenotu paktu, par kuru vienošanās notikusi jau pagājušajā gadā. Treškārt, pagājušajā mēnesī Eiropadomes sanāksmē tika panākta vienošanās par izmēģinājuma projektu attiecībā uz sloga dalīšanu imigrācijas jomā. Premjerministra kungs, jūs sagaida daudz darba, un, lai nodrošinātu šī darba izpildi, mēs kopā ar priekšsēdētāju jūs cieši uzraudzīsim.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Tā kā *Dag Hammarskjöld* no Zviedrijas sevi uzskata par Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) locekli, tad viņai zināms, ka bez reprezentatīvām un par likumīgām iestādēm nav iespējams politisks spēks, kas nepieciešams, lai risinātu jautājumus attiecībā uz Kyoto2, Dohas sarunu kārtu

vai Tūkstošgades attīstības mērķiem, kā arī lai regulētu globālo ekonomiku, nemaz nerunājot par cilvēktiesību aizstāvēšanu.

Ļoti žēl, ka Zviedrijas prezidentūra samierinās ar neoficiālajām un strīdīgajām G20 pamatnostādņēm. Traģiski, ka tagad, kad prezidents B. Obama paziņojis savu apņemšanos veikt globālu pārvaldību, Eiropas Savienībai, kuru J. M. Barroso, citējot ANO ģenerālsekretāra teikto, dēvēja par pasaules lokomotīvi, nav līdera un jebkādas stratēģiskas vīzijas šajā jomā. Tā vietā esam tikai dzirdējuši pāvesta izteikumus par nepieciešamību steidzami reorganizēt ANO Drošības padomi un Bretonvudsas iestādes.

Priekšsēdētāja kungs, kādēļ Zviedrijas prezidentūra atsakās veicināt to, lai Eiropa veic ANO Drošības padomes piespiedu reformu, pieprasot Lisabonas līguma spēkā stāšanos.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līguma referendums šī gada 2. oktobrī, Īrijā būs viens no svarīgākajiem notikumiem Zviedrijas prezidentūras pilnvaru laikā.

Īrija dažādās darbības jomās ir saņēmusi tiesiskās garantijas. Tas ievērojami mazina bažas, kas Īrijas iedzīvotājus pārņēma pagājušā gada referendumā. Tas ir saistošs tiem no mums, kas uzskata, ka balsojums par Lisabonas līgumu sniegs Īrijai iespēju šo vienošanos panākt arī Portugālē.

Ja Lisabonas līgums gūs panākumus – un es ceru, ka tas izturēs referendumu – par Komisijas locekļiem varēs nominēt dažādu valstu pārstāvjus. Lisabonas līguma atbalstītāji nevar būt bezrūpīgi. Mums jādara viss, kas mūsu spēkos, lai nodrošinātu izdošanos.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ļoti vēlos pateikties premjerministram F. Reinfeldt par to, ka viena no viņa prioritātēm ir nepieciešamība izveidot sadarbību ar austrumu kaimiņvalstīm. Vēlos viņam pateikties arī par to, ka Zviedrija iesaistījusies Austrumu partnerības attīstīšanā.

Šajā saistībā vēlos norādīt, ka turpmākos sešus mēnešus Eiropas Savienībai un Zviedrijas prezidentūrai nāksies saskarties ar problēmām, kas saistītas ar cilvēktiesību neievērošanu Baltkrievijā. Jau sešus mēnešus apcietinājumā turēti trīs uzņēmēji: Avtukhowich kungs, Leonov kungs un Osipenko kungs; viņi vēl nav saņēmuši taisnīgu tiesu. Vienpadsmit no divpadsmit jauniem aktīvistiem, kas 2008. gada janvārī piedalījās demonstrācijās, sodīti ar brīvības atņemšanu; pirms vairākām dienām vienam no tiem piespriests gadu ilgs cietumsods. Premjerministra kungs, turpmākos sešus mēnešus, lūdzu, pievērsiet uzmanību cilvēktiesību pārkāpumiem Baltkrievijā.

Fredrik Reinfeldt, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ceru, ka varu izteikties īsi, ietaupot ierobežoto laiku, kuru izsmēlu jau iepriekš.

(Priekšsēdētājs uz brīdi pārtrauca runātāju)

Zinu, ka gaidāt balsojumu. Ļaujiet man jums pateikties par to, ka esat labi pārstāvējuši savas grupas. Varu manīt jūsu nepacietību un cerības, kuras liekat uz Zviedrijas prezidentūru, kā arī to, ka vēlaties, lai sarunās par klimata pārmaiņām mēs būtu dzinējspēks un lai sāktu rīkoties attiecībā uz finanšu krīzi un ekonomikas lejupslīdi. Jūs pieminējāt mūsu Baltijas jūras stratēģiju, mūsu Stokholmas programmu, mūsu pastāvīgās pūles turpināt paplašināšanos, un es vēlos jums visiem pateikties par atbalstu, kuru šajā saistībā gaidām no jums.

Tāpat es zinu, ka pāreja uz Lisabonas līgumu ļaus mums atkal tikties un šoruden sniegs mums daudz darāmā. Daudzi ministru kabineta ministri šodien ir šeit – ar mani. Esam ņēmuši vērā un cītīgi sekojuši jūsu jautājumiem un viedokļiem. Ceru uz ciešu sadarbību un tikšanos atkal rudenī.

Priekšsēdētājs. – Arī mēs ceram uz pastāvīgām sarunām un sadarbību ar prezidentūru. Eiropas Parlamentam tas ir ļoti svarīgi. Ir mūsu amata pilnvaru termiņa sākums. Mums ir daudz darāmā un Zviedrijas prezidentūra ir labs sākumpunkts. Liels jums paldies, premjerministra kungs.

Vēlos pateikties Eiropas Komisijas priekšsēdētājam.

(Aplausi)

Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – (GA) Atzinīgi vērtēju Zviedrijas prezidentūras priekšlikumu šīs prezidentūras laikā koncentrēties uz politikas nevis konstitucionāliem jautājumiem.

Tomēr, Padome ir nolēmusi ignorēt Īrijas iedzīvotāju demokrātiski pausto gribu un īstenot Lisabonas līgumu.

Diemžēl, politikas pamatnostādnes, pēc kurām tā vadās, ir tā pati neveiksmīgā deregulācijas un liberalizācijas darba kārtība. Šī nav piemērota reakcija uz ekonomisko krīzi. Gluži pretēji. Tādējādi tiek turpināta tā pati politika, kas izraisījusi šo krīzi. Tieši šī pati politika tiek stiprināta arī Lisabonas līgumā.

Mums tiek apgalvots, ka Lisabonas līgums nepieciešams, jo tas sastādīts vairākus gadus. Taču Lisabonas līguma projekts tika izveidots un par to vienojās vēl pirms krīzes. Tas pamatots ar politiku, kas palīdzēja izraisīt krīzi. Šīs novecojušās politikas izmantošana būtu katastrofāla. Tā tikai pastiprinātu krīzi.

Jaunam laikam nepieciešama jauna politika un jauns līgums.

Runājot par klimata pārmaiņām, ir svarīgi, lai Zviedrijas prezidentūra darītu visu iespējamo, lai Kopenhāgenā panāktu vēlamu rezultātu.

Diane Dodds (NI), rakstiski. – Jaunievelētajai Zviedrijas prezidentūrai ir daudz izaicinājumu, tomēr vislielākais no tiem ir nepieciešamība nodrošināt, ka ES ievēro dalībvalstu suverenitāti un neaizskar Eiropas iedzīvotāju demokrātiskās tiesības.

Pārsteidzīgi pildot Lisabonas līgumā aprakstīto federālistu darba kārtību, pārāk bieži tiek ignorētas iedzīvotāju bažas un intereses.

Skatoties nākotnē redzams, ka šīs prezidentūras laikā tiks veikti sagatavošanās darbi attiecībā uz 2013. gadā paredzēto kopējās lauksaimniecības politikas reformu. Diskusijās un debatēs par zivsaimniecības politikas reformu vērā jāņem to reģionu viedoklis, kas tieši atkarīgi no lopkopības, piemēram, Ziemeļīrijas viedoklis.

Smagās finanšu krīzes laikā mūsu pienākums ir palīdzēt mūsu vēlētājiem un aizsargāt tos. ES nedrīkst radīt šķēršļus turpmākai ekonomikas izaugsmei un stabilitātei.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības Padomes Zviedrijas prezidentūras antisociālā programma draud izvērst neoliberālu politiku. Neskatoties uz tādu kapitālisma līderu liecībām Eiropas Savienībā, kas aizmirsuši, ka viņu politika ir galvenais ekonomiskās un sociālās krīzes iemesls, šī programma atspulguļo nebeidzamus centienus īstenot šo politiku.

Lai gan šīs programmas priekšastādīšanā Zviedrijas prezidentūras teiktais attiecās uz iedzīvotājiem un bezdarba problēmām, tā neminēja nevienu pašu pasākumu, kas mainītu esošo politiku, kura izraisījusi šīs problēmas. Gluži pretēji. Tā uzsvēra brīvu konkurenci, arī pakalpojumus un ārējo tirdzniecību, visdažādākajos reģionos. Lai atveseļotu finanšu tirgu, atsāktu Stabilitātes pakta piemērus un aizstāvētu neoliberālismu, tā uz spēles likusi visu. Tas noteikti radīs jaunus uzbrukumus sociālajām un darba tiesībām.

Tāpat tā arī uzstāja, lai 2. oktobrī, Īrijā notiktu jauns referendums par Lisabonas līgumu, turpinot Īrijas iedzīvotāju šantāžu, lai pēc iespējas drīzāk izpostītu sabiedrisko pakalpojumu jomu un ierobežotu sociālās tiesības arī sociālā nodrošinājuma, veselības aprūpes, ūdensapgādes, sociālās aizsardzības un darbinieku tiesību jomā. Ir acīmredzams, ka tā iesniegs tādus jaunus priekšlikumus direktīvām, kas mudina ieņemt nostāju, kas bija ierosināta priekšlikumos, kuri pagājušajā Parlamenta sasaukuma laikā tika noraidīti.

Lívia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Sveicu jaunievēlēto prezidentūru un ceru, ka Zviedrija kā trešā Padomes locekle turpinās to darbu pie romu sociālās integrācijas, kas sākts Francijas un Čehijas prezidentūras laikā. Čehijas prezidentūrai, kuras pilnvaru laiks iet uz beigām, bija daudz šķēršļu, tomēr kopējie sasniegumi romu integrācijās jomā ir pozitīvi. Patiesībā, pirmais forums, kas saistīts ar romu integrāciju, notika aprīlī, Prāgā. Savukārt, jūnijā Eiropadome, aicinot Komisiju un dalībvalstis cīnīties ar nabadzību un romu sociālo atstumtību, stiprināja vispārīgos mērķus attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām romiem.

Lai panāktu romu sociālo integrāciju, tajā pašā dokumentā Padome pieņēma arī kopīgus Prāgā izklāstītus pamatprincipus, aicinot, lai publiskās politikas veidotāji tos ielāgo un ievēro. Pamatojoties uz rezultātiem, ko līdz šim sasniegusi trijotne, ceru, ka Zviedrijas prezidentūra jautājumam par romiem pievērsīs lielāku uzmanību nekā iepriekš. Piemēram, ceru, ka jautājums par vizuāli atšķirīgajām minoritātēm Eiropā nākamajā konferencē par iekļaujošu darba tirgu, kas notiks oktobrī, un Vienlīdzīgu iespēju sammitā, kas notiks novembrī, būs prioritāte. Patiesi, runājot par iedzīvotāju skaitu, jāteic, ka tas ir ievērojami lielāks nekā iedzīvotāju skaits Baltijas reģionā, kas izvirzīts par šīs prezidentūras prioritāti. Es arī ceru, ka Zviedrijas prezidentūra

neaprobežosies ar jau pieņemtu teorētisku pieeju, bet gan lietos pamatnostādnes arī praksē un sāks attiecīgi rīkoties.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā Lisabonas līguma spēkā stāšanās iespējamību, Zviedrijas prezidentūras prioritātei – Stokholmas programmai – ir jāatbalsta brīvības, drošības un tiesiskuma jomas stiprināšana, kā arī jāveicina ekonomiskā aktivitāte pašreizējās krīzes laikā.

Ja Stokholmas programma izdosies, Eiropa tās pilsoņiem būs daudz pieejamāka. Veiksme būs manāma, īstenojot visu Eiropas pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības, kā arī visus abpusējas atzīšanas principus ES līmeņa civillietās un krimināllietās.

Zviedrijas prezidentūrai ir jāturpina darbs, ko veica Francijas un Čehijas prezidentūras, kuru prioritātes bija visiem ES strādniekiem sniegt pilnīgu piekļuvi Kopienas darba tirgum un nodrošināt brīvību, kas ir Eiropas pilsonības simbols.

Lai to panāktu, dalībvalstīm aktīvi jāiesaistās konkrētās darbībās, kas palīdzētu likvidēt tās robežas Eiropas Savienībā, kas traucē pilsoņu brīvu pārvietošanos, jo pilsoņi, kas strādā citā dalībvalstī, saskaras ar administratīvām un juridiskām problēmām.

Pārvietošanās brīvībai jābūt visu ES pilsoņu realitātei, it īpaši ekonomiskās krīzes laikā, kas uzsver nepieciešamību veicināt darbaspēka neierobežotu mobilitāti. Šī mobilitāte var būt pašregulējoša un nodrošināt elastīgumu, kā arī samazināt nelikumīgu nodarbinātību un bezdarba līmeni.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai mūsdienās nākas saskarties ar lieliem izaicinājumiem: ekonomiskā un finanšu krīze, satraucošs bezdarba līmeņa pieaugums un klimata pārmaiņas. Pašlaik bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir 8,9 %, lai gan 19 % jauniešu, kas jaunāki par 16 gadiem un 19 % vecāku cilvēku ir pakļauti nabadzības riskam. Cilvēki zaudē darbu, daudzi uzņēmumi bankrotē un valstu budžetos ir iztrūkums. ES Zviedrijas prezidentūrai ir liela atbildība par saviem pilsoņiem. Tai ir jāsniedz tiem cerība par labākiem dzīves apstākļiem, jāpanāk, ka visi saņem, un jāliek pamati ekonomikas atveseļošanai. Zviedrijas prezidentūras prioritāšu sarakstā ir tādi pasākumi, kā lielāka energoefektivitāte, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana un ES energoapgādes drošība. Ceru, ka ES Zviedrijas prezidentūra sāks jaunu labklājības laiku un sniegs ekonomisko attīstību, kas ilgs turpmākos 40-50 gadus. Uzskatu, tagad vairāk nekā jebkad iepriekš mums jāiegulda izglītībā, pētniecībā, energoefektivitātē un par visu vairāk – ES iedzīvotājos. Zviedrija ir slavena ar savu sociālo politiku un augsto dzīves līmeni. Tādēļ es, gluži tāpat kā citi Eiropas Parlamenta deputāti un ikviens Eiropas pilsonis, vēlos jums novēlēt veiksmi. Ceram, ka šis pilnvaru termiņš vērs durvis uz labāku nākotni.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Zviedrijas prezidentūras prioritātes paplašina ES antisociālos uzbrukumus. ES mērķis ir nosargāt eiro apvienošanas kapitāla ienesīgumu, noveļot kapitālistiskās lejupslīdes slogu uz darba ņēmējiem un tautu. Zviedrijas prezidentūra Lisabonas līguma ietvaros cenšas paātrināt kapitālisma pārstrukturēšanas procesu. Neskatoties uz uzbrukumiem, kas vērsti pret darba ņēmējiem, tiek samazinātas darba algas un pensijas, sagrautas darba attiecības, darba ņēmēju tiesības, sociālā aizsardzība un apdrošināšanas sistēmas. Veselības aprūpe un izglītība pārvērsta par ienākumu avotu.

Videi nekaitīga tautsaimniecība radīta tā, lai, aizbildinoties ar cīņu pret klimata pārmaiņām, būtu iespējams radīt ienesīgas darbības nozares, kas rada kapitālu.

Stokholmas programma par cīņu pret terorismu un organizēto noziedzību arī turpmāk centīsies īstenot buržuāzijas politisko sistēmu, lai varētu cīnīties pret tautas reakciju un veikt represīvus pasākumus pret imigrantiem.

Baltijas jūras stratēģija, apmaiņā pret savas pozīcijas stiprināšanu attiecībā uz imperiālistu konkurenci, Eiropu vienojošajiem monopoliem ES austrumu robežai blakus esošajās valstīs sniedz iespēju izmantot agresīvāku pieeju.

Izmantojot uzkrītošu apspiešanu un kā aizsegu tai piedāvājot garantijas, tie cenšas iegūt īru pozitīvos balsojumus, lai varētu īstenot pretautisko Lisabonas līgumu.

SĒDI VADA: G PITTELLA*Priekšsēdētāja vietnieks***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem sīkāk sk. protokolu)

6.1. Eiropas Parlamenta kvestoru ievēlēšana (pirmā, otrā un trešā balsošanas kārtā)

– *Pirms balsošanas*

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka jums kas jāpaskaidro. Veiksim testu. Šajā testā mēs varam balsot tikai par diviem cilvēkiem – piemēram, *Luciano Pavarotti* un *Montserrat Caballé*. Tomēr, vēlāk kvestoru balsošanā varēsim balsot par pieciem cilvēkiem. Es tikai vēlējos to atgādināt, jo daudzi deputāti ir apjukuši. Tikai šī testa laikā varam balsot par diviem cilvēkiem, pēc tam – īstajā balsojumā – tie būs pieci.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēlos ne tikai pateikties par *L. Pavarotti* izvirzīšanu priekšplānā, bet arī šo to teikt. Vai pēc tam, kad būsim atzīmējuši divus kandidātus, mums savs balsojums jāapstiprina, vai arī varam to atstāt tādu, kāds ir.

Carlo Casini (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tā kā ne visi ir sapratuši mutisko paskaidrojumu pirms balsošanas, būtu labi vēlreiz kārtīgi paskaidrot balsošanas gaitu.

Priekšsēdētājs. – Uzskatu, ka balsojuma rezultāts pierādīs, cik ātri apgūta procedūra.

– *Pēc balsojuma*

Saskaņā ar Reglamenta 16. pantu un 15. panta 2. punktu kvestoru prioritārā secībā nosakāma pēc tā, kā tie ievēlēti. Jaunā Prezidija sastāvs tiks paziņots Eiropas Kopienų iestāžu priekšsēdētājiem.

6.2. Komiteju skaitliskais sastāvs

Priekšsēdētājs. – Ar šo balsojums ir noslēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.45 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: G PITTELLA*Priekšsēdētāja vietnieks***7. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)****8. Irāna (debates)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Irānu.

Carl Bildt, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, man ir liels gods pirmo reizi mūžā šeit atrasties. Ceru, ka turpmāko sešu mēnešu laikā šeit atradīšos neskaitāmas reizes, lai runātu par visdažādākajiem jautājumiem.

Mūsu darba kārtībā šoreiz ir jautājums par Irānu. Pirms izskatām šo jautājumu padziļināti, vēlos Irānai izteikt visdziļāko līdzjūtību saistībā ar šodienas traģisko negadījumu. Mums patiesi žēl bojā gājušo, un izsakām līdzjūtību visiem, kurus tas ietekmē.

Acīmredzot, situācija Irānā ir ļoti svarīgs jautājums Zviedrijas prezidentūras darba kārtībā. Maigi izsakoties, tas saistīts ar vēlēšanu rezultātu un jautājumiem, kas pēc tām radušies, kā arī ar politiskajiem notikumiem, kuri kopš tā laika notikuši.

Uzskatu, ka visi zināt, ka attiecībā uz šiem notikumiem Eiropas Savienība ir ieņēmusi ļoti stingru un principiālu nostāju. Esam vairākkārt atkārtājuši, ka Irānas iestādēm ir patiesi jāizmeklē un jānoskaidro vēlēšanu laikā radušies jautājumi. Tāpat ļoti skaidri esam reaģējuši uz Teherānas ielās notiekošo. Esam nosodījuši apspiešanu, vardarbību un spēka pielietošanu miermīlīgās demonstrācijās; mēs nosodām žurnālistu, plašsaziņas līdzekļu, saziņas un protestantu apspiešanu. Tas ir pretēji ne tikai mūsu pārstāvētajām normām un vērtībām, bet, protams, arī tik daudzu irāniešu izteiktajai vēlmei pēc atvērtākas sabiedrības, kas vairāk orientēta uz reformām.

Tas ir skumji. Mēs paliekam pie savas principiālās politikas, lai gan vēlamies pavisam ko citu – jaunas un labākas attiecības ar Irānu. Tā ir bagāta valsts, kura var tik daudz ieguldīt pasaules un sava reģiona attīstībā. Mēs ceram, ka pēc kāda, ne pārāk ilga, laika būs iespēja izveidot patiesi jaunas attiecības.

Pirms beidzu savu runu, ļaujiet man minēt tikai vienu jautājumu, kas mūsu prātus nodarbina jau diezgan ilgi. Irānas iestādes apcietinājumā paturējušas daudzus Eiropas misiju dalībniekus un dažus Eiropas pilsoņus. Esam pastāvīgi sazinājušies ar Irānas iestādēm, lai apspriestu šos jautājumus. Uzskatām, ka apsūdzības, kas celtas pret šiem cilvēkiem, ir nepamatotas, un varu jums apgalvot, ka sarunas ar Irānas iestādēm turpināsim visos iespējamajos veidos, kamēr šie jautājumi tiks apmierinoši atrisināti, proti, kamēr iepriekš minētās personas tiks atbrīvotas.

Catherine Ashton, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, šī man ir pirmā iespēja visus godājamos deputātus sveikt jauna Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Komisijas vārdā varu apgalvot, ka ļoti ceram uz konstruktīvu sadarbību ar jums. Protams, arī attiecībā uz dažiem vissteidzīgākajiem starptautiskajiem jautājumiem, ar kuriem mums nākas saskarties. Šodienas debāšu tēma noteikti ir viens no šiem jautājumiem. Mana kolēģe *Benita Ferrero-Waldner* šonedēļ ir izbraukumā, un man piedāvāja šodien Parlamentā runāt viņas vārdā, par ko man arī liels prieks.

Parlamentam ir svarīga nozīme, lai saglabātu un attīstītu Eiropas Savienības attiecības ar Irānas Islāma Republiku. Apmaiņas vizītem starp Parlamenta Irānas delegāciju un *Majlis* locekļiem jau ir bijusi svarīga nozīme savstarpējās sapratnes veicināšanā. Parlaments ir izveidojis vairākus instrumentus, kas ir svarīgs pamats ES darbībām Irānā, un Komisija cer, ka turpmākajos gados varēs turpināt veiksmīgi lietot šos instrumentus.

Šodienas debātes veicinājušas Irānas nesenās parlamenta vēlēšanas un tām sekojošie notikumi. Tomēr, kā prezidentūra jau minēja, Irānas politiķu un politikas novērtējums galvenokārt ir Irānas pilsoņu ziņā. Tā plašāka nozīmība nav apšaubāma, un mums šiem notikumiem cieši jāseko līdzi.

Eiropas Savienība par situāciju Irānā pēc parlamenta vēlēšanām ir ieņēmusi ļoti skaidras nostājas un šajās nostājās palikusi vienota. Esam izrādījuši cieņu Irānas suverenitātei, tomēr izteicām lielas bažas par pēcvēlēšanu vardarbību. Tā būtu rīkojušies arī tad, ja tiktu zaudētas dzīvības, vai neievērotas tiesības jebkurā citā valstī.

Apgalvojumi, ka Eiropa iejaukusies Irānas vēlēšanās vai jebkādā veidā iesaistījusies pēcvēlēšanu protestos, ir nepamatoti. Tomēr, miermīlīgu demonstrāciju apspiešana, cilvēku patvaļīga turēšana apcietinājumā un plašsaziņas līdzekļu barga cenzūra ir cilvēktiesību pārkāpumi, kurus nevar uzskatīt par valsts iekšējām lietām. Neskatoties uz pašreizējo delikāto situāciju Irānā, Komisija cieši nolēmusi uzturēt dialogu. Tā tas bijis pirms vēlēšanām, un tā tas turpināsies arī tagad.

Eiropas Savienībai un Irānai ir daudz kopīgu un steidzamu interešu, arī cīņa pret narkotiku tirdzniecību un atbalsts bēgļiem no Afganistānas. Lai risinātu šos jautājumus, nepieciešama sadarbība un pastāvīga mūsu uzmanība. Ceram, ka Irāna mums piekritīs.

Komisija turpina meklēt veidus, kā lietot Kopienas instrumentus, veicot konstruktīvas darbības Irānā. Piemēram savstarpējo sapratni varam palielināt, turpinot mūsu sadarbību *Erasmus Mundus* akadēmiskās apmaiņas programmā.

Esam pārliecināti, ka Eiropas Savienībai atvērti jātur visi iespējamie saziņas kanāli ar Irānu. Saistības ar Irānu mums jācenšas panākt visos iespējamajos līmeņos. Ja iespējams un nepieciešams, esam gatavi turpināt un paplašināt sadarbību arī turpmāk.

Mums ir daudz atšķirību ar Irānas valdību. Dažas no tām ir ļoti nopietnas. Mēs aicinām, lai Irānas valdība mums pievienojas un dialogā mēģina rast risinājumus attiecībā uz šīm atšķirībām. Tikai, savstarpēji cienot vienu otru un apspriežot mūs šķirošos izaicinājumus, varam cerēt, ka izdosies tos pārvarēt. Eiropa nekad nav atteikusies no šāda veida diskusijām, un neatsakās arī tagad.

Visbeidzot, es pievienojos prezidentūrai un izsaku līdzjūtību šodienas aviokatastrofā iesaistīto irāniešu un amerikāņu ģimenēm.

Jacek Saryusz-Wolski, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos atspulguļot gaisotni, kāda valdīja Ārlietu komitejas, kuras pilnvaru laiks iet uz beigām, neparastās sanāksmes laikā, pagājušajā trešdienā, jo nebija laika, lai sasauktu jaunu komiteju.

Visi ļoti labi zina faktus, tāpēc nekavēšos pie tiem. Savienības pienākums ir uzsvērt cilvēktiesību universālo dabu, ļoti cieši sekot līdzi cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā un aizrādīt Irānai par nežēlību un vardarbību. Pagājušajā nedēļā Ārlietu komiteja un delegācija attiecībām ar Irānu tikās ar Irānas pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem. Šie aspekti mums šķiet svarīgi.

Mēs pilnībā apstiprinām Prezidentūras, Padomes un Komisijas līdz šim izteiktos paziņojumus un ieņemtas nostājas. Tomēr, prasām, lai Padome nodrošina, ka ES dalībvalstis un to vēstnieki Teherānā pilnībā ievēro ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un spīdzināšanas novēršanu. Mums jāpanāk, ka Komisija, gluži tāpat kā mēs, neatlaidīgi cenšas izmantot visus pieejamos līdzekļus. Mums jāizmanto Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments un jāatbalsta un jāstiprina civilās sabiedrības organizācijas Irānā. Tāpat mums jāpieliek visas pūles, lai atjaunotu saistības ar Irānas pilsonisko sabiedrību tādos neapstrīdamos jautājumos, kā cīņa pret narkotiku tirdzniecību, bēgļi, akadēmiskās apmaiņas programmas un žurnālistu vizītes Eiropā. Šie ir tikai daži no jautājumiem. Tie varētu veicināt tiešus personiskos kontaktus un uzlabot vārda brīvību šajā valstī. Spiediens uz cilvēktiesībām, bet ne nošķirtība! Dialogs jārisina pat tad, ja tas ir ļoti sarežģīts.

Šis Irānai ir ļoti sarežģīts un saspringts periods. Atlikts tik ļoti svarīgais jautājums par kodolieročiem, un mūsu jautājums ir šāds: kāda būs turpmākā rīcība? Soda sankcijas ir viens no iespējamajiem pasākumiem, Kas tiek izskatīts. Mēs patiešām uzskatām, ka Savienībai ir jārod veids, kā atkal par šiem jautājumiem uzsākt dialogu ar Irānu. Nekad nav bijusi tik liela nepieciešamība veidot uzticību un stingru diplomātisko procesu kā tagad. Mums jāpiedāvā pilnīgs atbalsts Padomes un Komisijas pūlēm. Savukārt, Eiropas Parlamentam, izmantojot nostiprināto saikni ar *Majlis*, jāturpina stiprināt mūsu un Irānas attiecību parlamentārās diplomātijas aspekts.

Richard Howitt, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Neatkarīgi no tā, ko cilvēki domā par Irānas prezidenta vēlēšanu rezultātiem, nav šaubu par to, ka protestos, kas šajā valstī notikuši pēc vēlēšanām, ir ievainoti desmitiem — simtiem — cilvēku, ir nogalināti desmitiem cilvēku, un izskatās, ka tūkstošiem cilvēku ir aizturēti kā politiskie ieslodzītie. Tādēļ visam Parlamentam vajadzētu nevilcinoties paust nosodījumu par šiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kā arī nosodīt šķēršļus, kuri kopš vēlēšanām tiek likti brīvai žurnālistikai.

Kā saistībā ar Ārlietu komitejas sanāksmi pagājušajā nedēļā minēja Saryusz-Wolski kungs, mums arī vajadzētu atzīt, ka viens no labākajiem veidiem, kā noteikt, vai vēlēšanas norit brīvi un godīgi, ir uzaicināt vēlēšanu uzraudzītājus novērot procesu, un Eiropas Savienībai šajā nodarbē ir laba pieredze. Šodien šajā sēžu zālē mums vajadzētu piezīmēt, ka Komisijai mūsu vārdā nebija pārliecības, ka tie varēja paveikt neatkarīgu, godīgu un objektīvu darbu, un tādēļ mums nav pamatota iemesla sacīt, ka mēs ticam vēlēšanu rezultātiem.

Mūsu sirdis jūt līdzi irāņiem, kuri ir ievainoti, aizturēti vai kuru cilvēktiesības ir pārkāptas. Domās mēs galvenokārt esam kopā ar viņiem, taču es arī lūdzu Parlamentu neaizmirst to irāni, kurš bija Lielbritānijas vēstniecības darbinieks. Viņš ir aizturēts un pilnīgi nepamatoti apsūdzēts nemieru kūdīšanā. Mūsu sirdis jūt līdzi arī Irānas varas iestāžu aizturētajam studentam no Francijas. Mums jāuzslavē mūsu kolēģi no Zviedrijas prezidentūras, kuri šīs valstis aizstāvēja un kuri nodrošināja saskaņotu Eiropas Savienības reakciju, un jālūdz viņiem turpināt to darīt.

Visbeidzot, man ir kauns, ka šajās debatēs pirmajā Lielbritānijas Nacionālās partijas uzrunā to pārstāvēs deputāts, kurš pagājušajā piektdienā aprakstīja islāmu kā „vēzi, no kura Eiropai vajadzētu atbrīvoties, veicot ķīmijterapiju”. Tas neatspoguļo Lielbritānijas tautas viedokli; tā nav Eiropas attieksme pret islāmu. Mums vajadzētu pret to iebilst gluži tāpat, kā mēs iebilstam pret starptautisku negodīgumu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – (NL) Irāna ir liela valsts ar senu un notikumiem bagātu vēsturi, iespaidīgu kultūru un lielu iedzīvotāju skaitu, kurā dominē jaunieši. Turklāt Irāna atrodas vienā no visjutīgākajiem planētas reģioniem. Visu šo iemeslu, kā arī līdzciecības pret mūsu līdzcilvēkiem dēļ nebūsim vienaldzīgi pret Irānā notiekošo! Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa neatbalsta režīma maiņu ar spēku. Taču mēs uzskatām, ka visām pasaules tautām, tostarp irāņu tautai, ir tiesības izvēlēties un nomainīt savus vadītājus, ja tie vairs neatbilst tās prasībām.

Vēlēšanas režīmā, kas pašreiz valda Irānā, neatbilst starptautiskajiem standartiem par brīvām un godīgām vēlēšanām, un situācija pēdējās prezidenta vēlēšanās ne ar ko neatšķirās. Tomēr, neskatoties uz stingrajiem Irānā pastāvošajiem ierobežojumiem, lielas sabiedrības masas atteicās pieņemt oficiālos rezultātus un devās ielās protestēt. Irāņu tautu nepārlicināja ārkārtīgi ierobežotais rezultātu pārskats, un tādēļ protesti turpinājās.

Protesti tika apspiesti īpaši vardarbīgā veidā, un joprojām notiek apsūdzību izvirzīšana. Mēs stingri nosodām šīs apsūdzības un aicinām Irānas varas iestādes nekavējoties tās atcelt un atbrīvot visus ieslodzītos. Nekavējoties jāpārtrauc arī ārvalstu žurnālistu, NVO darbinieku un Teherānā izvietoto ārvalstu vēstniecību irāņu darbinieku apsūdzēšana.

Dāmas un kungi, priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisija! Režīms, kas vērsas pret saviem iedzīvotājiem un saviem jauniešiem, šādā veidā zaudē visu savu leģitimitāti, pie tam ne tikai savā valstī, bet arī starptautiskajā vidē. Tādēļ ir īpaši tragiski, ka šiem dramatiskajiem atgadījumiem ir jānotiek laikā, kad Amerikas Savienoto Valstu prezidents ir paudis vēlmi uzsākt dialogu ar Irānu. Irāna ir viena soļa attālumā no tā, lai zaudētu vēsturisku iespēju ieņemt pasaulē tādu vietu, kādu tās vēsture un kultūra ir pelnījusi.

Daniel Cohn-Bendit, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (FR) Komisāres kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tauta, kas vēlas sevi atbrīvot, rada mūsos apbrīnu un solidaritāti. Tā ir noticis ar irāņu tautu. Taisnība, ka šīs vēlēšanas beidzās pirms vispār sākās, taču pat šajās vēlēšanās mēs redzējām, ka irāņu tautai izdevās atrast Ahilleja papēdi, lai paustu savu vēlmi pēc brīvības un demokrātijas.

Taisnība, ka mēs esam ieinteresēti uzturēt dialogu ar Irānā valdošajiem — teroristu — spēkiem, to neviens neapstrīd. Taču tai pat laikā mēs nevaram vienkārši pievērsties parastajai darba kārtībai. Teherānā notikušais ir šausminošs. Spīdzināšana Irānas cietumos ir ikdienišķa parādība, taču tas nenotiek tikai ar Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem. Šajos cietumos ik dienu tiek spīdzināti arī irāņu vīrieši un sievietes.

Tādēļ Eiropai ir jāpaceļ balss. Es zinu, ka ir grūti noteikt līdzsvaru starp irāņu tautas interesēm un aizsardzību un mūsu pašu interesēm, kuras ne vienmēr sakrīt. Tomēr pat tad, ja tas ir sarežģīti, ir svarīgi uzsvērt, ka mēs katru dienu izrādām irāņu tautai solidaritāti. Es aicinu Komisiju un Padomi izanalizēt *Nokia* un *Siemens* lomu un Eiropas ieroču atbildību par irāņu tautas apspiešanu. Galu galā ir neiedomājami, ka Eiropas lielle uzņēmumi varētu būt tie, kas ir mudinājuši Irānas valdību apspiest savas tautas brīvību un alkas pēc tās.

(Aplausi)

Struan Stevenson, *ECR vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Vai, sēžot un debatējot par nesen notikušo sacelšanos Irānā, mēs saprotam, ka Irānas varas iestādes ir likušas pakārt vairāk nekā 50 studentu līderus — apcietinātos nemierniekus —, ka uz ielām tika nogalināti vairāk nekā 200 cilvēki, to vidū arī *Neda*, kura ir kļuvusi par starptautisku un ļoti pārliecinošu pret Irānas iedzīvotājiem izvērstā fašistiskā režīma nežēlības simbolu? Vai, turpinot izmantot Irānas valdības lielākā biznesa partnera stāvokli, mēs patiešām uzskatām, ka nauda ir svarīgāka nekā dzīvība?

Kādēļ mēs neesam sagatavojušies ieviest stingrākas sankcijas? Kādēļ mums kā Parlamentam neatteikties no mūsu Delegācijas attiecībām ar Irānu, kura jebkurā gadījumā pēdējo piecu gadu laikā ir kļuvusi tikai un vienīgi par padevīgu Briselē izvietotās Irānas vēstniecības mikrofonu, kas darījis kaunu ES iestādēm? Atbrīvosimies no tās un sāksim stingras sarunas ar Irānas varas iestādēm! Tā ir vienīgā valoda, ko viņi saprot.

Helmut Scholz, *GUE/NGL vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisāres kundze, ministra kungs, dāmas un kungi! Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu ļoti satrauc Irānā notiekošā vardarbība. Arī mēs visstingrākajā veidā nosodām nežēlīgo izturēšanos pret demonstrantiem. Mūs ārkārtīgi satrauc neskaitāmo aizturēto cilvēku liktenis, un mēs aicinām nekavējoties tos atbrīvot, mēs arī uzskatām, ka visam Eiropas Parlamentam vajadzētu rīkoties tāpat.

Mēs arī kritiski vērtējam plašsaziņas līdzekļos un citu valstu valdību aprindās izplatītos komentārus, kuros izmantoti Irānas pilsoņu likumīgie iebildumi. Pat visnesenākie notikumi Irānā neattiecas uz plānus par militāru darbību pret Irānas kodoliekārtām. Mana grupa noraida šādas stratēģijas. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam skaidro paziņojumu, ko izteica prezidents *B. Obama*, kurš atteicās „dot zaļo gaismu” Izraēlai saistībā ar uzbrukumu Irānai. Arī ASV prezidents tic diplomātijai. Irāna ir suverēna valsts. Vienīgie, kam ir tiesības pieņemt lēmumus par pārmaiņām sabiedrībā, ir tās iedzīvotāji. Suverēnas valsts valdībai ir jābūt atvērta pret vēlmi ieviest pārmaiņas, un tai ir jāievieš politisks risinājums.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Apsveicu jūs ar ievēlēšanu. Represijas pret pilsoņiem, kuri apstrīd vēlēšanu rezultātus, plašsaziņas līdzekļu cenzūra un opozīcijas vajāšana apstiprina

demokrātijas trūkumu Irānā. Līdzīgas situācijas ir sastopamas arī citās valstīs, piemēram, Ķīnā, taču Irānas gadījumā ir lielāks pamats bažām.

Pirmkārt, bažas raisa tās hegemoniskās ambīcijas, kas izpaužas kā Irānas iebrukšana kaimiņvalstīs, piemēram, Basras rajonā Irākā, un tās atbalsts *Hezbollah* Libānā. Otrkārt, bažas rada reliģiskā ekstrēmisma spēcīgā ietekme uz Islāma Republikas politisko varu. Pirms dažām stundām dziedātājai — irāņu dziedātājai — tika piespriests piecus gadus ilgs cietumsods par reliģijas goda aizskaršanu, bet 12 sunītiem — nāvēssods.

Prezidents M. *Ahmadinejad* daudzkārt ir paziņojis, ka viņa galvenais politiskais mērķis ir iznīcināt Izraēlas Valsti. Turklāt satraukumu rada Irānas vēlme bez starptautiskas kontroles izstrādāt kodolprogrammu.

Ņemot vērā faktu, ka Irāna ir viena no lielākajām gāzes un naftas ražotājām, izskatās, ka tās patiesais mērķis ir izstrādāt kodolieročus acīmredzamā nolūkā — lai varētu šantažēt reģiona valstis un visu starptautisko sabiedrību. Tādēļ visai Eiropas politikajai kopienai ir jāiegulda lielas pūles, lai panāktu pareizo līdzsvaru starp opozīciju ajatollas režīmam un atbalstu mērenajam un reformistiskajam irāņu elementam, kurš pastāv un ir aktīvs.

Šajā ziņā, lai atbalstītu visus pašreizējās apspiestības upurus, varētu izmantot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta finanšu resursus. Tomēr jebkura veida politiskā iejaukšanās būs efektīva vienīgi tad, ja visas Eiropas valstis apvienosies un rīkosies kā viena valsts.

Krisztina Morvai (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Lai panāktu likumību un ticamību, ļaujiet man kā cilvēktiesību jomas advokātei ar 20 gadus ilgu pieredzi starptautiskā darbībā lūgt Parlamentam rūpīgi aplūkot situāciju cilvēktiesību jomā Trešās pasaules valstīs un citās valstīs, kas neietilpst ES, un arī lūgt daudz ciešāk pievērsties situācijai demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā Eiropas Savienībā un jo īpaši manā valstī Ungārijā. Ļaujiet man padalīties ar dažiem faktiem.

2006. gada 23. oktobrī notika liela demonstrācija par godu 1956. gada revolūcijas gadadienai, kurā piedalījās aptuveni 100 000 cilvēku. To organizēja lielākā opozīcijas partija *Fidesz*, kura ir labi pārstāvēta arī *EPP* grupā, un būtībā tā šogad uzvarēja vēlēšanās Ungārijā. Demonstrantu pūli bija vidusšķiras ģimenes, vecāka gadagājuma cilvēki un bērni, un necilvēcīgā Ungārijas policija brutāli uzbruka šim pūlim, sēžot zirgu mugurās un izmantojot asaru gāzi un gumijas lodes, vairāki simti cilvēku tika nopietni ievainoti. Šajā pasākumā vairāki simti cilvēku tika arī nelikumīgi aizturēti un spīdzināti cietumā.

Kopš tās dienas pēdējo trīs gadu laikā līdz pat pavisam nesen pagājušajām dienām, kad policija nelikumīgi aizturēja un nežēlīgi izrīkojās pret 216 miermīlīgiem demonstrantiem, ikvienā pasākumā, kurā tika pausts nosodījums valdībai, un tas nebija ne Irānā, ne Ķīnā, ne Hondurasā, bet gan ES valstī, notika viens un tas pats — policijas īstenotas masveida nežēlības un nelikumīgas aizturēšana.

Vai drīkstu jums lūgt apvienoties spēkiem ar mani un, ignorējot politisko piederību, palīdzēt noskaidrot, kas notika, atrast vainīgos, mēģināt panākt taisnīgu attieksmi pret upuriem un lūgt jums kā Eiropas Savienībai mēģināt pielikt punktu šai cilvēktiesību masveida pārkāpšanai ES, lai panāktu, ka situācijas cilvēktiesību jomā pārbaude Irānā vai jebkurā citā valstī ārpus ES ir uzticama un likumīga.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Esmu šeit, lai runātu par Irānu, un vispirms vēlos pievienoties tiem, kas izteica līdzjūtību šā rīta lidmašīnas avārijas upuriem.

Dāmas un kungi! Es piekřītu daudzajiem jau izteiktajiem uzskatiem par situāciju Irānā pēc vēlēšanu procesa. Šis process nebija ne brīvs, ne godīgs, un tas ir ļāvis prezidentam M. *Ahmadinejad* un radikālāko režīma nozaru pārstāvjiem saglabāt varu, vardarbīgi apspiežot demonstrantus, neļaujot žurnālistiem darīt savu darbu un mēģinot iekšējās nekārtībās vainot iedomātu ārēju savvērestību, vienlaikus sniedzot nepareizu informāciju, lai noslēptu patiesību.

Ir skaidri zināms, ka Irānas režīmam ir nodarīts ievērojams kaitējums gan iekšēji, gan saistībā ar tā ārējo tēlu. Turklāt ir sašķelta oligarhija, kurai pēdējo desmitgažu laikā piederēja vara, un tas ietekmēs režīma stabilitāti. Tai pat laikā tautas vidū turpinās augt neapmierinātība, jo īpaši tad, ja atkal netiks palielinātas naftas cenas un laika gaitā neuzlabosies ekonomiskā situācija.

Eiropas Savienībai ir jāsaglabā vienota nostāja un jāturpina nosodīt Irānā izdarītos pārkāpumus. Tai vajadzētu pieprasīt lielāku cilvēktiesību ievērošanu, un mums arī jāmeklē veidi, kā palīdzēt pilsoniskajai sabiedrībai, jo īpaši tām nozarēm, kuru pārstāvji vēlas, lai to valstī ievērotu demokrātisko plurālismu un cilvēktiesības. Mums nevajadzētu radīt vilšanos nozarēm, kas lūkojas rietumu, tostarp Eiropas Savienības, virzienā.

Taču saistībā ar Irānu mēs arī nedrīkstam aizmirst draudus, ko rada šis valsts kodolprogramma, jo tai ir destabilizējoša ietekme uz reģionu un kodolieroču neizplatīšanu kopumā. Ir būtiski, lai Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis turpinātu sadarbību šajā jautājumā, un es esmu pārliecināts, ka tā būs Zviedrijas prezidentūras prioritāte.

Mums ir pilnībā jāiesaista Krievija un Ķīna, kuras ir Drošības padomes pastāvīgās locekles. To atbalsts ir būtisks, lai vienotos par šā nopietnā drauda risinājumu, un, lai to izdarītu, ir vajadzīga starptautiskās sabiedrības vienotība un stingrība. Tādēļ es atzinīgi vērtēju rezolūciju, ko pagājušajā nedēļā par šo jautājumu pieņēma G8 sanāksmē.

Dāmas un kungi! Pēdējo nedēļu notikumi atklāti demonstrēja pašreizējo Irānas vadoņu ekstrēmismu un radikālismu; ir skaidrs, ka starptautiskā sabiedrība nevar atļauties, ka viņi iegūst kodolieročus.

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Es grasījos sākt savu pirmo runu šajā plenārsesijā, paužot atzinību par to, ka debates par situāciju Irānā neizraisīja Irānas dominēšana plašsaziņas līdzekļos, ko vēlāk attiecīgi aizstāja Ķīna, Hondurasa, G20 sanāksme u. c.

Diemžēl pēc Irānā nesen notikušās sunītu kaujinieku sodīšanas ar nāvi šī valsts un tajā izdarītie cilvēktiesību pārkāpumi atgriezās avīžu pirmajās lapās. Taču es domāju, ka Parlamenta darba kārtību ārpolitikas jautājumos vajadzētu ietekmēt nevis ziņu saturam, bet gan paša Parlamenta atbildības izjūtai un pārdomātai un saskaņotai reakcijai, kas atbilst tā augošajai lomai Eiropas Savienības ārpolitikā, jo īpaši cilvēktiesību jomā.

Šāda loma, priekšsēdētāja kungs, ietver visu šajā jomā ES pieejamo instrumentu pastāvīgas izmantošanas uzraudzību, un Irānas gadījumā mums nevajadzētu pilnībā nošķirt dialogu par kodolieročiem no vispār neesošā politiskā dialoga par cilvēktiesībām.

Strukturēts dialogs par cilvēktiesībām ir pārtraukts kopš 2004. gada. Mums nav sadarbības un tirdzniecības nolīguma, kurā iekļaut klauzulu par demokrātiju, mums neizdevās nosūtīt vēlēšanu uzraudzības misiju, un Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta līdzekļi ir ļoti nelieli.

Mums, Parlamentā un visā Eiropas Savienībā, ir efektīvāk jāizmanto instrumenti, kas mums ir pieejami un kurus esam sev nodrošinājuši. Daži šā Parlamenta deputāti un Irānas opozīcijas pārstāvji ir aicinājuši pilnībā pārtraukt attiecības ar Irānas režīmu un neatzīt jauno valdību.

Mēs stingri nosodām politiskās represijas un vārda brīvības apspiešanu Irānā, taču mēs neuzskatām, ka mums jāatsakās no tā, ka esam spēks, kas var aizstāvēt un aizsargāt cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu un novērst nabadzību pasaulē. Lai to izdarītu, priekšsēdētāja kungs, mums ir vajadzīgs dialogs, sarunas un diplomātija, un mums ir jāmeklē kopējas intereses un jāveido civilizāciju alianse. Es aicinu Padomes prezidentūru to darīt.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Parlaments vairākkārt ir apspriedis Irānā notikušos cilvēktiesību pārkāpumus, un patiesībā šodien mēs to darām vēlreiz. Mums neizdosies mainīt diktatoru šausminošo rīcību tikai ar vārdiem. Ir pienācis laiks praktiskai rīcībai. Cilvēku, kuri alkst brīvības un drosmīgi izgāja ielās, nežēlīgajai slepkavībai ir jāliek mums uzņemties zināmu atbildību par šā kriminālā režīma vājināšanu. Šādam režīmam nav vietas 21. gadsimtā. Eiropas valdībām ir jāziņo par Irānas režīmu ANO Drošības padomei un jāpieprasa, lai starptautiskā tiesa sauc pie atbildības vainīgos, galvenokārt Ali Khamenei un Mahmoud Ahmadinejad.

Irāņu tauta vēlas brīvību, un mums ir jāatbalsta aicinājums rīkot brīvas vēlēšanas ANO uzraudzībā. Parlaments nedrīkst saglabāt savu Delegāciju attiecībām ar Irānu, kuru tās pēdējā sanāksmē diktatūras režīms pārvērtā par instrumentu, ar ko ietekmēt mūsu Parlamentu. Mums ir jāparāda, ka mēs nesadarbojamies ar diktatūrām.

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Pagājušajā gadā es pildīju uzraudzītāja pienākumus 1956. gada revolūcijas atceres dienā Budapeštā. Es varu apstiprināt, ka Dr. Morvai pamatoti kritizē tos, kuri satraucas par Irānu un tai pat laikā ignorē cilvēktiesību pārkāpumus šeit, Eiropā.

Es ticu, ka neviens no šeit klātesošajiem ECR grupas biedriem nebūs tik liekulīgs, lai nosodītu Irānu par vardarbības lietošanu vēlēšanās, kamēr David Cameron ir viens no cilvēkiem, kas sponsorē *Unite Against Fascism* — galēji kreiso kriminālnoziedznieku organizāciju, no kuras īstenotās iebiedēšanas un vardarbības regulāri cieš nacionālistu disidenti Lielbritānijā. Tas pats attiecas uz pieciem pašreizējiem leiboristu, liberālo demokrātu un toriju deputātiem, kuru kauna traips ir atbalsts Lielbritānijas nodokļu maksātāju naudas

izlietošanai, lai uzturētu savu miliciju, kura pārtrauc opozīcijas sanāksmes un uzbrūk saviem oponentiem ar ķieģeļiem, šautrām un āmuriem.

Taču mana galvenā piebilde ir šāda — vienalga, cik labi domāta un pat pamatota ir šeit paustā Irānas kritika, tā tiks izmantota kā kara propaganda varenās un savtīgās interesēs, kas saistītas ar ieguvumiem, ko radītu militārs uzbrukums šai valstij. Neokonservatīvisma pārstāvji, naftas uzņēmumi, celtniecības korporācijas un Saūda Arābijas vahabi mullas — viņi visi vēlas, lai suverēno Irānas Valsti iznīcinātu agresīvs karš. Pat Eiropas liberāļi nav tik naivi, lai vēlreiz noticētu meliem par masu iznīcināšanas ieročiem, tāpēc kā jauns *casus belli* tiek iesaistītas cilvēktiesības.

Nepievienojiet šīs vietas balsi korim, kas kūda uz karu — Rietumu trešo nelietderīgo uzbrukumu islāma pasaulei. Vai, ja citādi nevarat, tad nedzeniet karā — kuru izraisīt un pamatot palīdzēs liekulīgā retorika — vienmēr drosmīgo britu „lielgabalu gaļu” — astoņpadsmitgadīgus zēnus no Mērsejas, Temzas un Tainas. Viņu vietā sūtiet savus dēlus, kurus atsūtīs mājās zārkos vai bez kājām, rokām un veselā saprāta, vai arī nebāziet degunu svešās darīšanās.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nevainīgu cilvēku nāve vienmēr ir traģēdija. Taču, ja tie mirst, aizstāvot tādas vērtības kā brīvība vai patiesība, varam teikt, ka viņu ciešanas nav veltas, kā tas bija ar upuriem nesenajos notikumos Irānā. Ja režīma pārstāvji šauj uz demonstrantiem, iesloga oponentus cietumā, spīdzina un nogalina tos, situācija ir kļuvusi ļoti slikta. Vienīgais cerības un optimisma avots ir tāds, ka šie notikumi var parādīt politiķiem un sabiedrībai visā pasaulē Irānas režīma patieso seju, kura ir spējīga uz tādu rīcību, kas ir ļoti tālu no mūsdienīgās pasaules minimālajiem standartiem. Uz režīma rokām ir asinis. Mums vajadzētu to atcerēties un strādāt, lai mainītu situāciju, kuru mēs nevaram pieņemt. Šādā situācijā vienmēr rodas jautājums — ko mēs varam darīt? Nu, mēs varam atbalstīt jau izteiktās prasības un priekšlikumus.

Pirmkārt, Irānas varas iestādēm ir jāpārtrauc vardarbība pret cilvēkiem, kuru viedoklis atšķiras no režīma uzskatiem. Tādu valstu kā Irāna gadījumā starptautiskajai sabiedrībai ir jāuzrauga un jāgarantē cilvēka pamattiesību ievērošana.

Otrkārt, Irānā ir jānotiek brīvām un godīgām vēlēšanām, kurās var kandidēt visi kandidāti, nevis tikai tie, kuri ir saņēmuši attiecīgu atļauju. Starp citu, tiem, kuri pieņem lēmumus par tiesībām kandidēt vēlēšanās, pašiem nav demokrātiska mandāta. Vēlēšanu godīgums ir jāapstiprina neatkarīgiem ārējiem novērotājiem, pretējā gadījumā vēlēšanas būs bezjēdzīgas.

Treškārt, mums ir jādara viss iespējama, lai nodrošinātu, ka risinājumi Irānā ir mierīgi un politiski, un tas nozīmē, ka mums jāatbalsta tie irāņi, kuri savā valstī vēlas būtiskas pārmaiņas, tādas pārmaiņas, kas nozīmēs, ka Irānu pārvaldīs godīgu vēlēšanu uzvarētāji un ka Irāna pārstās apdraudēt pasaules drošību.

Trimdā esošā Irānas opozīcijas līdere *Rajavi* kundze ir teikusi, ka Irānā notikušais ir režīma beigu sākums. Es no sirds ceru, ka *Rajavi* kundzei ir taisnība.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es pateicos Zviedrijas prezidentūrai par apsvērumiem, kas tika sagatavoti pirms mūsu debatēm; manuprāt, tie bija līdzsvaroti, un tiem izdevās likt mums saprast, kādu atbildību mūs lūdz uzņemties. Saistībā ar to es gribētu izteikt savu novērojumu, kas radies pēc tam, kad es, tāpat kā tik daudzi citi, it visur televizoru ekrānos redzēju pūļus, kas kaut kādā veidā uzjundīja pēdējās dienās notikušos protestus.

Tomēr, lai gan ir taisnība, ka Irāna ir teokrātija, kurā fundamentālisms ir veidojis vēlmi turēt varu savās rokās, izliekoties, ka tas tiek darīts Dieva vārdā, pēdējo dienu laikā mēs arī esam redzējuši, ka cilvēki iziet ielās un patiešām sauc „Dievs ir ļoti labs”. Kas par atšķirību! Šī atšķirība izskatā, gribā, ko šie cilvēki ir pauduši, un apņēmībā nebūt vardarbīgiem liek mums saprast, ka Irānā nav mirusi mīlestība pret brīvību un patiesību, mīlestība pret savu tautu un mīlestība un cieņa pret ikvienu.

Ar trīsdesmit gadus ilgu teokrātiju, trīsdesmit gadus ilgu sistemātisku cilvēku iznīcināšanu nepietika, lai izdzēstu atmiņas, kas mums katram mīt sirdī. Mums pret to ir jābūt lojāliem. Šā fakta dēļ, šīs mīlestības pret patiesību un mīlestības pret brīvību dēļ mums ir jāziedojas bez nosacījumiem, un tam vajadzētu palielināt ikviena atbildības sajūtu, jo, pirmkārt un galvenokārt, Parlaments nelūdz Eiropas iestādes ievērot stingrību un apņēmību un likt sevi sadzirdēt tādēļ, lai iegūtu geopolitisku nozīmi, bet gan tādēļ, lai norādītu, ka, kamēr tas pārstāv šo politisko projektu, ko mēs dēvējam par vienotu Eiropu, Eiropas iestādes nedrīkst pamest novārtā mīlestību pret brīvību un patiesību, kas mīt visos cilvēkos, kuri to pēdējo dienu laikā demonstrēja.

Tunne Kelam (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Irānā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Tādēļ mūsu pirmajam secinājumam būtu jābūt šādam — Irāna vairs nav un nebūs tāda pati kā agrāk. Tā noticis tādēļ, ka miljoniem irāņu ir atteikušies būt par savu reliģisko vadoņu gūstekņiem. Izaicinot diktatūru, viņi ir parādījuši apbrīnojamu drosmi.

Tādēļ jautājums nav par to, ka tā sauktās vēlēšanas būtu safabricētas vairāk nekā parasti. Šoreiz acīmredzami viltotie balsojumi izraisīja tādus tautas protestus, ko eksperti ārpus Irānas nevarēja vai nevēlējās iedomāties.

Tas man atgādina situāciju pirms 20 gadiem Austrumeiropā, kad Rietumvalstu valdības bija gatavas ilgstoši pielāgoties un pragmatiski līdzāspastāvēt Padomju Savienības totalitārajai sistēmai, bet pēkšņi miljoniem komunistiskā režīma ķīlnieku kļuva aktīvi — viņi izaicināja sistēmu, kurai negaidot pienāca gals.

Tādēļ ir būtiski saprast, ka Eiropas pieeja Irānai nevar palikt tāda pati — vienkārši izlikties neredzam ierasto vēlēšanu safabricēšanu un sistemātiskās represijas. Ir aprēķināts, ka 30 gadus ilgās diktatūras laikā ir ieslodzīti vairāk nekā pieci miljoni cilvēku, vairāk nekā 200 000 cilvēku ir spīdzināti līdz nāvei, un pavisam nesen vairāk nekā 200 cilvēku ir nogalināti.

ES valstu valdības ir pārlieku vilcinājušās nosodīt šos nežēlīgos noziegumus un likt režīmam uzņemties atbildību par savu rīcību. Ja mēs nopietni vēlamies aizsargāt Irānas pilsoņu tiesības, mums ir jābūt gataviem izraisīt diktatoriem īstas problēmas. Ko tas nozīmē? Mums, piemēram, vajadzētu aizliegt visiem režīma līderiem ieceļot ES, mums vajadzētu paust savu sašutumu, atsaucot mūsu vēstniekus Irānā; un brīvas vēlēšanas Irānā drīkst notikt tikai ANO uzraudzībā.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Tā kā situācija Irānā pasliktinās, un demokrātijas principu pārkāpšana apdraud visa reģiona stabilitāti, mums ir jāpauž bažas un nosodījums, taču paziņojumi nedrīkst būt tikai simboliski un tukši vārdi. Atsevišķi Eiropas līderi runā par jaunām sankcijām, ko piemērot Irānai, taču tieši šobrīd ir vajadzīga diskusija par demokrātijas veicināšanu šīs valsts apakšslānī.

Es esmu poliete, un mēs Austrumeiropā zinām, cik nozīmīgas ir šāda veida darbības, lai nodibinātu demokrātiju. Demokrātijas veicināšana ir jāpielāgo politiskajai un ekonomiskajai situācijai attiecīgajā valstī, bet ES iepriekšējā pieredze demokrātijas veicināšanā Ziemeļāfrikā, Tuvajos Austrumos un Austrumeiropā ir jāpārskata un jānovērtē, lai redzētu, kas ir jādara Irānā, ko ir iespējams darīt Irānā un kas pašreizējos apstākļos šajā valstī būtu efektīvi.

Es arī vēlos jums atgādināt — ja ES vēlas, lai tai uzticas, tai ir jāveic konkrēti pasākumi arī Moldovā. Drīz — 29. jūlijā — mēs piedzīvosim jaunu pārbaudījumu ar vēlēšanām Moldovā. Eiropas Savienībai ir jādara viss, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu šajā valstī brīvas un godīgas demokrātiskas vēlēšanas. Ar runām par demokrātijas atbalstu nepietiek, Eiropas Parlamentā un Eiropas iestādēs saistībā ar šo jautājumu mums ir jābūt aktīvākiem.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Noteikti ir jāuzrauga vēlēšanu procesa norise Irānā, lai gan konflikta risinājuma sākumam vajadzētu būt Irānas varas iestāžu paziņojumam, ka tās pārtrauks pielietot spēku un atbrīvos ieslodzītos opozīcijas aktīvistus, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus, demonstrantus un citu valstu pilsoņus, kurus šobrīd vaino Irānā notiekošajā. Protams, mums ir jāatbalsta pilnīga Irānas suverenitātes ievērošana, taču mums ir arī jāatgādina Teherānai, ka tās pienākums ir ievērot Starptautisko Paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām.

Es arī gribētu paust bažas par Irānas kodolprogrammu. Teherānai ir tiesības uz miermīlīgos nolūkos izmantotu kodolprogrammu, taču tai arī ir pienākums atjaunot starptautiskās sabiedrības ticību tam, ka Irānas darbība kodolenerģijas jomā ir tikai un vienīgi miermīlīga.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu paust dziļu nožēlu par traģisko lidmašīnas avāriju, kas šodien notika Kazvīnas (Qazvin) provincē Irānā.

Šodien šeit notiekošās debates pēc notikumiem, kas norisinājās pēc vēlēšanām 12. jūnijā, ir vajadzīgas. Taču es domāju, ka mums tās ir jānotur pareizajos rāmjos. Mēs nedrīkstam nosūtīt nepareizu vēstījumu. Jebkāda tieša vai netieša saikne starp šiem notikumiem un jautājumu par kodolprogrammu ir maldinoša. Mums ir skaidri jāsaprot, ka šodien mūsu temats ir situācija Irānā demokrātijas un cilvēktiesību jomā.

Runas par jaunām sankcijām nekādā gadījumā nepalīdzēs atrisināt Irānas tautas nopietnās problēmas. Demokrātiju nedrīkst uzspiest ar šādiem līdzekļiem. Eiropas Savienībā mums ir jāpalielina centieni panākt demokrātiju un pamatbrīvību ievērošanu, taču tas jādara, iekļaujot šo jautājumu reālā politiskā dialogā un stiprinot mūsu pilsonisko sabiedrību.

Mums ir arī jāaicina turpināt izmeklēt sūdzības par krāpniecību vēlēšanu procesā un vēlreiz jāuzsver, ka tiesības uz miermīlīgu protestu ir neatņemamas katras valsts pilsoņa tiesības.

Tādēļ šodien no šīs tribīnes mums ir stingri jānosoda vardarbība un jāaicina Irānā tāpat kā jebkurā citā pasaules valstī reāli ievērot runas un vārda brīvību.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka ir labi, ka šīs debātes notiek pirmajā jaunā Parlamenta darba nedēļā. Diemžēl mūsu grupas priekšsēdētāji noraidīja rezolūcijas priekšlikumu. Es sev jautāju, kam tieši mēs šeit pievēršam uzmanību.

Rezolūcija būtu palīdzējusi disidentiem Irānā, ja mēs viņiem ar reālu paziņojumu būtu apstiprinājuši, ka par prezidenta vēlēšanām oficiāli dēvētais notikums nekādā veidā neatbilda starptautiskajiem demokrātijas standartiem, jo lielāko daļu kandidātu noraidīja Sargpadome, un nevar uzskatīt, ka pat tiem, kuriem atļāva kandidēt, tika piemēroti vienlīdzīgi nosacījumi. Tādēļ no politiskā aspekta mēs varam nevilcinoties secināt, ka izziņotie vēlēšanu rezultāti neatbilda irāņu tautas gribai.

Eiropas Savienība! Izmantosim mūsu instrumentus demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas veicināšanai aktīvi, atbalstīsim dzīvo pilsonisko sabiedrību vai pat juristus, piemēram, *Shirin Ebadi*, kas šeit aizstāv ieslodzītos bahajus. Es ticu, ka šāda politika pat īsā laika periodā šobrīd var būt veiksmīga.

(Aplausi)

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pagājušajā nedēļā — man kā jaunajam deputātam par lielu prieku — Ārpolitikas komitejas sanāksmē mēs dzirdējām irāņu filmu režisora *Makhmalbaf* kunga runu, kurā viņš mums nepārprotami pateica, ka pirms šīm vēlēšanām Irānā bija 20 % demokrātijas, taču pēc vēlēšanām, kuras, viņaprāt, bija krāpnieciskas, valstī vairs nav nekādu demokrātijas palieku.

Arī es piekritu šim aprakstam — visticamāk tās bija krāpnieciskas vēlēšanas, kurās, plašā mērogā apkrāpjot vēlētājus, tika laupītas tiesības lielākajai irāņu tautas daļai, kura aicināja īstenot pārmaiņas. Padomes priekšsēdētāja kungs, mani īpaši interesē viens jautājums — augusta vidū notiks atkārtoti „ievēlētā” *M. Ahmadinejad* inaugurācija. Kas šobrīd tiek apspriests Padomē un dalībvalstīs? Vai Eiropas Savienība un dalībvalstis tiks oficiāli pārstāvētas šajā inaugurācijā? Es patiešām ceru, ka nē, jo nedomāju, ka pēc šīm krāpnieciskajām vēlēšanām vajadzētu oficiāli pārstāvēt Eiropas Savienību vai dalībvalstis, un, lai gan es ļoti atbalstu turpmāku dialogu, Eiropas Savienību šajā inaugurācijā nevajadzētu pārstāvēt. Kāda ir jūsu nostāja šajā jautājumā? Kā tas šobrīd tiek risināts?

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā mēs zinām, apspriežot ārpolitikas jautājumus — kā šodien jautājumu par Irānu —, vienmēr pastāv risks nedaudz atpalikt no konkrētā brīža notikumiem. Taču nav šaubu, ka Eiropas Parlamentam, ja tas vēlas, var būt nozīmīga loma Eiropas un starptautiskās sabiedrības pamudināšanā uztvert pašreizējos notikumus nopietni un īstenot visas iniciatīvas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka Irānā patiešām var notikt demokrātiskas sistēmas ieviešanas process.

Pēc rūpīgās uzmanības, ko starptautiskā sabiedrība ir pievērsusi pēcvēlēšanu periodam Irānā un ielu demonstrācijām, ko Irānas režīms mēģināja vardarbīgi apspiest, ir svarīgi nodrošināt, lai situācija valstī netiek noklusēta. Realistiska attieksme nenozīmē jautājuma par Irānu izslēgšanu no dienas kārtības. Mums arī jā saglabā augsts uzmanības līmenis, un Zviedrijas prezidentūrai — kurai esmu pateicīgs par šodien izteiktajiem apsvērumiem — arī jāveicina spēcīga iniciatīva kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Krieviju un citām valstīm, lai mainītu veidu, kādā Irānā tiek risināti dažādi jautājumi — sākot ar demokrātiskām tiesībām un beidzot ar jautājumu par kodolenerģiju.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Pāris pēdējo nedēļu laikā mūs ir aizkustinājuši varonība un drosme, ko vairākkārt parādīja irāņu tauta, kurai kailām rokām nācās stāties pretī valdošo tirānu automātiskajiem ieročiem un stekiem. Lielais skaits demonstrācijas vadošo sieviešu nepārprotami apliecina irāņu apņēmību dzīvot istā demokrātijā.

Padomes priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības reakcija ir bijusi pārāk vāja un glēva. Mums ir jānosūta ļoti spēcīgs politiskais signāls, lai paustu neapšaubāmu nosodījumu par šo nepieņemamo teokrātisko diktatūru.

Risinājumu ļoti labi izklāstīja pretošanās kustības līderis, trimdā esošais *Massoud Rajavi*: Augstais līderis ir jāatbrīvo no amata un ekspertu pagaidu komitejai ir jāsauc brīvas vēlēšanas, kas notiek starptautiskā uzraudzībā. Viss cits būs laika tēršana un paildzinās šo nežēlastību.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Vai drīkst sākt, sirsnīgi apsveicot jauno Padomes priekšsēdētāju *Bildt* kungu? Es, protams, zinu, ka viņu gaida vairāki ļoti aizņemti mēneši, jo tieši viņš būs tas, uz kura pleciem visvairāk gulšies pasaules problēmas.

Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz Irānu vēlos izteikt šādas piebildes. Pirmkārt, Irānas režīms ir neparedzams. Otrkārt, es redzu, ka režīmā un jo īpaši reliģiskajās aprindās sāk parādīties sīkas plaisas. Treškārt, esmu novērojusi, ka režīms atbalsta it visu, kas šajā pasaulē ir slikts vai ietver korupciju neatkarīgi no tā, vai tas notiek Tuvajos Austrumos vai Pakistānā. Ceturtkārt, es gribētu norādīt, ka dialogs patiešām nesniedz reālu palīdzību, un, visbeidzot, es redzu, ka pilsoņi vēlas vairāk brīvības un ka viņiem šajā jautājumā ir jāsaņem mūsu — eiropiešu — atbalsts.

Es gribētu jums pajautāt, *Bildt* kungs, kādēļ Padome nevarēja izteikt stingrāku paziņojumu un kādēļ mēs esam uzklauzījuši tikai dažas valstis, kuras vienmēr vēlas rīkoties, ņemot vērā situāciju cilvēktiesību jomā?

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Protams, es gribētu sākt, nosodot notikumus Irānā un Irānas valdības īstenotās represijas, taču es vēlos pievienoties tiem, kuri aicina apvienot Eiropas iestāžu izdarīto spiedienu ar dialogu un sarunu procesa turpināšanu.

Vēsture un pieredze mums ir rādījušas, ka pilnīga attiecību ar autoritāriem režīmiem pārtraukšana nekādā veidā nepalīdz uzlabot dzīves apstākļus cilvēkiem, kuri cieš no šādiem režīmiem, turklāt tādā veidā tiek vājinātas mūsu — cilvēku, kuri aizstāv demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanu šādās valstīs — pozīcijas.

Tādēļ es uzskatu, ka mums vajadzētu izmantot visus Eiropas Savienībai pieejamos instrumentus, sākot ar Parlamentu, lai izdarītu spiedienu uz Irānas režīmu, taču tai pat laikā mums vajadzētu turpināt sarunas un dialogu — dialogu, kas izdara uz režīmu spiedienu — jo īpaši ar Augstā pārstāvja *Solana* kunga palīdzību.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Irāna šodien ir galvenais drauds starptautiskajai drošībai un stabilitātei — no vienas puses, pārkāpjot ANO rezolūcijas, tā seko mērķim apbruņoties ar atomieročiem un, no otras —, tā neatkāpjas no vēlmes fiziski iznīcināt Izraēlas Valsti.

Es ceru, ka Eiropa kopā ar prezidentvalsti Zviedriju var Irānai nosūtīt skaidru vēstījumu, norādot, ka neapspriežamās vērtības — tiesības uz dzīvību, cilvēcisko cieņu un izvēles brīvību nav atdalāmas no divpusējo attiecību attīstības, un jo īpaši tā var likt skaidri saprast, ka Izraēlas Valsts tiesības pastāvēt nav apspriežamas un Eiropa, kas ir piedzīvojusi holokaustu pati savā teritorijā, nepieļaus otru holokaustu Izraēlas Valstij un tautai.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu, lai aicinātu mūsu Parlamentu skaidri paust savu attieksmi un akceptēt finansiālās un tehniskās sankcijas pret Irānu.

Pret šīm sankcijām, protams, ir daudz argumentu, tā kā tās radīs sekas Irānas pilsoņu dzīvē. Tomēr vissliktākais Irānas pilsoņiem, priekšsēdētāja kungs, nebūtu šo sankciju radītais deficīts, vissliktākais būtu mūsu klusēšana, mūsu bezdarbība. Sankcijas, priekšsēdētāja kungs, parādītu, ka mēs neesam vienaldzīgi, un es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi.

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, mūsu Parlamentam jāpieprasa finansiālas sankcijas pret Irānu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Irānas drausmīgā teokrātiskā diktatūra jau ir vainīga pie daudziem noziegumiem pret pašu tās tautu — sākot ar bahaistu un beidzot ar homoseksuāļu pakāršanu, un tagad acīmredzami ar 50 nevainīgu protestētāju pakāršanu. Tāpēc diez vai mūs var pārsteigt nepatiesi vēlēšanu rezultāti balsošanas vispārējās krāpšanās dēļ. Es uzskatu, ka šī plaisa režīmā un režīma protestējošās jaunatnes drosme, ko es apsveicu, galu galā satrieks šo satrunējušo valdību pilnībā.

Kādā citā sanāksmē *Howitt* kungs nesen ierosināja, ka mums no šī Parlamenta būtu vajadzējis nosūtīt ES vēlēšanu novērotājus, lai apstiprinātu, vai krāpšana reāli notikusi. Nē, mēs nedrīkstam legalizēt nevienas nepatiesas vēlēšanas, kurās tiek ierobežoti kandidāti viņu reliģiskās piederības dēļ un balsis skaitītas aiz slēgtām durvīm.

Carl Bildt, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti uzmanīgi klausījos dažādus paustos vērtējumus un uzskatus. Kā jau tika teikts, šīs ir vissvarīgākās debates par vissvarīgāko tematu.

Es domāju, ka godīgi var pateikt, ka mēs esam vienoti mūsu vērtējumā par to, kas ir noticis, ko mēs esam redzējuši televīzijas ekrānos un, vissvarīgākais, ko mēs esam dzirdējuši no cilvēkiem, kas pat zina vairāk nekā var vērot televīzijas ekrānos.

Es nevēlētos piekrist tam, kurš teica, ka mēs neesam pietiekami skaidri izteikušies. Ja jūs salīdzināt, ko ir teikusi Eiropas Savienība un ko — jebkāda cita nozīmīga pasaules dalībnieku struktūra, nav šaubu, ka mēs savos izteikumos esam bijuši visskaidrākie, viskonsekventākie un visstingrākie.

Mēs būtu vēlējušies, lai šiem izteikumiem būtu lielāka ietekme nekā tagad ir, bet tā jau bieži notiek. Bet, lai gan izteikumi neapšaubāmi ir svarīgi, par to nav šaubu, mēs pirmām kārtām apspriežam to, kas ir noticis Irānā kopš vēlēšanām 12. jūnijā.

Es domāju, ka ir svarīgi arī vērst uzmanību uz to, ko mēs redzējām televīzijas ekrānos pirms 12. jūnija, jo tā bija nedaudz savādāka Irāna nekā tā, ko mēs bijām raduši redzēt. Režīmā noteikti pavidēja dzīvīgums, plurālisms, acīmredzama vēlme pēc pārmaiņām, atklātības, reformām. Vai tā bija irāņu vairākuma izpausme vai nē, no ārpuses par to ir ļoti grūti spriest, bet, ka tas bija nozīmīgi, pierādīja ne tikai sagrāves spēks, ko mēs redzējām pēc 12. jūnija. Tāpēc, nosodot to, ko mēs redzējām pēc tam, mums nevajadzētu aizmirst to, ko mēs redzējām pirms tam, kā arī to, kāda nozīme tam bija ilgtermiņā.

Es domāju, ka mēs esam vienoti tajā, ko mēs sakām un ko mēs domājam. *Saryusz-Wolski* kungs, *Cohn-Bendit* kungs un *Mauro* kungs ir burtiski pateikuši vienu un to pašu, ja mēs skatāmies uz viņu vērtējumu. Bet vissarežģītākais nav tas, ko mēs sakām, vissarežģītākais ir tas, kā mēs rīkojamies, sastopoties ar šādu situāciju. Es domāju, ka mums jādarbojas, ievērojot divus nosacījumus.

Pirmais ir pilnīgi skaidrs. Eiropas Savienībai skaidri jāaizstāv cilvēktiesības un demokrātija jebkur un jebkādos apstākļos. Politikā ir iespējams apsvērt arī citus faktoros, bet tie nekādā veidā nedrīkst mūs novirzīt no mūsu uzdevuma konsekventi aizstāvēt cilvēktiesības. Tāpēc mums jānosoda slepkavošana, sodīšana ar nāvi. Mums jāaicina atbrīvot aizturētos. Mums skaidri jāaicina pilnībā ievērot brīvību un tiesības, kādas ir katram cilvēkam mūsu pasaulē.

Otrkārt, un es domāju, ka te varētu būt dažas domstarpības, mums arī jābūt gataviem iesaistīties. Es to saku, atzīstot, ka tā ir daudz sarežģītāka politika nekā tikai stāvēt aizmugurē, neko nedarīt vai censties norobežoties — tas ir viegli, iesaistīties ir grūti. *Kelam* kungs atsaucās uz mūsu vēsturisko pieredzi un līdzsvarujošu darbību, ko tā rada. Bet tas, ka mums Eiropā ir zināma vēsturiska pieredze — kas šeit netiek izpausta ne vismazākā mērā — varbūt ļauj mums riskēt šajā virzienā.

Mums nekad nevajadzētu uzskatīt, ka diplomātisks dialogs var sakārtot visus jautājumus, kas šeit tiek risināti — tas nav iespējams. Katrā konkrētajā gadījumā parādīsies citi faktori. Bet mums nevajadzētu aizmirst arī to, ka ir daži jautājumi, kur mūsu pienākums ir meklēt risinājumu, īstenojot diplomātisku dialogu. Es domāju Apvienotās Karalistes vēstniecības darbiniekus, franču studentus vai citus, ar kuriem mums tagad jāveido dialogs.

Es nāku no zemes, kur 1 % mūsu pilsoņu ir no Irānas. Viņi valstī iebrauc un izbrauc. Mums ir konsulārie jautājumi, kurus ir grūti risināt, jo to ir milzum daudz. Mums jābūt gataviem iesaistīties, palīdzēt personām atsevišķos gadījumos, neuzskatot, ka tas uzreiz visu atrisinās.

Mums ir aktuāls jautājums par kodolieroču dokumentu paketi, par ko ir netieši norādīts. Daži varbūt uzskata, ka šim jautājumam ir daudz vienkāršāki risinājumi. Es domāju, ka nav neviena risinājuma, ja vien mēs neiesaistīsimies patiesā diplomātiskā dialogā par šo jautājumu. Šie ir tie citi jautājumi, kuros mums jāiesaistās.

Tas acīmredzami prasīs daudz uzmanības un pūļu un būs daudz sarežģītāk pašreizējos apstākļos, par to nav nekādu šaubu, un es domāju, ka diskusija Ārlietu komitejā pagājušajā nedēļā parādīja dažas no sarežģītākajām izvēlēm un dažus no sarežģītajiem lēmumiem, kas mums jāpieņem ne tikai turpmākajās nedēļās, bet mēnešos — bet ne daudz ilgākā laika periodā. Šeit mums jāiesaistās — jums, mums Padomē un mums kā eiropiešiem — kopā ar citiem nozīmīgiem starptautiskiem dalībniekiem, ne tikai amerikāņiem, kuriem jaunu un labu pieeju veido *Obama* administrācija, bet jāiesaistās arī kopā ar citiem — ANO Drošības padomi, Krieviju, Ķīnu un plašāku pasaules kopienību. Tikai tad mēs varam cerēt, ka spēsim sākt risināt ne tikai neatliekamās jautājumus, bet arī citus risināmos jautājumus.

Es esmu pateicīgs par šīm debatēm. Es domāju, ka tās parādīja mūsu nepārprotamo vienprātību, ja ir runa par mūsu vērtību aizstāvību, bet tā parādīja arī grūtu izvēli, kāda būs jāizdara dažos jautājumos, un līdzsvarujošus pasākumus, kuros mums jāiesaistās turpmākajos mēnešos un gados. Mēs zinām, ko vēlamies sasniegt, mums arī jācenšas to sasniegt. Bet nedomājiet, ka tas būs viegli. Varas būt droši, ka Padome turpinās cieši iesaistīties šī konkrētā jautājuma visos aspektos.

(Aplausi)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS*Priekšsēdētāja vietnieks*

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, atvainojiet, bet es tikko saņēmu informāciju, kuru es vēlētos paziņot Padomei un visiem kolēģiem deputātiem.

Natalia Estemirova, kas bija Eiropas Parlamenta Saharova balvas kandidāte, šorīt Groznijā ir nolaupīta, un viņu ir sagūstījuši nezināmi nolaupītāji. Es aicinu Padomi, Komisiju un EP deputātus protestēt, lai Maskava zinātu, ka mēs domājam par *Natalia Estemirova*.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Richard Howitt (S&D). - Priekšsēdētāja kungs, tā kā mans kolēģis *Tannock* kungs minēja manu vārdu, es gribētu precīzi aprakstīt notikušo.

Es pagājušajā nedēļā neaicināju ES novērotājus, un debašu sākumā es pilnīgi skaidri pateicu, ka, ja apstākļi būtu tā iegrožījušies, Eiropas Savienība būtu varējusi nosūtīt novērotāju misiju uz Irānas vēlēšanām. Tomēr tieši tāpēc, ka Komisija šaubījās, vai tā rīkoties, tagad mums ir pienācīgas, pamatotas un objektīvas bažas par šo vēlēšanu norisi.

Man žēl, ka *Tannock* kungs nebija klāt un nedzirdēja to debašu sākumā, un es ceru, ka es spēju paskaidrot jautājuma būtību.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

9. Ķīna (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Ķīnu.

Carl Bildt, *Padomes priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, arī šīs debates bez šaubām ir svarīgas. Un, tā kā temats ir Ķīna, debates, protams, notiek, ņemot vērā dažu zīmīgu notikumu gaitu Ķīnas ziemeļu daļā Siņdzjanā. Es zinu, ka šiem notikumiem līdzī sekoja daudzi šī Parlamenta deputāti, kā arī mūsu cienījamie dalībvalstu parlamentari visā Eiropā.

Mēs Padomes vārdā arī paudām bažas ziņojumos par nemieriem tur un aicinājām uz samierināšanos abas puses, kā arī aicinājām atrisināt situāciju mierīgā ceļā. Es domāju, ka mums ir laiks pateikt, ka mēs augstu vērtējam cilvēktiesības. Mēs arī stingri nosodām ne tikai dzīvības zaudēšanu, bet arī īpašuma iznīcināšanu un visu citu, kas notika, un mēs varam vienīgi nosodīt tos, kas ir par to atbildīgi, lai kas viņi būtu.

Bet atļaujiet man izmantot izdevību un mazliet plašāk kritiski novērtēt mūsu attiecības ar Ķīnu, valsti, ar kuru mums ir neparastas, dažāda spektra sarežģītas attiecības. Patiesībā, kad mēs 2003. gadā nolēmām izveidot šīs attiecības, radot visaptverošu stratēģisku partnerību, mēs uzņēmāmies ārkārtīgi vērienīgu pasākumu, un tas ievērojami atspoguļojas plašajās dažāda spektra attiecībās, kādas mums ar Ķīnu ir šodien.

Kompleksums, protams, dod iespējas. Tas rada arī dažāda veida problēmas. Mūsu nolūks šajās attiecībās ir censties panākt tādu atklātību, lai mēs godīgi un atklāti varētu apspriest visas problēmas, kādas varētu rasties jebkurai no pusēm. Pamats šādam atklātam dialogam ir kopīga interese mūsu attiecību gaitā, mūsu kopīga interese par mieru un stabilitāti pasaulē.

Mēs to sasniegsim, īstenojot dialogu un daudzpusīgu pieeju. Mums ir gada samita sanāksmes un pietiekami bieži ārlietu ministru sanāksmes. Mēs īstenojam arī intensīvu cilvēktiesību dialogu divreiz gadā un tad vēl, protams, nozaru dialogus par dažādiem jautājumiem, no kuriem tirdzniecība nepārprotami ir īpaši svarīga. Mēs katru gadu īstenojam arī augsta līmeņa dialogu par tirdzniecības un ekonomikas jautājumiem. Kā jūs zināt, 2007. gadā mēs uzsākām arī sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu. Sarunas turpinās, bet abām pusēm tomēr vēl iespējams palielināt centienus šajās sarunās.

Mums ir ļoti skaidra interese attīstīt attiecības ar Ķīnu visās jomās, un tas ir saistīts, kā es teicu, ar iespēju veidot atklātu un godīgu dialogu, arī par jautājumiem, kuros mūsu vērtības var atšķirties, un mēs zinām, ka šādi jautājumi ir, starp tiem cilvēktiesības un tādi jautājumi kā sodīšana ar nāvi; bet mums ir arī vēlme veidot kopīgās intereses, kādas mums nepārprotami šodien ir — svarīgi ir jautājumi par globālo finanšu stabilitāti, jautājumi, kā risināt klimata pārmaiņu problēmas.

Svarīgi ir arī ārpolitikas jautājumi, vai tā būtu situācija, kāda ir Korejas pussalā ar *DPIK* provokācijām, vai situācija Birmā, kur mēs nepārprotami esam noraizējušies par tur notiekošo, kā arī mūs mājās bažas par situāciju Āfrikā un nepieciešamību aizsargāt būtiski svarīgos jūras maršrutus ap Āfrikas Ragu.

Es šajā jautājumā sīkāk neiedziļināšos, bet vēlos tikai uzsvērt, ka mūs mājās bažas par notikumiem, kurus mēs nespējam novērtēt visos sīkumos, jo tie ir ārkārtīgi sarežģīti, mūsu cerības ir, ka tos būs iespējams atrisināt mierīgā ceļā, un mēs esam gatavi iesaistīties atklātā dialogā ar Ķīnas iestādēm par šiem jautājumiem, kā arī par veselu virkni citu interešu, kas mums ir kopīgas un par ko mums jāveido dialogs.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, tas, ka šīs debates ir iekļautas jūsu inaugurācijas sesijas laikā, liecina par nozīmi, ko šis Parlaments piešķir mūsu stratēģiskajām attiecībām ar Ķīnu. Es vēlreiz atzinīgi vērtēju iespēju dot savu ieguldījumu, īsi ieskicējot Komisijas perspektīvu savas kolēģes *Benita Ferrero-Waldner* vārdā, kura, kā jau es norādīju, diemžēl šonedēļ ir ceļojumā un nevar šeit būt.

Man nav jāatgādina šim Parlamentam par milzīgo protestu, kādu mēs paudām attiecībās ar Ķīnu kopš mūsu pirmā samita, nu jau pirms 10 gadiem. Ekonomiskās un tirdznieciskās attiecības ir mainījušās, palielinās cilvēku tiešie kontakti, un mēs iesaistāmies dialogā par aizvien vairāk jautājumiem.

Pēc pēdējā ES un Ķīnas samita maijā sarunas par jaunām partnerattiecībām un sadarbības līgumu risinās sekmīgi, un mēs spējam izmantot augsta līmeņa kontaktus, kuru skaits palielinās, piemēram, premjerministra *Wen* ļoti sekmīgo vizīti pie priekšsēdētāja *Barroso* šā gada sākumā, kā arī augsta līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialogu sanāksmē, kuru es vadīju kopā ar premjerministra vietnieku *Wang Qishan*.

Šodien mēs, dabiski, pievēršamies globālām problēmām, starp tām arī ekonomiskajai un finanšu krīzei un klimata pārmaiņām, kā arī reģionālajiem jautājumiem. Tajā pašā laikā mums ir dziļa interese par situāciju Ķīnas valstī, kur mēs redzam daudzus pievilcīgus sasniegumus, bet arī notikumus, kas rada bažas. Ķīnas politika padarīt atklātu savu ekonomiku ir ļāvusi simtiem miljonu iedzīvotāju izkļūt no nabadzības un veicinājusi pasaules progresu svarīgo Tūkstošgades mērķu sasniegšanā. Tomēr Ķīna ir milzīga valsts ar ievērojamām iekšējām problēmām un atšķirībām starp reģioniem.

Mūsu stiprās stratēģiskās partnerattiecības arī ļauj konstruktīvi un atklāti apmainīties ar viedokļiem par jautājumiem, kuros Eiropai un Ķīnai ir atšķirības. Tie var būt saistīti ar mūsu tirdzniecības attiecību vai cilvēktiesību aspektiem, piemēram, par Tibetu, par kuru, es zinu, šajā Parlamentā ir īpaša interese. Nesen mēs paudām dziļas bažas par nemieriem Siņdzjanā, izteicām līdzjūtību par zaudētām dzīvībām upuru ģimenēm. Mēs esam aicinājuši visas puses izrādīt savaldību un nekavējoties izbeigt visus vardarbības aktus. Mēs ceram, ka situāciju var atrisināt mierīgā ceļā, veidojot dialogu un izvairoties no turpmākas asinsizliešanas.

ES gadiem ir centusies atklāt Ķīnas iestādēm savas bažas par etnisko minoritāšu situāciju Ķīnā un dalīties ar pašas pieredzi, daudzkārt sāpīgāku, kā likvidēt marginalizācijas, izstumtības un diskriminācijas, ar ko šīs minoritātes bieži sastopas, cēloņus.

Mums visiem ir kopīgs mērķis panākt atklātāku, pārredzamāku Ķīnu, kas ievēro starptautiskos cilvēktiesību standartus un strādā kopā, lai risinātu globālos uzdevumus. Lai to panāktu, mums jāturpina dziļāk integrēt Ķīnu starptautiskajā kopienā un strādāt pie mūsu stratēģisko partnerattiecību attīstības, īstenojot konstruktīvu iesaistīšanas procesu.

Elmar Brok, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, es pamatā piekrītu tam, ko teica iepriekšējie runātāji no Padomes un Komisijas. Es arī aizstāvu viedokli, ka mums jāturpina vienotas Ķīnas politika, lai panāktu Ķīnas kā vienotas valsts kohēziju, un ka mēs nevēlamies to visu apdraudēt. Mēs, protams, nepieļaujam vardarbību — vai tā ir demonstrantu vardarbība konkrētos apstākļos vai valsts vardarbība pret demonstrantiem, kā tas reāli bija šajā gadījumā. Es gribēju to minēt vispirms.

Tomēr mums arī jāsaprot, ka Ķīnā centrālo varas iestāžu vardarbība, kuras šajā daudz nacionālajā valstī ir daudzām kultūras atšķirībām neizrāda pietiekamu sapratni, vienmēr būs aktuāla problēma. Tāpēc lielāka kultūras autonomija, lielākas iespējas mobilitātei un iespējas attiecībā uz identitātes un valodas saglabāšanu ir visi priekšnoteikumi visiem pilsoņiem daudz nacionālā valstī, lai varētu dzīvot kopā zem viena jumta.

Ķīnas vēsturē bijušas daudzkārtējas šķelšanās un atkalapvienošanās, ko pavadā plašas vardarbības operācijas. To var vērot atkal un atkal visā Ķīnas vēsturē. Ķīnai jāsaprot, ka tā nevar turpināties un tai jāievieš šī autonomija.

Uiguri ir miermīlīga sunnītu minoritāte. Viņi neizsaka tiešus teroristiskus draudus. Tāpēc te ir tās pašas briesmas, kādas mēs redzam Tibetā, proti, ja Ķīna nenoslēgs vienošanos ar miermīlīgajām minoritātēm,

vienmēr uzradīšies jauni radikāļi, kas nevarēs un negribēs vairs ilgāk gaidīt. Tāpēc risinājuma atlikšana attiecībā uz identitāti nozīmē risinājuma atlikšanu ilgtermiņā. Ķīnas valdībai ir ārkārtīgi slikts paradums runāt tikai par teroristiem, uzstāt, ka šie cilvēki grib sagraut valsts vienotību un paziņot, ka aiz tiem stāv ārējie spēki, piemēram, *Al-Qaeda* un citi. Es neuzskatu, ka tas šai valstij ir risinājums, un tāpēc mums skaidri jānosaka, ka mums šāda politika ir nepieņemama. Tas viss jāsaprot, ievērojot priekšnoteikumu, ko es minēju savas uzrunas sākumā.

Adrian Severin, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Ķīnas tautai ir pilnīgas tiesības mums jautāt, kāpēc Eiropas Parlaments ir iekļāvis jautājumu par stāvokli Ķīnā sava jaunā mandāta pirmajā sesijā.

Mūsu atbildei ir jābūt skaidrai: tas ir tāpēc, ka Ķīna mums ir ļoti svarīga un nevis tāpēc, ka mēs domājam, ka mūsu uzdevums ir mācīt Ķīnu vai uzspiest savus uzskatus, kā šai valstij vajadzētu risināt jutīgas starptautiskas problēmas. Tas ir tieši tāpēc, ka Ķīna mums ir tik svarīga un mums vajadzētu pievērst ciešu uzmanību jebkuram notikumam, kas ietekmē tās starptautisko stabilitāti, un jebkuram notikumam, kas varētu apdraudēt tās drošību.

Šoreiz pamatu deva daudznacionālās realitātes Siņdzjanas reģionā un vadošās etniskās grupas uiguru centieni pēc autonomijas. Šāds pamats vienmēr ir jutīgs, un tāpēc cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošana, kas veicina cieņas un drošības sajūtu gan minoritātēm, gan vairāktautības, ir svarīga.

Tomēr ar minoritāšu tiesībām nevajadzētu aizbildināt separātistu politiku, ekstrēmistu līdzekļus šo politiku veicināšanai un nekādā ziņā to mierīgo civiliedzīvotāju nogalināšanu, kuri pieder pie minoritātēm vai etniskajām kopienām.

Pieprasot cilvēktiesību un minoritāšu tiesību pilnīgu ievērošanu, paužot līdzjūtību visiem šo tiesību upuriem, pieprasot noskaidrot teroristu, reliģisko fanātiķu, ekstrēmistu un separātistu nozīmi šajos notikumos, Eiropas Parlamentam vajadzētu piedāvāt savu palīdzību Ķīnas valdībai un sabiedrībai, lai pārvarētu šo sarežģīto realitāti, kas ir problēma arī dažās mūsu valstīs. Pieprasot Ķīnas valdībai nepieļaut pārmērīgu varas izmantošanu, mums arī jāpieprasa visiem pasaulē neizmantojot minoritāšu tiesības kā līdzekli ģeopolitisku mērķu veicināšanā.

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šajā Parlamentā jau sen tiek kritizēta Ķīnas Tautas Republika par attieksmi pret etniskajām minoritātēm. Visvairāk ir cietusi uiguru minoritāte Siņdzjanas provincē, jo īpaši pēc tam, kad 1949. gadā Ķīnas Tautas Republika okupēja Austrumturkestānu.

Ķīnas Tautas Republika uzstāj, ka tās mērķis nav teritoriāla paplašināšanās. Vēsture parāda, ka tā zem komunistu varas ir centusies valdīt un pakļaut Austrumturkestānu, Tibetu un Taivānu iedzīvotājus. Šā iemesla dēļ Eiropas Savienība nedrīkst atcelt ieroču embargo Ķīnā.

Ja Eiropas premjerministrs jaunākos nemierus nodēvē par genocīdu, tas, iespējams, ir pārspīlējums, bet Ķīnas Tautas Republikas žēlošanās par iejaukšanos iekšējās atklāj pasaules viedokli, kurš ir aizkustinoši vecmodīgs. Ja pasaules ekonomikas veidolu izstrādā Amerikas Rietumkrasta universitātes pilsētiņas datoros, Indijas informācijas zvanu centros, Ķīnas rūpnīcās, ja galvenos lēmumus var apspriest no Pekinas līdz Briselei nanosekundes laikā, mēs patiešām esam kļuvuši par vienotu globālu kopienu, un šajā kopienā nav vietas represijām un pakļaušanai, pamatojoties uz rasi, reliģisko pārliecību vai etnisko izcelsmi, nav vietas islamofobijai vai antisemitismam vai jebkāda cita veida naidam.

Šajā gadījumā Ķīnas problēmas izriet no Vidusvalsts novecošanās. Viņiem ir vajadzīgs vairāk jaunu cilvēku visās darbavietās, līdzīgi, kā tas ir pie mums Eiropas Savienībā. Es to redzēju, kad pirms četriem gadiem apmeklēju Urumkvī. Bet Ķīnas Tautas Republika sapratīs, ka tai ir nepieciešama politika, lai aizsargātu ekonomiskos migrantus, politika, lai atzītu etnisko minoritāšu likumīgās tiesības, tieši tāpat kā mums.

Šai ziņā, *Bildt* kungs, Eiropas Savienības var palīdzēt. Mēs zinām — kad demokrātijas nostiprinās, tās vairāk pieļauj tautu pašvaldības un pašnoteikšanos. Patiešām, vislielākās problēmas Eiropā ir jaunākajās demokrātijās, piemēram, Spānijā un Ungārijā. Mums jāpalīdz Ķīnas tautai, kas pilnībā spēj dzīvot demokrātijā, kā to parāda Taivānas un Honkongas gadījums, samērot tās plaukstošo ekonomisko spēku ar augošo politisko briedumu, pilnveidojot demokrātiju, un izstrādāt atbilstošus politikas virzienus, piemēram, *Erasmus Mundus* — politiku, par kuru runāja komisārs, lai veicinātu kontaktus starp cilvēkiem. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienībai var būt liela nozīme, strādājot ar Ķīnu šajā nolūkā.

Helga Trüpel, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, es nosodu abu pušu vardarbību, gan no haņu izcelsmes ķīniešu, gan uiguru puses, un es sēroju pat visiem nevainīgajiem upuriem.

Tomēr tas nav konflikts, kurā abas puses ir vienādas. Uiguri ir apspiesta tauta, kuras skaits ir tikai deviņi miljoni. Es uzskatu, ka politika minoritāšu jomā Ķīnas Tautas Republikā ir cietusi sakāvi. Sabiedrība nav arī viendabīga, kā apgalvo Ķīnas Komunistiskā partija. Uiguru reģionam Siņdzjanai ir tikpat vāja kultūras autonomija kā Tibetai. Nav reālas pašvaldības, pat ja šos reģionus uzskata par autonomiem un, pats galvenais — un tas ir jo īpaši svarīgi jaunajai paaudzei —, uiguriem nav tādu pašu sociālo un ekonomisko tiesību kā pārējiem iedzīvotājiem. Tomēr Ķīnas Komunistiskā partija nemierniekus apsūdz tikai un vienīgi noziedzīgā separātismā. Jebkurš, kas izplata informāciju par cilvēktiesībām un demokrātiju Ķīnā, tiek uzskatīts par noziedznieku un separātistu.

Tomēr Ķīnas Tautas Republikai jāsaprot, ka reālu mieru valstī var panākt, vienīgi garantējot minoritāšu tiesības. Vienīgi vienlīdzīgu tiesību piešķiršana Ķīnā nodrošinās mierīgu valsts attīstību un šīs valsts atzīšanu.

Man ir vēl viens pēdējais ļoti svarīgs komentārs prezidentvalstij Zviedrijai. Jā, tā ir taisnība, ka mums interesē stratēģiskas partnerattiecības ar Ķīnu attiecībā uz klimata politiku un vispārējiem ārpolitikas jautājumiem. Tomēr mēs nevaram upurēt cilvēktiesības un mūsu kritisko attieksmi attiecībā uz cilvēktiesībām Ķīnā stratēģisko interešu dēļ. Tā vietā mūsu stratēģiskajā politikā attiecībā uz Ķīnu jāiekļauj skaidrs paziņojums par politiku minoritāšu jomā un cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, gadsimtiem ilgi uiguri ir tik tikko spējuši savilkt galus, dzīvojot plašās valsts neviesmīlīgajā pusē. Lielākā daļa no viņiem ir miermīlīgi islāma sekotāji. Tomēr pēdējos gados diemžēl daļas vietējo iedzīvotāju radikālisms ir pieaudzis teroristu organizācijas *Al-Qaida* ietekmē. Ķīna nekad nav bijusi iecietīga pret atšķirīgajiem vai savām pašas minoritātēm, bet es atbalstu Ķīnas bažas attiecībā uz uiguru islāmistu terorisma draudiem. Es patiesībā pirms trim gadiem palīdzēju pārliecināt Padomi aizliegt Austrumturkešānas uiguru atbrīvošanas fronti.

Ķīnas autoritārismu un haņu izcelsmes ķīniešu kundzību nedrīkst izmantot kā attaisnojumu vardarbībai, ko pastrādājuši uiguru teroristi, no kuriem daži ir aizmaldījušies līdz Gvantanamo līcim, izplatot bailes un vardarbību, jo lielākā daļa nesenās vardarbības upuru pātiesībā bija haņu izcelsmes ķīnieši.

Daudzi no mums, dabiski, ir nobažījušies par cilvēktiesībām Ķīnā, un es kā Taivānas draugs arī jūtos par to atbildīgs. Tomēr ES joprojām ir uzticīga vienotas Ķīnas politikai, un, ņemot vērā, ka ES oficiāli uzskata Taivānu un Tibetu par daļu no Ķīnas Tautas Republikas, mums noteikti nekādā veidā nevajadzētu atbalstīt Siņdzjanas provinces atdalīšanos.

Viens šī jautājuma interesants aspekts ir, vai šī pretruna tiks Ķīnas musulmaņu partneriem Āfrikā tāpat kā Sudānai pārvērtēt savas saiknes ar šo valsti.

Visbeidzot, es atzīmēju, ka Turcijas premjerministrs *Erdogan* nosauca šo vardarbību par genocīdu — mazliet par spēcīgu teikts no viņa puses, kad viņa paša valsts neatzīst Armēnijas genocīdu. Viņa centieni apelēt pie turku vispārējā nacionālisma arī ir liekulīgi, ņemot vērā to, ka Turcija izturas pret savām minoritātēm un jo īpaši kurdieš Austrumturcijā.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Aicinājums uz džihādu jau ir izskanējis gan pašā Siņdzjanā, gan ārpus tās, un tagad gan Ķīnā, gan ārpus tās dramatiski draud pieaugt asiņainās sadursmes starp haņu izcelsmes ķīniešiem un uiguriem Ķīnas teritorijā. Vietējā kristīgā kopiena maksimāli izmanto absolūti visas iespējas, lai vērstos pret etnisko divīziju bīstamajiem reliģiskajiem noskaņojumiem Siņdzjanā. Kopiena skaita lūgšanas par visiem Siņdzjanas pilsoņiem, lai provincē pastāvētu miers, stabilitāte un taisnīgums.

Ķīnas valdība rīkojas samērā nesaprātīgi; tā nevis satver šo palīdzīgo roku, bet atgrūž to. Tas ir redzams nesenajās valdības aģentūru skaļajās kampaņās pret miermīlīgajiem protestantu lūgšanu namiem. Tā 3. jūlijā Siņdzjanā dievkalpojuma laikā tika arestēti astoņi kristieši. Četri no viņiem joprojām tiek turēti nezināmā vietā, kamēr divi Amerikas ķīniešu misionāri gluži vienkārši ir pazuduši.

Es aicinu Padomi un Komisiju steidzami iejaukties Ķīnas iestāžu rīcībā, lai visiem nodrošinātu reliģisko rituālu brīvību šajā kritiskajā situācijā Siņdzjanā. Tas būtu vienīgais efektīvais pretlīdzeklis aicinājumam uz džihādu un arī nodrošinātu pierādījumus tam, ka Ķīnas lūgšanu nami ir daļa no Pekinas plāniem izveidot harmonisku sabiedrību.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, „vardarbība”, „lieli zaudējumi”, „simtiem mirušo un ievainoto Ķīnā sacelšanās laikā Siņdzjanas provincē”: šādus satraucošus ziņojumus mēs saņemām pirms 10 gadiem. Siņdzjanā tika pilnībā bloķēts internets, ierobežojot ienākošo un izejošo saziņu ar pamesto reģionu. ņemot vērā to, kas notika Tibetā pagājušajā gadā, nesenajiem notikumiem Austrumturkešānā, kas

pazīstama arī kā Siņdzjana, vajadzētu būt trauksmes zvanam Ķīnas valdībai attiecībā uz tās vispārējo politiku pret etniskajām minoritātēm Ķīnā.

Uiguru tautas vēstījums ir, ka Ķīnas politika ir cietusi sakāvi un Ķīnas valdībai tas ir jāsaprot un jāmeklē risinājums. Reģiona astoņus miljonus lielā uiguru tauta ir ilgi sūdzējusies par Ķīnas centrālās valdības atteiksmi, un nesenā rasistu pūļa uzbrukuma laikā Ķīnas valdība nespēja aizsargāt uigurus no vainīgajiem varmākām. Tam nav nekāda sakara ar cīņu pret terorismu, pretrunīgo jēdzienu, ko Ķīnas valdība izmantoja kā attaisnojumu savai represīvajai attieksmei pret uiguriem Austrumturkešānā.

Tas, ka priekšsēdētājam *Hu Jintao* bija jāsašina sava vizīte G8 samitā Itālijā, lai atgrieztos Ķīnā, norāda, ka Ķīnas valdība saprot, ka notikumi perifērijā nav tikai atsevišķs gadījums. Ķīnas valdībai vajadzētu nevis meklēt risinājumus, veicot represijas un bargus pasākumus, bet gan īstenot pozitīvas darbības, lai pārvarētu uiguru tautas galvenās problēmas, jo īpaši, ja Ķīna vēlas būt nobriedusi un radīt patiesi harmonisku sabiedrību.

Es pilnībā atbalstu priekšsēdētāja pausto ES nostāju un mudinu mazināt saspīlējumu abās pusēs, kā arī aicinu Ķīnas valdību ievērot vārda un informācijas brīvību un miermīlīga protesta tiesības.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Ķīnas valdība nežēlīgi apspieda vardarbības uzliesmojumu Siņdzjanas autonomajā reģionā. Sadursmēs starp uiguriem un haņu piekritējiem oficiālais bojā gājušo skaits ir 186, bet asinsizliešana turpinās.

Ķīna šo vardarbību raksturo tikai kā starpnacionālo konfliktu starp haņu piekritējiem un uiguriem, lai gan patiesībā tas ir Ķīnas represīvās politikas gandrīz nepārprotams iznākums Siņdzjanas reģionā. Šis ir stratēģisks reģions, bet to ir grūti kontrolēt. Kā galvenais tranzīta maršruts un ņemot vērā tā dabas resursu — zelta, naftas un gāzes — bagātību, šis reģions ir būtiski svarīgs turpmākai Ķīnas apgādei ar enerģiju. Tomēr šajā reģionā dzīvo daudz etnisko grupu, kas nav ķīnieši, no kurām lielākā ir uiguri. Lielākā daļa uiguru, kas veido gandrīz pusi no visu iedzīvotāju skaita, ir turku izcelsmes turciski runājoši sunītu musulmaņi. Desmit gadus viņi tika sistemātiski diskriminēti, viņus apdraudēja asimilācija un bojāeja, tāpēc viņu identitāte ir briesmās.

1980. gados Ķīnas politika pret šīm etniskajām minoritātēm patiesībā bija liberāla, bet pakāpeniski tā kļuva asāka, un Ķīnas iestādes izmantoja 2001. gada 11. septembri, lai sabiedrībai atklātu savu cīņu pret terorismu, separātismu un reliģisko ekstrēmismu — ievērojiet, kā tie visi ir sapludināti kopā. 2009. gada aprīlī organizācija Starptautiskā Amnestija publicēja stingru brīdinājumu — pēc Tibetas nākamā būs Siņdzjana. Nevardarbīgā politika ir cietusi sakāvi, uiguru separātisti meklēs citus veidus, kā pieprasīt atzīt viņu prasības atzīt viņu identitāti, un tas patiesi ir noticis.

Tomēr Ķīna nevar turpināt savu kohēzijas politiku, atkārtoti veicot asinsizliešanu. Kā starptautisko nolīgumu parakstītājam tai ir jāaizsargā etniskās minoritātes. Turklāt tās konstitūcija, kā arī 1984. gada tiesību akts par reģionālo autonomiju arī uzliek pienākumu aizsargāt šīs minoritātes. Vai Eiropa turpinās aizvērt acis un tikai nosodīs represijas un nesekmīgi lūgsies atbrīvot politielodzītus? Nē. Cilvēktiesības Ķīnā ir politiska problēma, un mums jāuzdrošinās atgādināt šai valstij tās saistības pret savu tautu un to, kādu risku tā rada starptautiskajai kopienai, ja tā savas saistības nepildīs. Mēs gaidīsim stingru rīcību no prezidentvalsts Zviedrijas šajā sakarībā.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, attieksme pret protestiem Siņdzjanas provincē ir devusi papildu apstiprinājumu Pekinas iestāžu autoritārismam. Gandrīz 180 cilvēki ir zaudējuši dzīvības un 1600 ievainoti visnozīmīgākajā etniskajā konfliktā, kādu Ķīna ir piedzīvojusi pēdējo desmitgadu laikā. Eiropas Parlamenta pienākums ir nosodīt vardarbību, ko rada etniskas vai reliģiskas izcelsmes diskriminācija. Šādai jābūt arī mūsu atbildei šajā gadījumā, kad autoritāras valsts vara ir vērsusies pret uiguru minoritāti. Tomēr uiguru minoritāte nav vienīgais totalitāru valdību upuris.

Eiropas pilsoņiem, kas ievēro kristīgas vērtības, ir īpašs pienākums pret kristīgajām minoritātēm, kas tiek vajātas citās pasaules malās. Neoficiāli avoti norāda, ka Ķīnā ir vairāk nekā 30 miljonu liela kristiešu minoritāte. Tas nozīmē, ka kādas tautas pārstāvjiem, kuru skaits ir tikpat liels kā lielas Eiropas valsts iedzīvotāju skaits, Ķīnā tiek liegts meklēt darbu, viņi tiek mocīti, vajāti, spīdzināti un nogalināti. Un to dara Ķīnas komunistiskās varas iestādes. Ķīnas režīms apzinās, ka arī kristietībā ir ilgas pēc brīvības un tiesiskuma, un tāpēc mēģina apturēt šīs reliģijas izplatību. Tomēr tās centieni nospiest baznīcu izrādās nesekmīgi, jo gadu no gada ticīgo skaits pieaug.

Ķīnas iestādēm ir jāsaprot, ka tā sauktā centrālā valsts nevar kļūt par patiesi modernu valsti, ja vien tā nesāk ievērot demokrātijas un reliģiskās brīvības pamatprincipus.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates vēlreiz pierāda, ka ES vājā vieta ir Padome. Šis Parlaments ir ieņēmis ļoti skaidru nostāju cilvēktiesību jautājumā, un *Lady Ashton* uzruna Komisijas vārdā bija iespaidīgi skaidra. Tomēr no Padomes es esmu dzirdējis vienīgi to, ka tā nosoda abas puses par vardarbību.

Protams, arī uiguru vardarbība būtu jānosoda. Bet vai mēs to reāli varam salīdzināt ar to, ko dara komunistiskā diktatūra, kas nekā nav mācījusies no slaktiņa Tjananmeņas laukumā un apspiež veselu tautu brutālā un asiņainā veidā un, īstenojot mērķtiecīgu koloniālu politiku, apdraud šo tautu ar etnocīdu? Vai mēs varam to salīdzināt ar incidentiem, kas gluži vienkārši ir Ķīnas propagandas izpausme un ko neviens neizmeklē starptautiskā līmenī? Es nedomāju gan.

Paslaik uigurus apsūdz separātismā. Tomēr, vai tas ir separātisms, ja māja deg un es cenšos izglābties no šīs mājas? Vai tas ir separātisms, ja es esmu nepatiesi ieslodzīts un es cenšos izbēgt? Tas nav separātisms, tā ir dzīvotgribas izpausme. Ja uiguriem Ķīnā tiktu dota telpa dzīvot savā dzimtenē brīvībā, cilvēka cienīgi un neatkarīgi, separātisms vairs neeksistētu. Tas ir vienīgais veids, kā pārvarēt separātismu.

Uiguri nav minoritāte, viņi ir tāda pati tauta kā zviedri, kas arī nelielā skaitā dzīvo haņu Ķīnā. Tomēr, vai tauta var būt slikta tikai tāpēc, ka tā ir mazākā skaitā? Vai mums jāklauvē spēka priekšā tikai tāpēc, ka tas ir lielāks? Es nedomāju gan. Tāpēc mums, Eiropas Savienībai, ir svarīgs pienākums.

Es pārstāvu Minheni, un Pasaules uiguru kongresa centrs ir Minhene. Arī radio „Brīvība” un radio „Brīvā Eiropa” agrāk bija Minhenē. Mēs joprojām lepojamies, ka tajā laikā bijām brīvības rupors. Es esmu pārliecināts, ka kādu dienu mēs būsīm tikpat lepnī, ka esam bijuši brīvo uiguru centrs, un es ceru, ka reiz visi uiguri būs brīvi.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ļoti skaidri ir jāpasaka viena lieta — Ķīnā ir vienota sistēma un mēs negribam ļaut šai sistēmai sagrūt. Mēs cienām Ķīnas sistēmu. Tomēr tas nenozīmē ...

(*Iejaucas Posselt kungs*)

Mēs cienām Ķīnas vienoto sistēmu. Tomēr tas nenozīmē, ka nav jāciena arī Ķīnas tautu dažādība. Mēs, sociāldemokrāti, uz to aicinām.

Mēs vēlamies, lai Ķīnā tiktu ievērotas pilsoņu tiesības, cilvēktiesības un tautu brīvība. Mēs vēlamies, lai tiktu ievērota vārda brīvība. Mēs vēlamies, lai žurnālisti varētu brīvi pārvietoties, lai varētu ziņot par situāciju, kāda tā patiesībā ir. To mēs vēlamies, un ir viena lieta, ko mēs ļoti skaidri vēlētos pateikt saviem kolēģiem Ķīnā — mēs gribētu, lai tas, kas ir pamatprincips mums, būtu arī pamatprincips jums Ķīnā, proti, ka cilvēktiesības ir vispārējas. Tas, ko politiķi mums vienmēr saka — vispirms risināsim sociālās problēmas, un tad mēs varam runāt par cilvēktiesībām — ir aplams veids, kā ķerties pie lietām. Jādara pretēji. Vispirms ir cilvēktiesības un tad sociālās tiesības, kas gluži vienkārši ir cilvēktiesību neatņemama sastāvdaļa un nevar tikt no tām atdalīta.

Tāpēc es biju ļoti vilies par to, ko jūs teicāt, *Bildt* kungs. Šķiet, ka jūs gribējāt pateikt — strādāsim kopā ekonomiskajā līmenī, tās ir mūsu galvenās rūpes, un pārējais mūs īpaši neinteresē. Tāda attieksme mums nav vajadzīga. Mums ir nepieciešama attieksme, kādu mums rāda Eiropas Komisija, proti, ziņot, ka mēs vispirms vēlamies savam darbam kopīgu pamatu, uz kura tad mēs varam veidot mūsu sadarbību, jo mēs tiešām vēlamies sadarboties, tiktāl ir skaidrs, bet ne jau uz jebkāda pamata, tikai pareiza pamata, kad tiek ievērota cilvēciskā cieņa.

Nirj Deva (ECR). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt *Bildt* kungu par viņa tikko izskanējušo ļoti līdzsvaroto uzrunu. Es ticu nacionālas valsts robežām, kā to atzinusi ANO, un tāpēc esmu pret tādu vardarbību jebkur pasaulē, kas saistīta ar separātismu, vai tas būtu Kašmirā, Indonēzijā, Šrilankā, kur es esmu dzimis, Ziemeļīrijā, kur es piedzīvoju bombardēšanu, Spānijā, vai pat Ķīnā.

Man žēl, ka Ķīnā — ES ļoti svarīgā valstī — ir ievainoti kādi 1 680 iedzīvotāji un nogalināti 184. Problēma sākās rotallietu rūpnīcā Guandunā un pletās tālāk. Urumkvi nemieros nogalināto vidū bija 137 haņu ķīnieši un 46 Ķīnas uiguri. Tas ir nožēlojami. Mums tas jānosoda.

Ja šos aktus ir veicinājuši un veikuši spēki no ārienes, jo īpaši separātistu fundamentālistu spēki, tad jāizvirza apsūdzība Starptautiskajā Krimināltiesā.

Ja tie ir nobrieduši valstī, tad tas ir Ķīnas politikas jautājums, un mums tie jāaptur. Mēs dzīvojam mazā pasaulē. Mums jādzīvo kopā. ES ir skaidrs pierādījums tam. Separātisma atbalstīšana jebkur pasaulē ir pretrunā ES

garam. Tā nedrīkst būt, ka mājās mēs strādājam pie tā, lai apvienotu Eiropu, bet ārpus mājām atbalstām Ķīnas šķelšanos. Tas ir ceļš uz haosu un konfliktu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Jautājums ir – kurā pusē mēs nostājamies, runājot par šo tematu? Vai mēs esam Ķīnas pusē vai aizstāvam to, kas notika Tjananmeņas laukumā? Vai mēs esam Ķīnas vai Tibetas pusē? Vai mēs esam Ķīnas vai uiguru reģiona pusē? Vai mēs esam 1,2 miljardu ķīniešu vai 8 miljonu uiguru pusē? Vai mēs esam represiju, sveša dzīvesveida, ērtas dzīves, labas veselības un naudas pusē vai zemniecības, nomadu pagātnes pusē, kas pēc vispārēja atzinuma ir saistīta ar nabadzību un slimību izplatību, bet kurā tiek saglabāta pašu kultūra un brīvība? Pāris manu kolēģu deputātu runās ieskanējās atbalss no bijušo Austrumeiropas režīmu diktatūras valodas. Vai 11 bērnu māte īstenībā var būt teroriste? Vai sieviete, kas pavadījusi laiku ieslodzījumā un kuras divi bērni joprojām ir ieslodzījumā, var būt teroriste? Kurā pusē tad mēs stāvam? Tāds ir jautājums. Vai mēs esam šķietamas vai reālas autonomijas pusē? Vai mēs esam represiju, sveša dzīvesveida, uiguru reģiona dabas resursu izmantošanas pusē vai kultūras, brīvības un tautas pašnoteikšanās tiesību pusē? Man nepārprotami ir skaidrs, kurā pusē es esmu. Es ceru, ka arī maniem kolēģiem deputātiem tas ir skaidrs. Mums jādraudzējas ar Ķīnu, lai tā var no mums mācīties. Tomēr draudzējoties mums jārāda arī piemērs cilvēktiesību, brīvību, pašnoteikšanās un autonomijas jomās. Mums vēl ir ļoti daudz darāmā. Šeit es domāju par tām valstīm, kas ir nesen pievienojušās.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Es noklausījos gan Padomes, gan Komisijas ievadvārdus, un varbūt tā ir tulkojuma vaina, bet es nevienu reizi nesaklausīju vārdu „uiguri”, bet tie, protams, ir uiguri, par ko mēs šodien runājam. Ir simtiem mirušo, par kuru bojāeju mēs skumstam, turklāt daudz vairāk ir ievainoto.

Eiropas Savienība stingri aizstāv pamattiesības, cilvēktiesības, pilsoņu tiesības un mierīgas demonstrācijas. Mēs redzam, ka tās visas tiek ne pa jokam apspiestas. Lieki sacīt, ka ievadvārdos izskanēja, ka ir nepieciešams dialogs. Es arī ļoti vēlos uzsvērt šo nepieciešamību. Šis dialogs ir ārkārtīgi svarīgs. Tomēr es patiesi vēlētos noskaidrot, kādus reālus pasākumus Padome un Komisija paredz tuvākajā laikā.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs risinām šīs debates, pamatojoties uz cilvēktiesību universālo raksturu un vajadzību pēc globālām partnerattiecībām. Tika minēta harmoniska sabiedrība. Tas ir ne tikai viens no Ķīnas Komunistiskās partijas saukļiem, bet kaut kas vairāk, jo izsaka Ķīnas tautas dziļās cerības. Harmoniska sabiedrība nav gluži tas pats, kas maskētas autoritāras attiecības. Es uzskatu, ka mūsu uzdevums ir palīdzēt Ķīnas tautai izveidot harmonisku sabiedrību.

Partnerattiecībām ir jābalstās uz skaidru valodu. Kad runājam par Sjiņdzjanu, ir jāmin arī „uiguri”. Tomēr skaidri izteikties nenozīmē konfliktēt. No tā mums vajadzētu izvairīties.

Es vēlētos kaut ko teikt Posselt kungam. Viņš runāja par separātismu. Tagad, Posselt kungs, es ceru, ka jūsu Bavārijas partija par šo jautājumu būs uzzinājusi vairāk, un es uzskatu, ka mums vajadzētu sekot Brok kunga piemēram un runāt par Vienotas Ķīnas politiku.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tā būtu liela kļūda, ja mēs šāsdienas debatēs Ķīnu iekļautu vienā kategorijā ar Irānu. ES ar Ķīnu ir ļoti labas attiecības un es uzskatu, ka mums vajadzētu rūpēties, lai mūsu diskusijas par nesenantiem notikumiem Urumči būtu pārdomātas un pamatotas uz faktiem.

5. jūlijā notikušais starpgadījums bija uiguru iepriekš plānots uzbrukums hanu ķīniešiem. Kā mēs zinām, daži Sjiņdzjanas uiguru nemiernieki bija islāma fundamentālisti, kuri pieprasa atsevišķas valsts izveidošanu. Viņu vardarbīgo aktu rezultātā gāja bojā 137 hanu ķīnieši, kuri ir vairums sadursmē bojā gājušo. Ķīnas valdība pietiekami pareizi izvietoja policiju un militāro personālu, lai pārtrauktu vardarbību un apturētu hanu ķīniešu uzbrukumus uiguriem. Ko gan citu viņi varēja darīt? Tādēļ pamatosim savu kritiku ar faktiem un nevainosim notikušajā ķīniešus.

Sabine Lössing (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka minētais konflikts bieži tiek atspoguļots vienpusēji. Es piekrītu iepriekšējam runātājam, ka šajā gadījumā problēma ir uiguru uzbrukumi hanu ķīniešiem un ka, patiesi, šādu uzbrukumu pamatā ir rasistisks naidis.

(Starpsaucieni)

Es lasīju interviju ar kādu uiguru sievieti, kura bija uzdevusi šādu jautājumu: „Vai jūs vēlētos, lai jūs regulē dzeltenie komunisti?” Uiguriem viņu reģionā ir daudzas privilēģijas. Viņu ģimenēs, piemēram, drīkst būt lielāks skaits bērnu, viņi drīkst veikt savus reliģiskos rituālus pat darba dienas laikā, un vēl varētu minēt arī citus piemērus. Tādēļ daudzi vietējie hanu ķīnieši uigurus apskauž.

Lai mēs izpētītu šīs situācijas cēloņus un sekas, mums ir jābūt ļoti vērīgiem. Dažreiz problēmas slēpjas pavisam citur, nevis tur, kur šķita sākotnēji. Šajā jautājumā mēs nedrīkstam ieņemt vienpusēju nostāju.

Mums jāatbalsta ķīnieši viņu problēmu risināšanā. Vienpusējā pieeja, kura tik bieži vērojama šajā Parlamentā, pēc manām domām, ir bīstama. Ķīnas valdības politikai attiecībā uz minoritātēm neapšaubāmi ir savi trūkumi, un tā mēdz kļūdīties, tomēr tā arī izrāda vēlmi veikt uzlabojumus daudzās jomās, tādēļ mums vajadzētu sniegt atbalstu Ķīnas valdībai un izvērst ar to uz savstarpēju uzticību balstītu sadarbību.

Carl Bildt, Padomes pašreizējais priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka šīs debates patiesi atspoguļo minētās problēmas sarežģīto raksturu. Mēs tajās apspriežam visdažādākos jautājumus, proti, Ķīnas atšķirīgo sistēmu un šīs sistēmas attīstību, nepieciešamību pievērst lielāku uzmanību cilvēktiesību un minoritāšu problēmu risināšanai, kā arī vajadzību palīdzēt Ķīnai izveidot atklātu sabiedrību.

Diemžēl Ķīna nav vienīgā valsts pasaulē, kura ir saskārusies ar šādām problēmām un etnisku vardarbību, kas pirms dažām dienām norisinājās Urumči ielās. Etniskā vardarbība vienmēr iemieso ļaunumu. Tā ir pelnījusi nosodījumu, tādēļ mums neatliek nekas cits, ka atbalstīt tos, kuri cenšas panākt izlīgumu šajā konkrētajā situācijā, pamatojoties uz cilvēktiesību principiem un apzinoties šādu problēmu sarežģītību no pašu pieredzes.

Bütikofer kungs minēja harmoniskas sabiedrības jēdzienu. Mēs visi vēlamies veidot harmonisku sabiedrību un tādā dzīvot, tādēļ vajadzētu apsvērt, kā varam palīdzēt Ķīnai izveidot sabiedrību, kuru ikviens tās iedzīvotājs uzskatītu par harmonisku, jo pagaidām tur vēl tādas nav. Faktiski dažas sabiedrības jau acīmredzami ir harmoniskas. Es vēlētos atzīmēt, ka *Brok* kunga, *Severin* kunga un *Watson* kunga sākotnējos apgalvojumos es uztvēru gudras domas, uz kurām varētu balstīties mūsu turpmākās pārrunas, jo mēs turpināsim veidot ar Ķīnu attiecības, neskatoties uz šādu attiecību sarežģītību visos aspektos.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Helmut Scholz (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Ķīnas uiguru izraisītā konflikta atrisinājums ir jāpanāk dialoga ceļā, nevis viņus nosodot. Mēs izsakām nožēlu par asiņainajām sadursmēm, kurās tika ievainoti un gāja bojā Sjiņdzjanas uiguri. Policijas un drošības spēku pārmērības apdraud Ķīnas valdības izvirzītos izaugsmes un stabilitātes mērķus, tomēr vienlaikus ir nepareizi apsūdzēt Ķīnu kultūras genocīda veicināšanā. Tās valdība cenšas panākt līdzsvaru starp minoritāšu grupu autonomiju un mūsdienīgas daudz nacionālas valsts izveidi. Arī mūsu kā partnera pienākums ir palīdzēt Ķīnai izvērst demokrātiju un tiesiskumu, ievērojot šās valsts īpašos vēsturiskos, ģeogrāfiskos un kultūras aspektus. Neobjektīva informācija kavēs dialoga uzsākšanu un veicinās cilvēktiesību principiem neatbilstošas politikas izstrādi. Ķīna, tāpat kā ASV un Krievija, ir nozīmīgs Eiropas Savienības partneris. Bez Ķīnas Tautas Republikas līdzdalības nebūs iespējams pārvarēt finanšu krīzi, izskaust nabadzību, novērst klimata pārmaiņas, uzlabot energoapgādes drošību un nodrošināt tūdens apgādi. Vairums uiguru ir satraukti par pagājušās nedēļas notikumiem un atkal vēlas mierīgu dzīvi. Ķīnas valdība apzinās, ka šo konfliktu nedrīkst risināt ar vardarbīgām metodēm. Mums vajadzētu atbalstīt dialogu starp hanu ķīniešiem un uiguriem, kā arī citām minoritāšu grupām, nevis turpināt gadu desmitiem ilgu iejaukšanos no ārpuses ar nepiemērotām metodēm. Visnozīmīgākais Eiropas Parlamenta uzdevums ir palīdzēt izvērst ar Ķīnu strukturētu dialogu, lai šajā valstī veicinātu tiesiskumu.

10. Honduras (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par situāciju Hondurasā.

Carl Bildt, Padomes pašreizējais priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, pasaule ir plaša, tādēļ es esmu pateicīgs par iespēju pievērsties situācijai Hondurasā un tās smagajiem notikumiem ne tikai šīs valsts, bet arī visa reģiona labā. Es centīšos runāt īsi.

Kopš krīzes sākuma pagājušajā mēnesī prezidentvalsts ir nosodījusi militāro darbību, kas bija vērsta pret demokrātiskā ceļā ievēlēto prezidentu *Zelaya*. Tā ir Hondurasas konstitucionālās kārtības pārkāpums.

Mēs esam izteikuši aicinājumu atjaunot minētajā valstī konstitucionālo kārtību, kā arī rosinājuši visas iesaistītās puses un iestādes atturēties no vardarbības vai sarunām par vardarbību, lai atrisinātu šo problēmu mierīgā ceļā.

Tāpat kā mēs sagaidām, ka ES uzņemsies vadošo lomu, lai atrisinātu visdažādākajās Eiropas daļās radušās problēmas un ka pārējās pasaules valstis atbalstīs mūsu centienus, mūsu politikai šobrīd ir jābūt vērstai uz Amerikas valstu organizācijas atbalstīšanu, lai palīdzētu tai īstenot centienus atrisināt Hondurasas situāciju ar dialoga palīdzību un panākt kompromisu attiecībā uz problēmām, ar kurām šī valsts ir saskārusies.

Pašreizējā situācija Hondurasā ir tāda, ka tur vairs nav neviena mūsu vēstnieka, un mums ar šo valsti ir pārtrauktas diplomātiskās attiecības.

Mēs ļoti atzinīgi vērtējam Nobela Miera prēmijas ieguvēja un Kostarikas prezidenta *Oscar Arias* centienus atrisināt radušās domstarpības. Jāatzīmē, ka līdz šim, un tas nav pārsteigums, šādu centienu īstenošana ir sagādājusi grūtības, tomēr manī vieš cerības jaunumi, ka šo Sestdien prezidenta *Arias* vadībā atkal tiks rīkotas jaunas sanāksmes. Mums atliek vienīgi atbalstīt viņa turpmākos centienus un turpināt mudināt abas puses panākt kompromisu, pilnībā ievērojot visus Hondurasas konstitūcijas punktus.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka, neraugoties uz tūlītējo krīzi, mēs pievērsīsim lielu uzmanību tam, lai šajā gadā paredzētās Hondurasas prezidenta vēlēšanas būtu godīgas, savlaicīgas un pārskatāmas. Tiesiskumam un cilvēktiesību ievērošanai ir jābūt demokrātiskas valdības pamatam visā pasaulē – arī Centrālamerikas, Latīņamerikas un pārējās valstīs.

Catherine Ashton, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, esmu gandarīta par iespēju piedalīties šajās debatēs manas kolēģes *Benita Ferrero-Waldner* vārdā, lai apspriestu politisko krīzi Hondurasā.

Pēc daudziem gadiem Latīņamerika atkal ir saskārusies ar institucionālās sistēmas sabrukumu. Hondurasas krīze ir pierādījums tam, cik maza nozīme konfliktu risināšanā atsevišķās Latīņamerikas valstīs ir tiesiskumam un institucionālajai sistēmai. Tas ir pierādījums arī tam, ka sevišķi tagad, kad šādās valstīs ir sācies spēcīgs politiskās polarizācijas periods, tajās var sākties krīze.

Komisija reaģēja nekavējoties. Mēs paudām nopietnas bažas par notikumiem Hondurasā un uzsvērām to, cik liela nozīme ir tiesiskumam, demokrātijai un demokrātiski izveidotām iestādēm. Mēs esam aicinājuši visas iesaistītās puses rast minētajai problēmai mierīgu atrisinājumu, pilnībā ievērojot šīs valsts tiesisko regulējumu, kā arī nekavējoties iesaistīties dialogā valsts miera un stabilitātes interesēs.

Mēs nosodījām vardarbīgās sadursmes, kuru rezultātā cilvēki zaudēja dzīvības un aicinājām visas iesaistītās puses būt lēnprātīgām un savaldīgām. Komisija paziņoja, ka tā ir gatava atbalstīt visus centienus, kuru mērķis ir atrisināt krīzi mierīgā ceļā un atjaunot konstitucionālo kārtību Hondurasā.

Kā izteicās prezidentvalsts, mēs atbalstījām Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāra *Insulza* kunga ierosmi, kura diemžēl nedeļa gaidītos rezultātus. Mēs atzinīgi novērtējam Kostarikas prezidenta centienus un cerējam, ka tie palīdzēs atrisināt problēmu mierīgā ceļā.

Pēc Hondurasas notikumiem un apspriešanās ar Centrālamerikas valstu un ES dalībvalstu valdībām tika pieņemts lēmums atlikt 6. – 10. jūlijā plānoto nākamo sarunu kārtu Briselē, kurā bija paredzēts apspriest asociācijas nolīgumu ar Centrālamerikas valstīm. Tomēr mēs ceram, ka tās varēs atsākt cik drīz vien iespējams.

Kā teica prezidentvalsts pārstāvis, ņemot vērā situācijas nopietnību, apspriešanās nolūkā no Hondurasas tika atsaukts vietējais ES prezidentvalsts vēstnieks, un šo valsti ir atstājuši arī visu pārējo valstu vēstnieki.

Sadarbībā ar prezidentvalsti un pārējām dalībvalstīm mēs turpinām meklēt veidus, kā vislabāk atrisināt šo krīzi. Pagaidām nav nolemts pārtraukt mūsu sadarbību, tomēr mūsu finansiālo saistību izpilde, kas saistīta ar budžeta atbalstu, pašlaik ir pārtraukta.

Mēs apzināmies, ka Hondurasas notikumi var radīt bīstamu precedentu, mazināt demokrātiju un izraisīt reģiona destabilizāciju, tādēļ mēs turpināsim vērīgi sekot līdzi situācijai minētajā valstī un atbalstīt ikvienu centienu rast šai situācijai mierīgu atrisinājumu. Mēs turpināsim informēt Parlamentu par notikumu turpmāko gaitu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *PPE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, fakts, ka vēlēts prezidents tiek *manu militari* padzīts no savas mājas, iesēdināts lidmašīnā un izmests citā valstī, no demokrātijas viedokļa ir pelnījis kategorisku un atklātu nosodījumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, man jāsaka, ka daudzu cienījamu analitiķu, piemēram, tāda, kā *Mario Vargas Llosa* veiktie novērojumi, jebkurā gadījumā ir ļoti nozīmīgi. Tie liecina, ka gāztā prezidenta *Zelaya*, kurš, starp citu, ieguva visdažādāko politisko partiju, tostarp arī savējās, atbalstu, noskaņojot Augstāko tiesu pret Republikas nacionālo kongresu, redzamākie aizstāvji faktiski ir pārstāvējuši tādus režīmus, kam raksturīgi sistemātiski cilvēktiesību un personas brīvību pārkāpumi. To savā pēdējā ziņojumā par situāciju pasaulē cilvēktiesību jomā ir atzinis arī Parlaments.

Mēs zinām, kāda ir izeja no šīs situācijas. Padomes pašreizējais priekšsēdētājs teica, ka Eiropas Savienībai ir jāveicina demokrātiskas situācijas atjaunošana Hondurasā un jāatbalsta Kostarikas prezidenta *Óscar Arias* centieni, kurš ir daudz strādājis, lai panāktu situācijas stabilizāciju minētajā reģionā.

Otrkārt, kas attiecas uz gaidāmajām prezidenta vēlēšanām, Eiropas Savienībai ir jānodod Hondurasai sava vēlēšanu novērošanas pieredze un jānosūta uz turieni ES vēlēšanu novērošanas misija.

Visbeidzot, Padomes priekšsēdētāja kungs, ir svarīgi, lai Eiropas Savienība rīkotos konsekventi, novēršot dubultstandartu piemērošanu. Ir nepieņemami, ka, no vienas puses, Eiropas Savienība veicina un pastiprina politisko dialogu ar vienīgo demokrātisko valsti šajā reģionā, bet, no otras puses, liek vienas no nabadzīgākās Latīņamerikas valsts iedzīvotājiem maksāt par sava vadoņa *Zelaya* kunga kļūdām, kuras viņš pats neuzskata par mazsvarīgām.

Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kā izteicās *Bildt* kungs, arī es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāizrāda aktīva līdzdalība minētā reģiona problēmas risināšanā. Šāda aktīva līdzdalība pašlaik izpaužas gaidāmajās sarunās par asociācijas nolīgumu. Priekšsēdētāja kungs, mēs nevaram likt ciest daudziem nevainīgiem cilvēkiem viena vainīgā vietā, tādēļ es uzskatu, ka ir jāizvērtē iespēja visdrīzākajā laikā atsākt sarunas, kolidz minētajā valstī būs beidzies konflikts.

Luis Yañez-Barnuevo García, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs pievienojamies starptautiskās sabiedrības vienprātīgajam nosodījumam ne tikai Hondurasas smagās situācijas dēļ, jo tajā ir sagrauta konstitucionālā kārtība, kā to uzsvēra Padomes pašreizējais priekšsēdētājs un komisārs, bet arī tādēļ, ka tas ir ļoti nopietns precedents visā reģionā, kurā, neskatoties uz nelieliem izņēmumiem, ar nenovērtējamu darbu un lielām pūlēm bija izdevies atjaunot demokrātiju.

Tādēļ mēs nevaram samierināties ar šādu situāciju. Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir rīkojušās pareizi, atsaucot savus vēstniekus, kā arī pārtraucot jebkāda veida sadarbību un sarunas ar šo reģionu. Es piekřitu Padomes pašreizējā priekšsēdētāja un Komisijas priekšsēdētāja teiktajam, ka mums ir jāatbalsta Kostarikas prezidenta, Nobela miera prēmijas ieguvēja *Óscar Arias* vadītajās sarunās panāktais risinājums, un mēs nedrīkstam provocēt nekādus represīvus, vardarbīgus aktus.

Šis nav īstais laiks, lai analizētu prezidenta *Zelaya* pieļautās vai iespējamās kļūdas, jo viņam līdz savu pienākumu pildīšanas beigām ir atlikuši tikai seši mēneši. Šis ir laiks, lai analizētu ļoti nopietno Hondurasas konstitucionālās kārtības sabrukumu, kuru izraisīja bruņotie spēki (protams, ar Kongresa un valsts tiesas atbalstu, bet diemžēl nelikumīgā un neatļautā veidā).

Mums vēl būs iespēja apspriest prezidenta *Zelaya* nākotni, bet šobrīd, ne mirkli nešauboties, mums ir jāpieprasa viņa atjaunošana amatā, jo līdz 2010. gada janvārim saskaņā ar konstitūciju viņš ir oficiāli ievēlēts par Hondurasas prezidentu.

Izaskun Bilbao Barandica, *ALDE grupas vārdā*. – (ES) (Neilgi runā basku valodā.) Priekšsēdētāja kungs, es runāju basku valodā. Tā ir mazākumtautības valoda, kurai šajā Parlamentā vēl nav oficiāla statusa. Es ceru, ka nākotnē tai, tāpat kā citām valodām, šāds statuss tiks piešķirts, un tad mēs varēsim runāt savā dzimtajā, proti, Basku zemes valodā.

Es un mana grupa piekřitam, ka Hondurasā notikušais valsts apvērsums ir atklāti jānosoda. Varbūt daži domā, ka tā bija kļūda jautāt cilvēkiem, ko viņi vēlas, bet mēs neesam šeit sanākuši tādēļ, lai to analizētu. Es piekřitu arī tam, ka gan Komisijai, gan Padomei ir jādara viss iespējama, lai minētajā valstī tiktu atjaunota konstitucionālā kārtība un iestāžu darbība, kā arī lai tajā varētu atgriezties tautas likumīgi ievēlētais prezidents.

Es esmu nobažījies par uzbrukumiem, kurus Hondurasā nācās piedzīvot dažiem diplomātiskajās pārstāvniecībās esošajiem valdības locekļiem, kuri, kā mēs dzirdējām, pašlaik no šīs valsts ir atsaukti. Protams, tāpat kā Komisijas pārstāvji, arī mana grupa atbalsta Amerikas valstu organizācijas rīcību minētā konflikta risināšanā.

Mana grupa uzskata, ka mums, proti, Eiropai, ir jāpalīdz stiprināt demokrātiju Hondurasā, lai nodrošinātu pamattiesību ievērošanu. Tādēļ ir jāraugās, lai politiskais dialogs būtu vienīgais minētās problēmas risināšanas instruments.

Būtu lieki piebilst, ka mēs atbalstām arī Nobela miera prēmijas ieguvēja Óscar Arias veikto darbu un ceram, ka tiklīdz Hondurasā būs īstenoti iepriekš minētie pasākumi, 2009. gada novembrī varēs notikt vēlēšanas. Tām jābūt pārskatāmām un jānorit, ievērojot demokrātijas un cilvēktiesību principus. Es ceru, ka tādā gadījumā mums būs iespēja turpināt sarunas par asociācijas nolīguma noslēgšanu ar Eiropas Savienību.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos izmantot iespēju, lai bargi nosodītu nesenos notikumus Hondurasā un paustu par tiem savs bažas.

Dažu pēdējo gadu laikā es kā priekšsēdētāja vietnieks Delegācijai attiecībā ar Centrālamerikas valstīm esmu sekojis līdzi situācijai minētajā valstī un reģionā. Man ir ļoti svarīgi tas, ka mēs apspriežam minēto jautājumu šajā Parlamentā jau pirmajā politisko debašu dienā. Fakti liecina, ka šis ir nozīmīgs jautājums, jo diemžēl minētais skumjais un nožēlojamais notikums tiek uzskatīts par pirmo valsts apvērsumu Centrālamerikā 21. gadsimtā, tādēļ kaut ko tādu mēs nedrīkstam aizmirst.

Es ne tikai bargi nosodu pret prezidentu Zelaya vērsto valsts apvērsumu, bet arī aicinu Eiropas Savienību neatzīt apvērsuma vadītāju Roberto Micheletti. Turklāt uzskatu, ka Eiropai ir jāpieprasa, ko tā faktiski jau dara, lai Hondurasā tiktu atjaunota konstitucionālā kārtība. Liela uzmanība būtu jāvelta tam, lai gatavošanās 2009. gada novembrī gaidāmajām vēlēšanām noritētu ar vislielāko nopietnību, atbildību un ticamību. Pamatojoties uz iepriekš minēto, es jūtos gandarīts par to, ka sarunas par asociācijas nolīguma noslēgšanu ar minēto reģionu ir atlikas vismaz uz laiku.

Es pieprasu, lai mēs tāpat kā pārējie, proti, Pasaules Banka un ASV, pārtrauktu palīdzības sniegšanu tirdzniecības jomā, izņemot humānās palīdzības piegādi.

Uzskatu, ka papildus minētajiem pasākumiem ir svarīgi apzināties nepieciešamību veikt skaidru un kodolīgu izmeklēšanu, lai noskaidrotu, kurš ir atbildīgs par valsts apvērsuma organizēšanu. Ir skaidrs, ka par to nāksies atbildēt daudziem, un ka aiz šā apvērsuma slēpjas daudzu tādu personu intereses, kuru vārdus mums pat neizdosies uzzināt.

Pēc manām domām, Eiropas Savienībai ir jāuzstāj, lai tiktu veikta šāda izmeklēšana, tādēļ mums jāśūta uz Hondurasu pastāvīgas starptautiskas delegācijas, kuras atrastos uz vietas un atbalstītu šajā valstī uzsāktu kustību ar mērķi pieprasīt, lai šajā valstī tiktu atjaunota tai atņemtā demokrātija.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, četras dienas pēc apvērsuma mana parlamentārā grupa nolēma mani sūtīt uz Tegusigalpu, lai uz vietas novērtētu militārā valsts apvērsuma sekas. Tegusigalpā es biju aculiecinieks visām iespējamajām militārā apvērsuma sekām: represijām; brīvību pārkāpumiem; apcietināšanas orderiem, kas tika izdoti to parlamenta deputātu arestēšanai, kuri neatbalstīja minēto apvērsumu; cietumā ieslodzītiem sociālo grupu līderiem un slimnīcām, kuras bija pārpildītas ar daudz ievainotiem cilvēkiem, izmantojot vakara zvana priekšrocības. Šāda bija aina, kuru tur ieraudzīju.

Es atzinīgi vērtēju Padomes un Eiropas Komisijas sniegto atbildi, jo tā bija vienīgā iespējamā. Pirmkārt, ir jānodrošina atbilstība visām Amerikas valstu organizācijas izvirzītajām prasībām. Es vēlētos paziņot, ka sanāksmē, kurā tikos ar Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāru, es uzzināju, ka šī organizācija ir skaidri paudusi savu attieksmi minētajā jautājumā, proti, ka apvērsuma līdera Roberto Micheletti izveidotās valdības jebkāda rīcība tiks pasludināta par nelikumīgu. Tādēļ minētā organizācija jau ir nolēmusi, ka nenovēros nevienas šīs valdības rīkotās vēlēšanas.

Cerams, ka arī Eiropas Savienība rīkosies tāpat, lai jebkura Hondurasas jaunās valdības rīcība tiktu atzīta par nelikumīgu. Pamatojoties uz iepriekš minēto, mēs nevarēsim novērot vēlēšanas, kuras gatavojas rīkot apvērsuma rezultātā varu sagrābusi valdība.

Šķiet, ka šajā nedēļā tiks pieņemti daudzi lēmumi. Prezidents Zelaya, kurš ir vienīgais atzītais Hondurasas prezidents, ir nepārprotami norādījis, ka viņš gaidīs vēl vienu nedēļu, un ja tās laikā Kostarikas sarunu rezultātā netiks pieņemts lēmums par viņa atgriešanos, viņš vienalga atgriezīsies.

Tādēļ, ņemot vērā vienīgā likumīgā prezidenta lēmumu, es ceru, ka Parlaments, ES iestādes, Padome un Komisija atbalstīs to tāpat kā Amerikas valstu organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācija un, starp citu, arī ASV. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai šāda atmosfēra, kādā tiek pieprasīts atjaunot konstitucionālo kārtību un prezidenta Zelaya varu, valdītu arī Parlamentā.

Kolēģi, es ceru, ka mēs spēsim pieņemt nelokāmu lēmumu, jo šis Parlaments bargi nosoda Hondurasā notikušo valsts apvērsumu un atbalsta prezidenta *Zelaya* atjaunošanu amatā. Es arī ceru, ka tādēļ mēs atbalstīsim visas starptautisko organizāciju ierosmes.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tāpat kā iepriekšējie runātāji, arī es vēlos izteikt visbargāko nosodījumu pret Hondurasas prezidenta *Zelaya* valdību vērstajam valsts apvērsumam. Viņa patvaļīgā aizturēšana un izraidīšana no valsts ir konstitucionālās kārtības, kura pēc iespējas drīzāk jāatjauno, pārkāpums. Militārais apvērsums, kura rezultātā *Roberto Micheletti* pats sevi pasludināja par jauno prezidentu, atsauc atmiņā mums zināmos drūmākos Centrālamerikas vēstures periodus. Pēc mūsu domām, šāds uzbrukums demokrātijai nav pieņemams.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju Amerikas valstu organizācijas lēmumu pārtraukt Hondurasas līdzdalību šajā organizācijā un atzīt Kostarikas prezidentu *Oscar Arias* par starpnieku, kurš varētu palīdzēt atrisināt minēto konfliktu.

Tomēr mani, komisāra kungs, māt bažas par komercattiecībām starp Eiropas Savienību un Hondurasu. Jau vairākus mēnešus starp Eiropas Komisiju un Centrālamerikas valstīm norit sarunas par asociācijas nolīguma slēgšanu. Pēc notikušā valsts apvērsuma pagājušajā nedēļā plānotās sanāksmes tika atceltas. Mums par to jābūt gandarītiem. Domāju, ka es jūs saprotu, bet man ir vajadzīga papildus informācija. Vai Komisija ir paredzējusi atlikt sarunas līdz brīdim, kad Hondurasā normalizēsies institucionālā un politiskā situācija? Tādēļ es un mana politiskā grupa vēlamies zināt, kāda ir Komisijas nostāja šajā jautājumā.

Komisāra kungs, vēl viens jautājums, kuru es vēlētos apspriest, ir ES „Vispārējā preferenču sistēma plus” („VPS plus”), no kuras Hondurasā gūst zināmu labumu. Vairākas sabiedriskās organizācijas ir ziņojušas, ka šajā valstī notikušā apvērsuma rezultātā tiek pieņemti patvaļīgi lēmumi, pārkāptas cilvēktiesības, jo īpaši brīvas pārvietošanās, apvienošanās un vārda brīvības tiesības. Eiropas Komisijai ir jābūt nepielūdzamai šajā situācijā. Tas, vai „VPS plus” nesīs labumu, ir atkarīgs no konkrētās valsts saistību precīzas izpildes. Pierādījumu ir pietiekami daudz, lai radītu šaubas par to, ka Hondurasā, ar savu jauno, varu sagrābušo prezidentu priekšgalā, pildīs tai noteiktās saistības. Tādēļ es aicinu Komisiju izvērtēt iespēju uz laiku pārtraukt preferenču piešķiršanu Hondurasai saskaņā ar „VPS plus”.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu principi, kas paredz atrisināt problēmu mierīgā ceļā, nedrīkst par mums radīt maldīgu priekšstatu, proti, ka, aicinot abas konfliktā iesaistītās puses būt savaldīgām, mēs uzskatām Hondurasas valsts apvērsuma organizētājus un konstitucionālo valdību par vienlīdz vainīgiem. Šajā situācijā to nemiernieku, kuri cīnās par prezidenta *Zelaya* atgriešanos, rīktoie vardarbības akti ir likumīgi, savukārt pučistu izvērstā vardarbība – krimināli sodāma.

Centrālamerikas un Dienvidamerikas valstu un valdību vadītāju personīga iesaistīšanās, lai panāktu konstitucionālā prezidenta *Manuel Zelaya* beznosacījumu atgriešanos amatā, liecina par to, ka konkrētais kontinents vēlas reizi par visām reizēm pielikt punktu militāriem valsts apvērsumiem un diktatūrai.

Ņemot vērā ANO un visu reģionālās sadarbības organizāciju vienprātīgos lēmumus, Eiropai ir jāieņem sava nostāja šajā cīņā, jo tā ir cīņa, nevis pasākums. Tā ir vēsturiska cīņa. Eiropai ir jāpārtrauc jebkāda veida attiecības ar Hondurasu – gan politiskās, gan komercattiecības, kā arī visas sarunas ar frakcionāru režīmu līdz prezidenta *Zelaya* beznosacījumu un bezierunu atjaunošanai amatā, jo ar tādu valsti, kurā tiek apšaubīta demokrātija, nav nekā ko apspriest. Eiropai ir jāaicina arī prezidenta *Obama* administrācija un Amerikas Savienotās Valstis pārtraukt komercattiecības un militārās attiecības ar minēto frakcionāru režīmu. Tādējādi mēs apliecināsim uzticību saviem principiem, kurus pieprasām ievērot arī pārējiem, kritizējot visus tos, kuru principi ir pretrunā mūsējiem.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, lai atrisinātu situāciju Hondurasā ir vajadzīga Eiropas Savienības konkrēta un apņēmīga rīcība, kas veicinātu situācijas stabilizāciju, konstitucionālās kārtības atjaunošanu, kā arī novērstu konflikta palielināšanos starp izsūtītā prezidenta *Zelaya* atbalstītājiem un pretiniekiem. Tādēļ es atbalstu *Salafranca* kunga ierosināto priekšlikumu pēc iespējas drīzāk paziņot, ka Eiropas Parlaments ir gatavs apstiprināt misiju darbam Hondurasā.

Konfliktējošās puses ir jānudina pēc iespējas ātrāk sākt sarunas un panākt vienošanos, lai prezidents *Zelaya* varētu atgriezties savā amatā un palikt tajā līdz savu pilnvaru laika beigām, neveicot konstitūcijā grozījumus par atkārtotām vēlēšanām. Tāds risinājums kā šis nodrošinātu situācijas stabilizācijas iespēju, kaut arī tas varētu izrādīties nepieņemams abām...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka mums, kā Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības pārstāvjiem, ir jāveic nepieciešamās izmaiņas, lai apvērsums Hondurasā pēc iespējas ātrāk beigtos, prezidents *Zelaya* atgrieztos savā valstī un militāro apvērsumu laiks Latīņamerikas un Centrālamerikas valstīs būtu pagājis.

Mums jāņem vērā pēdējo gadu laikā daudzās valstīs gūtie lieli panākumi un pozitīvās demokrātiskās pārmaiņas, kuras veicina konstitucionālo un demokrātisko brīvību ievērošanu, palīdz veidot pret nekontrolētu tirgus situāciju vērstas politikas koncepciju, rosinot šādu situāciju novērst, kā arī ir mudinājušas saraut gadiem ilgi paciestās nekoloniālisma važas. Tādēļ es uzskatu, ka mums jāizvērtē Eiropas lielā atbildība par mīrīgumu rīcību starptautiskā līmenī, kā arī par demokrātiskās saiknes un solidaritātes atjaunošanu ar otru Atlantijas okeānam esošajām valstīm un to iedzīvotājiem.

Carl Bildt, Padomes pašreizējais priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, pēc manām domām tie, kuri šodien uzstājās, ir runājuši ļoti pārliecinoši, lai aizstāvētu demokrātiju un konstitucionālo kārtību visā Latīņamerikas reģionā. Protams, tās nesenie notikumi ir pelnījuši nosodījumu. Lai kāds būtu to cēlonis, mums ir nepārprotami jāuzsver, ka mēs nekad nesūtītu militārus spēkus, lai arestētu tautas vēlēto prezidentu un pēc tam to izsūtītu uz citu valsti. Mums tas jāpasaka ļoti skaidri un mēs to arī darām.

Tomēr, lai atrisinātu minēto situāciju, ir jārod kompromiss. Spriežot pēc tā, ko teica *Salafranca* kungs un pārējie, visi piekritīs, ka prezidents *Arias* ir vispiemērotākā persona, kura varētu panākt manis minēto kompromisu. Iespējams, šim cilvēkam nāksies aizvadīt daudz laika sarunās ar abu konfliktējošo pušu pārstāvjiem, tomēr es uzskatu, ka, lai īstenotu minētos centienus, viņam būs ļoti vajadzīgs gan mūsu, gan Amerikas Savienoto Valstu atbalsts.

Kas attiecas uz konkrētās situācijas risinājumu, tad tieši prezidentam *Arias* ir jāpieņem lēmums, bet pārējiem būs iespēja to atbalstīt vai neatbalstīt. Tomēr ir pilnībā skaidrs, ka, pamatojoties uz manis iepriekš teikto, mēs vēlamies, lai Hondurasā tiktu atjaunota konstitucionālā kārtība un prezidenta *Zelaya* atgriešanās ir minētās kārtības atjaunošanas priekšnoteikums. Iespējams, ka ar to vien nepietiek un būs vēl citi elementi, lai šajā valstī varētu atjaunot konstitucionālo varu.

Tātad tas uz ko mēs aicinām, proti, lai tiktu atjaunota konstitucionālā kārtība un panākta prezidenta *Zelaya* atgriešanās, ir ļoti vajadzīgs, bet visticamāk nav vienīgais priekšnoteikums konstitucionālās kārtības saglabāšanai, kas ir ļoti svarīgi, lai mēs uzturētu attiecības ar Hondurasu un lai šī valsts varētu attīstīties, vairojot uzticamību demokrātijai šajā pasaules daļā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

11. Priekšsēdētāju konferences priekšlikuma paziņošana (sk. protokolu)

12. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

13. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 17.30).